

**Pentru o karma mai bună!**



**11-17  
martie  
2013**





2%

**ASOCIAȚIA ONE WORLD ROMANIA**

CUI: 25757723

cont IBAN: RO37 RNCB 0090 1111 9144 0001

**ORGANIZATORI / ORGANIZERS:**

Asociația One World Romania  
Centrul Ceh București

**PARTENER PRINCIPAL / MAIN PARTNER:**

Programul Statul de Drept Europa de  
Sud-Est al Konrad-Adenauer-Stiftung

**SUSȚINUT DE / ENDORSED BY:**

Pilsner Urquell

**CU SPRIJINUL / WITH THE SUPPORT OF:**

Reprezentanța Comisiei Europene în România,  
Centrul Național al Cinematografiei,  
ERSTE Stiftung,

Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

**PARTENERI / PARTNERS:**

Ambasada Republicii Cehe, Centrul Cultural American,  
British Council, Institutul Francez, Ambasada Franței,  
Muzeul Țăranului Român, Arhiva Națională de Film și  
Cinemateca Română, România Film, Institutul Goethe,  
Ambasada Statutului Israel, Ambasada Regatului Țărilor  
de Jos, Ambasada Suediei, Ambasada Elveției,  
Ambasada Norvegiei, Delegația Wallonie-Bruxelles,  
Ambasada Finlandei, ActiveWatch - Agenția de  
Monitorizare a Presei, Forumul Cultural Austriac,  
Institutul Polonez, Institutul Balassi - Centrul Cultural al  
Republicii Ungare, Institutul Danez de Film,  
Ambasada Africii de Sud, CEZ Romania, Siveco,  
DocuMentor, Fundația Motivation, Universitatea  
Româno-Americană, Facultatea de Jurnalism și  
Științele Comunicării a Universității București, Uniunea  
Studentilor Academiei de Studii Economice București,  
Cluburile de film Manifesto

**SUPPORT TEHNIC / TECHNICAL SUPPORT:**

Abis Studio, NouMax, Urbanesc

**BILETE PRIN / TICKETS THROUGH:** EventBook

**MAȘINA OFICIALĂ / OFFICIAL CAR:** Škoda

**CLUBUL OFICIAL / OFFICIAL CLUB:** DianeI 4

Program .....	2
Introducere / Introduction .....	6
Organizatori / Organizers .....	13
Juriul liceenilor / The High School Students' Jury .....	16

**FILME / FILMS**

Proiecție maraton – Shoah / Marathon Screening – Shoah .....	18
Ura dăunează grav sănătății / Hate Is Bad For Your Health .....	22
Diz/Abilități / Dis/Abilities .....	36
Cine pe cine manipulează?! / Propaganda Lectures .....	50
Dreptul și strâmbul / Before the Law .....	66
Revoluție zi de zi / Everyday Rebellions .....	76
Romanul Adolescenței / Youth: Handle with Care .....	92
Teme Speciale / Specials .....	106
Retrospectivă Jon Bang Carlsen / Jon Bang Carlsen Retrospective .....	114

**EVENIMENTE CONEXE / ACCOMPANYING EVENTS**

Masterclass Jon Bang Carlsen .....	124
Masterclass Andy Glynne .....	125
The Filmmaker's Development Toolkit .....	126
Proiecții pentru liceeni / Screenings for high school students .....	127
Panel: Selling Docs = Mission Impossible?! .....	128

**SĂ ÎNVĂȚĂM DESPRE ERA HOLOCAUSTULUI PRIN FILM  
/ LEARNING ABOUT THE HOLOCAUST ERA THROUGH FILM**

Atelier pentru profesori / Workshop for high school teachers .....	132
Atelierul Free2Choose / Free2Choose Workshop .....	133
Proiecție maraton – Shoah / Marathon Screening – Shoah .....	18
Odessa .....	112
Index .....	142
Contact .....	144

# 11 martie / 19:30 / Cinema Patria / Evenimentul de deschidere

Prezentarea ediției a 6-a a festivalului / Proiecția filmului *Little World, ES, 2012, 84'*

2

PROGRAM

## 9 & 10 martie

Proiecție maraton – **SHOAH**, 550'

Cinema Elvire Popesco

9 martie, 15:00 - 20:00 – Shoah, FR, 1985 – partea I

10 martie, 15:00 - 20:00 – Shoah, FR, 1985 – partea a II-a

## 6 martie

Să învățăm despre Holocaust

training adresat profesorilor de liceu

\*participarea se face pe baza unei înscrieri prealabile

## 10 martie

Atelierul Free2Choose

atelier adresat elevilor de liceu

\*participarea se face pe baza unei înscrieri prealabile

locații

**Cinema Patria** / Bd. Gheorghe Magheru, nr. 12

**Cinema Corso** / Bd. Regina Elisabeta, nr. 27

**Cinema Union** / Str. Ion Câmpineanu, nr. 21

**Cinema Eforie** / Str. Eforiei, nr. 2

**Studioul Horia Bernea** (din cadrul Muzeului Țăranului Român) / Șos. Kiseleff nr. 3, intrarea din Str. Monetăriei

**Cinema Elvire Popesco** (Institutul Francez) / Bd. Dacia, nr. 77

**Centrul Ceh** / Str. Ion Ghica, nr. 11

## marți, 12 martie

### Cinema Eforie

18:00 – Planet of Snail, KR, 2011, 87'

20:00 – The Mayor, MX, 2012, 81'

### Cinema Corso

18:00 – Winter, Go Away!, RU, 2012, 79'

20:00 – The Reluctant Revolutionary, GB/IE, 2012, 70'

### Cinema Union

18:00 – Girl Model, US, 2011, 78'

20:00 – The Kid, FR, 2011, 37'

/ Argentinian Lesson, PL, 2011, 61'

### Muzeul Țăranului Român (Studioul Horia Bernea)

18:00 – The Human Scale, DK, 2012, 83'

20:30 – Odessa, RO/DE, 2010, 55'

### Acompanying Event – Centrul Ceh

12:00 – Revision, DE, 2012, 106'

### Cinema Elvire Popesco / proiecții pentru liceeni

10:00 – The Punk Syndrome, FI, 2012, 85'

## miercuri, 13 martie

### Cinema Eforie

18:00 – Revision, DE, 2012, 106'

20:00 – The Act of Killing, DK/NO/GB, 2012, 159'

### Cinema Corso

18:00 – After the Silence, RO/FR, 2012, 96'

20:00 – Anatomy of a Departure, DE/RO, 2012, 73'

### Cinema Union

18:00 – Self-portrait in Handcuffs, BY, 2012, 70'

20:00 – Documentarian, LV, 2012, 82'

### Muzeul Țăranului Român (Studioul Horia Bernea)

18:00 – Anton's Right Here, RU, 2012, 110'

20:30 – Jon Bang Carlsen Retrospective 1

### Acompanying Event – Centrul Ceh

12:00 – Masterclass Jon Bang Carlsen

### Cinema Elvire Popesco / proiecții pentru liceeni

14:00 – Only the Young, US, 2011, 68'

## joi, 14 martie

### Cinema Eforie

- 16:00 – Sahia: Oldies but Goldies  
18:00 – The Law in These Parts, IL, 2011, 101'  
20:00 – Freestyle Life, PL, 2012, 10'  
/ Matthew's Laws, NL, 2012, 72'

### Cinema Corso

- 16:00 – Documentarian, LV, 2012, 82'  
18:00 – The Turner Film Diaries, US/NL/TW, 2012, 26'  
/ The Betrayal, GB/NO, 2012, 64'  
20:00 – The Cleaners, GB, 2013, 37'  
/ On Decency, CZ, 2012, 52'

### Cinema Union

- 16:00 – After the Silence – RO/FR, 2012, 96'  
18:00 – Sofia's Last Ambulance, BL/DE/HR, 2012, 75'  
20:00 – Bed is Broken, RO, 2013, 24'  
/ Only the Young, US, 2011, 68'

### Muzeul Țăranului Român (Studioul Horia Bernea)

- 18:00 – Jon Bang Carlsen Retrospective 2  
20:30 – Ai Weiwei: Never Sorry, US/CN, 2012, 91'

### Acompanying Event – Centrul Ceh

- 12:00 – Masterclass Andy Glynne

### Acompanying Event – Universitatea Româno-Americană

- 12:00 – The Art to Survive the Longest War in the World

### Acompanying Event – ASE

- 15:00 – The Brussels Business, AU/BE, 2012, 85'

### Cinema Elvire Popesco / proiecții pentru liceeni

- 10:00 – Ai Weiwei: Never Sorry, US/CN, 2012, 91'

## vineri, 15 martie

### Cinema Eforie

- 16:00 – Self-portrait in Handcuffs, BY, 2012, 70'  
18:00 – Ai Weiwei: Never Sorry, US/CN, 2012, 91'  
20:00 – Fortress, CZ, 2012, 70'  
22:00 – The Brussels Business, AUT/BEL, 2012, 85'

### Cinema Corso

- 16:00 – Freestyle Life, PL, 2012, 10'  
/ Matthew's Laws, NL, 2012, 72'  
18:00 – Call Me Kuchu, US, 2012, 87'  
20:00 – The Punk Syndrome, FI, 2012, 85'  
22:00 – The Sheik and I, US / AE, 2012, 104'

### Cinema Union

- 16:00 – The Law in These Parts, IL, 2011, 101'  
18:00 – Anatomy of a Departure, DE/RO, 2012, 73'  
20:00 – The Turner Film Diaries, US/NL/TW, 2012, 26'  
/ The Betrayal, GB/NO, 2012, 64'  
22:00 – Forced Confessions, GB, 2012, 58'

### Muzeul Țăranului Român (Studioul Horia Bernea)

- 18:00 – Jon Bang Carlsen Retrospective 3  
20:30 – The New Watchdogs, FR, 2012, 104'

### Acompanying Event – Centrul Ceh

- 9:00 - 18:00 – The Filmmaker's Development Toolkit

### Cinema Elvire Popesco / proiecții pentru liceeni

- 10:00 – Soldier/Citizen, IL, 2012, 70'

## sâmbătă, 16 martie

### Cinema Eforie

- 14:00 – Sofia's Last Ambulance, BL/DE/HR , 2012, 75'  
16:00 – Anton's Right Here, RU, 2012, 110'  
18:00 – Forced Confessions, GB, 2012, 58'  
20:00 – Forbidden Voices, CH, 2012, 92'  
22:00 – Big Boys Gone Bananas!\*, SE/DK/DE/US/GB, 2012, 90'

### Cinema Corso

- 14:00 – The Art to Survive the Longest War in the World,  
CZ, 2012, 58'  
16:00 – Fortress , CZ, 2012, 70'  
18:00 – Soldier/Citizen, IL, 2012, 70'  
20:00 – The Bed is Broken, RO, 2013, 24'  
/ Only the Young, US, 2011, 68'  
22:00 – Little World, ES, 2012, 84'

### Cinema Union

- 14:00 – Winter, Go Away!, RU, 2012, 79'  
16:00 – Call Me Kuchu, US, 2012, 87'  
18:00 – The Cleaners, GB, 2013, 37'  
/ On Decency, CZ, 2012, 52'  
20:00 – The Mayor, MX, 2012,  
22:00 – The Thin Blue Line, US, 1988, 101'

### Muzeul Țăranului Român (Studioul Horia Bernea)

- 17:00 – The Act of Killing, DK/NO/GB, 2012, 159'  
20:30 – Jon Bang Carlsen Retrospective 4

### Acompanying Event – Centrul Ceh

9:00 - 18:00 – The Filmmaker's Development Toolkit

### Cinema Elvire Popesco / proiecții pentru liceeni

10:00 – Forbidden Voices, CH, 2012, 92'

## duminică, 17 martie

### Cinema Union

- 14:00 – Big Boys Gone Bananas!\*, SE/DK/DE/US/GB, 2012, 90'  
16:00 – The Kid, FR, 2011, 37'  
/ Argentinian Lesson, PL, 2011, 61'  
18:00 – The Thin Blue Line, US, 1988, 101'  
20:00 – The Punk Syndrome

### Cinema Corso

- 14:00 – The Brussels Busines, AT/BE, 2012, 85'  
16:00 – Forbidden Voices, CH, 2012, 92'  
18:00 – The Human Scale, DK, 2012, 83'  
20:00 – Girl Model, US, 2011, 78'

### Cinema Union

- 14:00 – Planet of Snail, KR, 2011, 87'  
16:00 – Soldier/Citizen, IL, 2012, 70'  
18:00 – The Reluctant Revolutionary, GB/IE, 2012, 70'  
20:00 – The New Watchdogs, FR, 2012, 104'

### Muzeul Țăranului Român (Studioul Horia Bernea)

- 17:00 – Sahia: Oldies but Goldies  
19:30 – Decernarea Premiului  
20:00 – The Sheik and I, US/EA, 2012, 104'

### Acompanying Event – Centrul Ceh

12:00 – Panel: Selling Docs = Mission Impossible?!



## Pentru o karma mai bună!

„Urăsc România: aici se întâmplă toate lucrurile rele”, așa mi-a spus un copil. Și a adăugat: „Am văzut asta la televizor”. De la ultima ediție One World România, cantitatea de ură și intoleranță pe cap de locuitor și centimetru de ecran a crescut exponențial. Ni s-a stricat, pardon, karma... Agresați și noi – precum puștiul respectiv – de această stare de spirit, am decis ca ediția a 6-a a festivalului nostru să meargă contra curentului (a câta oară?!). Programul, alcătuit împreună cu Adina Brădeanu, se vrea un antidot contra urii și mâniei.

De aceea anticipăm festivalul cu un eveniment special dedicat memoriei Holocaustului, cea mai veninoasă manifestare a urii din istoria recentă. [Și pentru că, la noi, memoria este scurtă și parțială, ducem filme despre Holocaust către profesori și elevi: numai ei pot începe să-și amintească ceea ce părinții și bunicii lor au vrut să uite.] De aceea, am ales cu grijă câteva filme puternice despre oamenii cu așa-zise dizabilități; în loc să-i respingă, pentru că sunt diferiți, poate că societatea va învăța să-i accepte. De aceea, vom proiecta un program consistent despre manipulare și mass-media, pentru că – deseori – toxinele se împrăștie pe această cale. Vorbim despre legi strâmbe și cum să ne ridicăm zilnic împotriva lor, despre un sistem de sănătate bolnav, despre cum să ne vindecăm orașul și despre necazurile adolescenței... Și fiindcă adolescenții par mai puțin contaminați de rele, ne-am hotărât să le dăm volanul: un juriu de liceeni va acorda, pentru prima dată, un Premiu la One World Romania.

Despre toate acestea vorbim prin cinema, așa cum numai cinemaul e în stare să vorbească. Prin multe dintre filmele ediției a 6-a trece o undă subterană, un oarece numitor comun: unde să se așeze documentaristul în fața lumii și cum trebuie să se poarte el ca să nu-și strice – și mai mult – karma? Jon Bang Carlsen, eroul secțiunii noastre retrospective, lucrează la asta de-o viață.

Și nu, n-am devenit budiști, dar credem că – privind împreună, în întunericul sălii, aceste documentare ce vin de departe – va fi mai ușor de trecut peste necazurile noastre de aici. Haideți la film și zâmbiți, vă rog, chiar dacă aveți lacrimi în ochi. Când veți ieși la lumină, pe stradă, totul o să vi se pară mai frumos.



## For a better karma!

"I hate Romania: this is where everything bad happens", so told me a kid. And he added: "I saw that on TV". Since the last edition of One World Romania, the amount of hate and intolerance per square meter has exponentially grown. Our karma is broken... Abused - just like the kid - by this state of mind, we decided that the 6th edition of our festival will go against the tide (yet again). The program, put together with Adina Bradeanu, tries to be an antidote to hate and anger.

This is why we precede the festival with a special event dedicated to the memory of the Holocaust, the most vicious manifestation of hate in recent history. (Since, in Romania, memory is short and partial, we take the films about the Holocaust to teachers and students: only they can start to remember what their parents and grandparents tried so hard to forget). That's why we carefully chose a few powerful films about people with so-called disabilities; instead of rejecting them because they're different, maybe society will learn to accept them. That's why we'll screen a dense selection on manipulation and mass-media, because - often - the toxins spread through these channels. We talk about skewed laws and how to stand up to them every day, about a sick health system, about how to cure the city and about the troubles of adolescence... And because teens seem less contaminated by evil, we decided to hand them the wheel: a jury of high school students will give, for the first time, an award at One World Romania.

We talk about all this through cinema, in a manner only cinema can speak. Through many of the films of the 6th edition, runs an underground wave, a common denominator: where should the documentarian sit in relation to the world and how should he act so that he won't ruin his karma (even more). Jon Bang Carlsen, the hero of our retrospective section, has been working on this for a lifetime.

And no, we have not become Buddhists. Yet, we believe that, by watching together, in the darkness of the cinema, these documentaries that come from far away - we'll be able to move past our troubles here. Come to the film and please smile, even if you have tears in your eyes. When you'll go out on the street, everything will seem brighter.

Alexandru Solomon

# In memory of Václav Havel

8

This is not a formal gesture, because we haven't come out of nowhere. 16 years ago, One World started in Prague, in Havel's spirit and at his initiative. For five years, our festival was organized under his patronage. After his physical disappearance, in 2011, he stubbornly stays in our minds and souls. Václav Havel, you have the word:




"I'm running away. I'm running away more and more. I find various excuses to run from my study, downstairs into the kitchen where I tidy up, listen to the radio, wash the dishes, cook a meal, think something over, or simply sit in my old place by the window and stare out. What I'm running away from is writing. But it's more than that. I'm running away from the public, from politics, from people. Perhaps I'm even running away from the woman who saved my life. Above all, I'm probably running away from myself.

What am I actually afraid of? Hard to say. What's interesting is that although I am here alone – and will continue to be here alone because no one that I know of has plans to visit – I keep the house tidy; I have everything in its place, everything has to be aligned with everything else, nothing can be left hanging over the edge of a table, or be crooked. At the same time the refrigerator must always be filled with a variety of food that I can scarcely eat myself, and there must be fresh flowers in the vases. In other words, it's as though I were constantly expecting someone to visit. But who? The unknown and unannounced guest? A strange and beautiful woman who admires me? My savior, who likes to show up unannounced? Some old friends? Why is it that I don't want to see anyone, and at the same time I'm always expecting someone, someone who will really appreciate that everything is in its proper place and properly aligned?

I have only one explanation: I am constantly preparing for the last judgment, for the highest court from which nothing can be hidden, which will appreciate everything that should be appreciated, and which will, of course, notice everything that is not in its place. I'm obviously assuming that the supreme judge is a stickler like me. But why does this final evaluation matter so much to me? After all, at that point I shouldn't care. But I do care because I'm convinced that my existence – like everything that has ever happened – has ruffled the surface of Being, and that after my little ripple, however marginal, insignificant, and ephemeral it may have been, Being is and always will be different from what it was before. All my life I have simply believed that what is once done can never be undone and that, in fact, everything remains forever. In short, Being has a memory. And thus even my insignificance – as a bourgeois child, a laboratory assistant, a soldier, a stagehand, a playwright, a dissident, a prisoner, a president, a pensioner, a public phenomenon, and a hermit, an alleged hero but secretly a bundle of nerves – will remain here forever, or rather not here, but somewhere. But not, however, elsewhere. Somewhere here."

Václav Havel, *To The Castle and Back*



Dear friends,

Here we are at the sixth edition of One World Romania, this unique event that the Czech Centre Bucharest initiated back in 2008.

Throughout the year, I happen to talk about the idea of One World Romania with our potential partners, sponsors, film directors, producers or friends. And I always find myself explaining that “it is not just a film festival. It is far more than that!”.

So, what is so unique about One World Romania? On one hand you have a chance to see a premium selection of films of high artistic quality, some of the newest documentary productions from all over the world. On the other hand, there are discussions with guests and experts after each and every screening, there are matinés with school kids, there are exhibitions, accompanying events or workshops for teachers.

And this has been the idea since the very beginning, when One World came into existence in Prague 15 years ago, supported by the Czech President Václav Havel: a project that should open people’s minds, initiate discussions and explore new horizons. Today, the festival in Romania is being held in memory of its former patron, Václav Havel.

Allow me to thank the great One World Romania festival team and the volunteers, to all of our partners who have stood by us, and to the Czech Embassy in Bucharest, whose firm support is remarkable.

Enjoy the festival, and be aware: its content is advised also for young people - it can do them well. And its topics can cause adverse reactions, if in contact with prejudices. Come and see for yourselves!

**René Kubáček**  
Director, Czech Centre Bucharest



Konrad  
Adenauer  
Stiftung

Freedom, justice and solidarity are the basic principles underlying the work of the Konrad-Adenauer-Stiftung (KAS). The KAS is a political foundation affiliated to the Christian Democratic movement in Germany. With more than 80 offices abroad and projects in over 120 countries, we make a contribution to the promotion of democracy, the rule of law and a social market economy.

The Konrad-Adenauer-Stiftung inaugurated the Rule of Law Program South East Europe (RLP SEE) in 2005 as one of five regional rule of law Programs which the foundation manages worldwide.

The Rule of Law Program South East Europe concentrates on the following six subject areas, in which there is substantial need for reform and consultation within and amongst the countries of the region: constitutional law, procedural law, protection of human and minority rights, fight against corruption, coping with the past by legal means and European legal order. RLP SEE works together with local partners and through this it seeks to ensure that it responds to the most urgent needs and developments both in each country and in the region as a whole. Together with our partners we make a contribution to the creation of an international order that enables every country to develop in freedom and under its own responsibility.



## **RULE OF LAW PROGRAM SOUTH EAST EUROPE**

Str. Franzelarilor nr. 5, 020785 București, România | [office.rspsoe@kas.de](mailto:office.rspsoe@kas.de) | [www.kas.de/rspsoe](http://www.kas.de/rspsoe) | [www.facebook.com/kas.rlpsee](https://www.facebook.com/kas.rlpsee)

Human rights are universal and inalienable, indivisible, interdependent and interrelated. Everybody is born with and possesses the same rights, people's rights can never be taken away, they apply to all equally, and everybody has the right to participate in the process of adopting decisions that affect their lives. Human rights are upheld by the rule of law and duty-bearers are accountable to international standards.

Yes it is true, as is encompassed in the words of Article 1 of the Universal Declaration of Human Rights all human beings are born free and equal in dignity and rights. But many are born into societies in which human rights are violated every day, where basic rights are denied, in which people suffer discrimination on the basis of race, colour, ethnicity, gender, age, language, sexual orientation, religion, political or other opinions, national social or geographical origin, disability, property, birth or other criteria as established by human rights standards. In such societies, political leaders and other duty-bearers try to manipulate public opinion, there is no freedom of speech and the rule of law only exists in the constitution and in statutory law but not in reality. Corruption is a global problem and undermines many societies. In many countries people also face extremism, fanaticism and hate. It is, however, a sign of hope that many voices that are suppressed, prohibited and censored do not give up but combat the violations of human rights in their countries.

It is the objective of ONE WORLD ROMANIA to raise public awareness, global responsibility and stimulate debate. As citizens of the European Union we have the privilege of enjoying of legally binding instruments like the European Charter of Fundamental Rights and respective provisions in the member countries' constitutions. We have full access to courts should our rights be violated. But also in our countries not everything is perfect and some of the films that will be screened during the festival deal exactly with this topic.

I invite you not only to watch the films but also to actively take part in the many debates and discussions that will be held in the context of this festival. And let us not forget that living in a democracy implies a responsibility to speak up in favour of those whose voices are oppressed or are at risk of getting marginalized or excluded from society – in other countries around the globe but sometimes also in our vicinity.

I wish this festival every possible success.

**Thorsten Geissler**

Director, Rule of Law Program South East Europe  
Konrad-Adenauer-Stiftung





# ORGANIZATORI / ORGANIZERS

## ONE WORLD ROMANIA TEAM

**Alexandru Solomon** – festival director

**Ana Alexandra Blidaru** – executive director

**Oana Koulpy** – festival coordinator

**Tudorița Șoldănescu** – partnerships coordinator

**Alexandru Olteanu** – head of production

**Adina Brădeanu** – co-programmer & synopses author

**Alexandra Ivan** – media partnerships coordinator

**Daniel Bratosin** – graphic design assistant

**Andreea Drăgan** – print traffic coordinator

**Dan Angelescu** – online communication assistant

**Alexandra Coțofană** – coordinator of screenings for high school students

**Cristina Cojocaru** – “Learning about the Holocaust Era Through Film” program coordinator

**Ionuț Ruscea** – accompanying events coordinator

**Maren Goll** – intern

**Andrei Jakab** – intern

**Eliza Zdru** – “The Filmmaker’s Development Toolkit” workshop coordinator

**Alexandru Călin Graur** – volunteer coordinator

**Monika Štěpánová** – founding director

## CZECH CENTRE TEAM

**René Kubášek** – director

**Jiřina Vyorálková** – head of office

**Iulia Țurcanu** – graphic designer, PR & event coordinator

## RULE OF LAW PROGRAM SOUTH EAST EUROPE OF THE KONRAD-ADENAUER-STIFTUNG TEAM

**Thorsten Geissler** – director

**Doru Toma** – project coordinator

**Andrei Avram** – program assistant

**Suzana Maurer** – program assistant

**Ioana Petra** – financial officer



## VISUAL IDENTITY OF THE CURRENT EDITION

Art director: Ana Alexandra Blidaru

Graphic design: Daniel Bratosin

Digital image processing: Marius Tatu

Festival trailer: Liviu Puzdercă

Design of website: Șerban Jipa

Programming of website: Andrei Nastasa

Actors: Alina Berzunțeanu & Vlad Ivanov



# MULȚUMIRI / THANK YOU LIST

Există o persoană în spatele fiecărui logo și a fiecărei decizii luate pentru a ne ajuta să organizăm această ediție a festivalului și pentru a o promova.  
There is an individual behind each logo and every decision taken to help us make this festival happen again or to promote it.

## MANY THANKS

Ada Solomon – pentru idei și suport moral  
Ada-Maria Ichim – pentru traducerea textelor din catalog  
Alexandru Filip – Screenart  
Alina Iordache-Mohr – pentru „fondul Alina”  
Alina Jantea – DC Communication  
Alis Vasile – British Council  
Ana Ciutu – ActiveWatch  
Ana-Maria Bălan – Ambasada Norvegiei  
Anais Clanet – Wide  
Andreea Banu – CNC  
Andreea Dumitrescu – Abis Studio  
Andrei Butică – pentru că a inventat butiolele  
Alexandru Mănăilă – Fundația Motivation  
Arezo Hersel – Ambasada Statului Israel  
Beate Köhler – Goethe-Institut  
Benoît Rutten – Delegația Wallonia-Bruxelles  
Carmen Grigoraș – Ambasada Finlandei  
Caroline Seegbrets – Ambasada Olandei  
Caroline Socie – Ambasada Franței  
Cecylia Jakubczak – Watch Docs, Varșovia  
Claudia Postelnicescu – pentru traducerea textelor din catalog



**Jiří Šitler** – Ambasadorul Republicii Cehe la București

**Anca Mitran, Mihai Fulger** – Arhiva Națională de Filme și Cinemateca Română

**Marius Iurașcu, Lucian Florea, Elena Incrosnatu** – România Film

**Virgil-Ștefan Nițulescu** – Muzeul Național al Țăranului Român

**Alina Berzunțeanu & Vlad Ivanov** – pentru că au devenit voluntar imaginea festivalului

**Dan Perjovschi** – pentru Trofeul One World Romania 2013

Claudiu Crăciun – Dianeii 4  
Constantin Fleancu  
Cristian Ispas – Fundația Motivation  
Cristina Ivan – pentru sfaturi și suport tehnic  
Dana Toader – Abis Studio  
Diana Tabakov – DocAlliance  
Didier Dutour – Institut Français  
Dinu Bodiciu – pentru ilustrație  
Ecaterina Șafarica – pentru ideile bune, suportul tehnic și moral  
Elisabeth Marinkovic – Forumul Cultural Austriac  
Ella Székely – Dianeii 4  
Felix Golubev – pentru filmul *Charging the Rhino*, folosit în atelierile educaționale  
Florina Luminița Ioniță – CNCI  
Florentina Ivanov – Ambasada Norvegiei  
Gabriela Dobre – Delegația Wallonia-Bruxelles  
Hana Kulhánková – One World Prague  
Herman Baskâr – Ambasada Norvegiei  
Ioana Moldovan – pentru traducerea textelor din catalog  
Irina Socol – Siveco  
Iorgu – pentru răbdare  
Iulia Deutsch – Reprezentanța Comisiei Europene în România  
Jelena Petrović – ERSTE Stiftung  
Josh Oppenheimer  
Kateřina Bartošová – One World Prague  
Kateřina Majdiaková – One World in Schools  
Laura Albuiescu – Librăria Bastilia

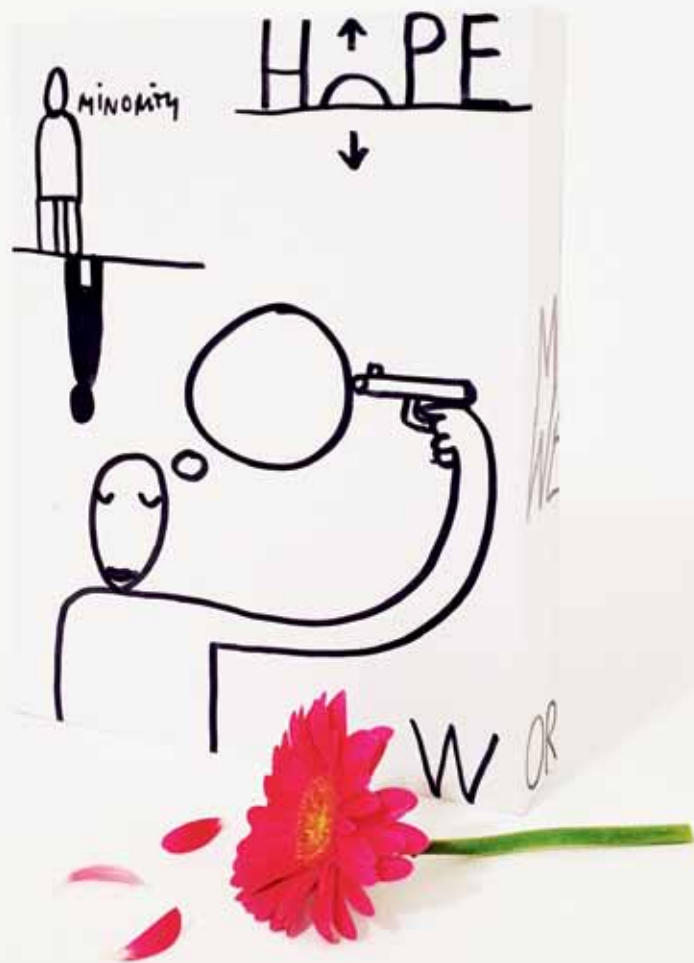
Maelle Guenegues – Cat&Docs  
Maciej Nowicki – Watch Docs, Varșovia  
Maja Wawrzyk – Institutul Polonez  
Marina Neașcu – Goethe-Institut  
Marine Rechart, Gabor Greiner – Films Boutique  
Mihai Bârsan – SAB Miller  
Mirela Lazăr – Institutul Polonez  
Mona Nicoară – pentru filmul *Școala noastră*, folosit în atelierile educaționale  
Nicoleta Fotiade – ActiveWatch  
Nigel Townson – British Council  
Laura Andrei – SAB Miller  
Ortansa Jarnea – 24FUN  
E.S. Pieter Andries Swanepoel – Ambasada Republicii Africa de Sud  
Roxana Morea – Reprezentanța Comisiei Europene în România  
Robert Sukosd – W Media  
Ruth Blaser – Ambasada Confederației Elvețiene  
Sarah Streliski – asistenta domnului Claude Lanzmann  
Simona Pop – Ambasada Suediei  
Simcha Jacobovici – pentru filmul *Charging the Rhino*, folosit în atelierile educaționale  
Silvia Toma – pentru traducerea textelor din catalog  
Stanislas Pierret – Institut Français  
Teo Zăbavă – ActiveWatch

Thomas Grand – Institutul Francez  
Tudor Ciortea – NouMax  
Tudor Cuciuc  
Vlad Rusu – Škoda România  
Vlad Plăiașu – Dianeii 4  
Viorela Mihai – copy spot  
Vintilă Mihăilescu  
Yvonne Irimescu – Next Film Festival

Edwina Sagitto, Isabella Alexandrescu, Laurențiu Gheorghe – Centrul Cultural American  
*This project is made possible by the generous support of the American people through the United States Department of State. The contents are the responsibility of One World Romania Association and do not necessarily reflect the views of the Department of State or the United States Government.*

## JURIUL LICEENILOR

În al șaselea an, ne-am hotărât să dăm un premiu la One World România. Am ezitat multă vreme să facem asta, deoarece ideea de ierarhie și competiție pe teritoriul documentarului, sau pe acela dedicat drepturilor omului, ni se pare străină. Dubiile noastre s-au calmat atunci când am găsit soluția ca această competiție să fie jurizată de oameni foarte tineri, iar procesul în sine, cel al judecării filmelor, să fie o experiență educativă. Va fi, suntem siguri, un experiment interesant de ambele părți, din care și noi, „ăștia mai bătrâni”, și ei, vom avea de învățat. Cu sprijinul Reprezentanței Comisiei Europene și al Active Watch, prin intermediul Inspectoratului Școlar București, am lansat invitația către elevii din șase licee ale capitalei. Din rațiuni practice, am ales noi zece filme care vor fi jurizate de elevi. Dintre ele, unul singur va primi un premiu. Suntem foarte onorați că acest premiu este decorat de mâna lui **Dan Perjovschi**. Valoarea lui este – cu asupra de măsură – simbolică: o cutie albă, similară celor de detergent, desenată de unul dintre cei mai importanți artiști români, a cărui implicare socială este recunoscută. Iar în cutie câștigătorul are șansa de a găsi o karma mai bună :).





## THE HIGH SCHOOL STUDENTS' JURY

In our 6<sup>th</sup> year, we decided to give an award at One World Romania. We hesitated for a long time, as the idea of a hierarchy and a competition when it comes to documentaries, or human rights, seems odd to us. Our doubts were appeased when we found a solution to have this competition judged by very young people and the process itself, of awarding one of the films, to be an educational experience. It will be, we are sure, an interesting experiment on all sides, both us, “old folks”, and them, will have something to learn from it.

With the support of the Representative of the European Commission in Romania and Active Watch, and through the General Inspectorate Bucharest, we sent out an invitation to the students of six high schools. For practical reasons, we chose ten films that will be judged by the students. Of them, only one will win an award. We are very honored that this award is decorated by **Dan Perjovschi** himself. Its value is – furthermore – symbolic: a white box, similar to those for washing powder, covered by drawings by one of the most important Romanian artists, whose social involvement is widely recognized. And, in the box, the winner has the opportunity to find a better Karma :).

„E greu de recunoscut, dar aici era. Aici se ardeau oameni.  
Da, acesta este locul.” (Simon Srebnik în *Shoah*)

„Ceea ce este important este precizia detaliilor. N-am făcut un film idealist. N-am pus mari întrebări, n-am dat mari răspunsuri ideologice sau metafizice. Am făcut un film de geograf, de topograf. Ura se manifestă în precizie.”

(Claude Lanzmann)

18

PROIECTIE MARATON – SHOAH  
MARATHON SCREENING – SHOAH

## SHOAH de CLAUDE LANZMANN

Filmul acesta nu a fost niciodată prezentat în România. Când a avut premiera, acum 28 de ani, nu se putea vorbi la noi despre Holocaust. După sfârșitul epocii de aur, perioada interbelică le-a părut multora o eră aurită, în vreme ce alții erau mai ocupați să pună în balanță crimele comunismului cu cele naziste. Așa a trecut timpul, iar Holocaustul n-a fost niciodată o prioritate a rememorării colective; cel mult o obligație acoperită cu declarații oficiale.

Cele nouă ore și jumătate ale filmului lui Lanzmann sunt o experiență fizică și sufletească care poate începe să compenseze acest gol. S-a vorbit mult despre film, despre refuzul autorului de a utiliza imagini de arhivă, comentariul pe fundal și documente istorice. Bazându-se numai pe supraviețuitori, pe martorii care revizitează locurile genocidului, Lanzmann te lasă să-ți imaginezi ceea ce nu poate fi reprezentat altfel, oroarea inimaginabilă.

Dar *Shoah* nu este important doar pentru că reușește să transmită experiența exterminării, ci și pentru că a revoluționat metoda documentară. Documentarul cinematografic nu a mai fost la fel după ce Lanzmann a experimentat această metodă radicală, inovatoare la vremea ei. Priviți-l: apoi veți descoperi – în multe dintre filmele selectate anul acesta – ecouri ale unui mod de a face cinema și de a trăi memoria. Și veți vedea cu alți ochi ceea ce se întâmplă acum în lume.

"It's hard to recognize, but this was it. They used to burn people here. Yes, this is the place." (Simon Srebnik in *Shoah*)

"What's important is the precision of the details. I did not make an idealistic film. I did not ask big questions, I did not give big ideological or metaphysical answers. I made a film of a geographer, of a topographer."  
(Claude Lanzmann)

## SHOAH by CLAUDE LANZMANN

This film has never been shown in Romania. When it premiered, 28 years ago, one could not speak of the Holocaust in Romania. After the end of the golden age, the inter-war period seemed to many a golden era, while others were too busy to balance the Nazi crimes with the communist ones. Time went by, and the Holocaust was never a priority of collective remembering; at most, it was an obligation fulfilled by official statements.

The nine and a half hours of Lanzmann's film are a physical and emotional experience that can start to compensate this void. There was a lot of talk surrounding the film about the author's refusal to use archive footage, a commentary and historical documents. Relying only on survivors, on witnesses who revisit the places of genocide, Lanzmann leaves one to imagine what cannot be otherwise represented, an unimaginable horror.

Shoah is not important only because it manages to transmit the experience of extermination, but also because it revolutionized the documentary method. Documentary film has never been the same again after Lanzmann used this radical approach, innovative at the time. Watch it: then you will discover – in many of the films from this year's selection – echoes of a way to make cinema and to live the memory. And you will look differently at what happens in the world now.



**PRODUCTION COMPANY**  
Les Films Aleph-Historia Films,  
with assistance from the  
Ministry of Culture

## SHOAH

Claude Lanzmann / Franța / 1985 / 550 min.

VO engleză, germană, ebraică, poloneză, idiș, franceză / Subtitrări în engleză și română

Claude Lanzmann este unul dintre cei mai importanți protagoniști ai vieții politice și intelectuale contemporane. Născut în 1925 la Paris, a luptat în cadrul Rezistenței franceze și a fost un susținător activ al mișcării pentru independența Algeriei la începutul anilor 1960. Până la începutul anilor 1970, Lanzmann a activat în principal ca jurnalist. A scris pentru *Le Monde* ca cetățean francez care a călătorit ilegal în Germania de Est. Această serie de articole l-a inspirat pe Jean-Paul Sartre să îl invite pe Lanzmann, în calitate de colaborator al său și al lui Simone de Beauvoir, ca editor la revista *Les Temps Modernes*. Claude Lanzmann este și astăzi directorul acestei publicații. În 2009 și-a publicat memoriile sub titlul *The Patagonian Hare (Le lièvre de Patagonie / Iepurele din Patagonia)*, în care detaliază cu un incredibil talent literar povestea vieții sale personale și politice, inclusiv a întregului proces de dezvoltare a capodoperei sale cinematografice – *Shoah*.

În 1974, Claude Lanzmann a început lucrul la *Shoah* (1985) – considerat până astăzi cel mai important film despre Holocaust din toate timpurile. Realizat pe parcursul a 11 ani, *Shoah* include interviuri cu supraviețuitorii ai lagărelor de concentrare, comandanți ai SS și martori ai evenimentelor. De multe ori, în timpul filmărilor, Lanzmann s-a folosit de identități false și camere ascunse, filmând în secret foști naziști. În contrast cu portretele supraviețuitorilor, publicului îi sunt arătate peisaje contemporane idilice, care acoperă morminte comune ale milioanei de victime. Ca interviewer, Claude Lanzmann nu este deloc detașat – întrebările lui sunt extrem de personale, forțându-i pe intervieuați să răspundă la chestiuni cu care aceștia n-ar dori să se confrunte. Lipsa materialelor de arhivă și mărturiile directe montate în nouă ore și jumătate de film clarifică pentru oricine gravitatea și importanța Holocaustului în istoria umanității, lucruri ușor de uitat în reprezentările hollywoodiene ale acestui subiect. Mai mult, mărturiile supraviețuitorilor și ale criminalilor îi vor face pe mulți să conștientizeze faptul că aceste evenimente se pot repeta oricând și oriunde în lume.





Claude Lanzmann

În februarie 2013, în cadrul celei de-a 63-a ediții a Festivalului Internațional de Film de la Berlin, Claude Lanzmann a primit **Ursul de Aur Onorific** pentru întreaga activitate.

Ceremonia de premiere a fost marcată de o proiecție a filmului său, *Sobibor, Oct. 14, 1983, 4 p.m.* De asemenea, întreaga sa opera a fost prezentată la Berlin, în cadrul secțiunii *Homage*, care include și proiecția în premieră a versiunii restaurate și digitalizate a filmului *Shoah*.

**ALTE FILME:** *Israel, Why* (1974), *Tsahal* (1994), *A Visitor from the Living* (1997), *Sobibor, Oct. 14, 1943, 4 p.m* (2001), *The Karski Report* (2010).

9 martie / 15h00 / partea I  
&  
10 martie / 15h00 / partea a II-a  
Cinema Elvire Popesco

Learning about  
the Holocaust Era  
Through Film

"I don't ask the big questions, for I fear getting small answers," claims a historian in Claude Lanzmann's epic, exhaustive chronicle of the Holocaust. "I concentrate on details, minutiae." Just over nine hours long, *Shoah* is the documentarian's own attempt to examine the unfathomable by obsessively cataloguing fractured testimonies and tiny fragments of information. Survivors and former SS officers recount how concentration-camp inmates were transported, gassed and herded into crematoriums. Cameras peer around the ruins of Chelmino, Birkenau and Treblinka as first-person narration discusses corpse disposal and crowd control. The more an "inconsequential" aspect of such inhumanities is recounted, the more Lanzmann slowly, cumulatively colors in a vast canvas on mass murder.

Since its release 25 years ago, this film has become everything from a critical feud starter, to a perverse punch line regarding marathon-length cinematic downers, to an example of celluloid journalism par excellence. *Shoah*'s ultimate legacy, however, is being the final word on the Final Solution – one that renders every well-intentioned dramatic re-creation of such horrors into repulsive *Ausch-kitsch* by comparison. Tellingly, faded archival pictures are eschewed for thousands of words, and even when participants sob on camera or aged Nazis get the "gotcha" treatment, there's nothing voyeuristic about the way this oral history bears witness. Yes, this is a monolithic work that requires commitment. It's also a perpetually present-tense reminder that human beings experienced these horrors, that the abyss must be looked into even if we can never truly understand such things, that this atrocity must never fall victim to the memory loss of time.

„Toată vorbăria asta despre drepturile omului mă enervează rău.”

(Anwar Congo în *Actul de a ucide*)

22

## URA DĂUNEAZĂ GRAV SĂNĂTĂȚII

*Actul de a ucide*, filmul-far al acestei secțiuni, are foarte multe în comun cu *Shoah* lui Lanzmann. Dar spre deosebire de naziști, asasinii din filmul lui Oppenheimer au învins și au construit o lume după chipul și asemănarea lor. Chipul urii e fascinant, iar puterea cinemaului documentar stă în punerea în scenă a crimei cu personajele sale reale. Chiar și asasinii se transfigurează atunci. Fie că e vorba de naziștii norvegieni sau de cei greci, filmele din această secțiune privesc cu înțelegere în sufletele celor care urăsc. Până să răbufnească, rădăcinile urii cresc încet, fără zgomot, printre noi. Ba chiar se manifestă rezonabil, dacă stai de vorbă cu pensionarii cehi care-și detestă vecinii țigani.

Mass-media apare și în acest capitol, dând de mâncare demonilor (pentru mai multe, vezi secțiunea „Cine pe cine manipulează?!”). Redactorul-șef al unui cotidian din Uganda publică zilnic liste de homosexuali, indicând numele și adresa respectivilor. Unii dintre aceștia nu mai apucă ediția următoare a ziarului. Soldații israelieni, între două ciocniri cu palestinienii, participă la un curs de drepturile omului. Și-au lepădat arma la intrare, dar prejudecățile sunt mult mai greu de lăsat afară. Ce s-ar întâmpla dacă oamenii nu și-ar domestici pornirile? Priviți *Jurnalul lui Turner*: cam așa ar arăta lumea dacă ura s-ar dezlănțui nestingherită.

Filmul de dragoste este un gen recunoscut. De ce nu și filmul de ură?

“All this talk about human rights is getting on my nerves.”

(Anwar Congo in *The Act of Killing*)

## HATE IS BAD FOR YOUR HEALTH

23

*The Act of Killing*, the flagship film of this section, has a lot in common with Lanzmann’s Shoah. But unlike the Nazis, the assassins in Oppenheimer’s film have won and built a world in their image and likeness. The face of hate is fascinating, and the power of this documentary film comes from the re-enactment of the crime scene with the real characters. Even assassins transform then. Be it about Norwegian or Greek Nazis, the films in this section look with understanding into the souls of those who hate. Before it boils over, its roots grow slowly, quietly, among us. It even manifests itself reasonably, if you speak with old Czechs that hate their gypsy neighbours.

Mass-media comes up in this chapter as well, feeding the demons (for more, see the section “Propaganda Lectures”). The editor-in-chief of an Ugandan newspaper publishes daily lists of homosexuals, giving their names and addresses. Some of them don’t live to see the next edition of the paper. Israeli soldiers, between two clashes with Palestinians, take part in a class about human rights. They left their weapons at the door, but prejudice is much harder to leave out. What would happen if people wouldn’t tame their urges? Watch *The Turner Film Diaries*: the world would look something like this if hate would be unleashed unrestricted.

The love film is a well-known genre. Why not have a hate film as well?



## THE ACT OF KILLING / ACTUL DE A UCIDE

Joshua Oppenheimer / Danemarca, Norvegia, Marea Britanie / 2012 / 159 min.

[VO indoneziană](#) / [Subtitrări în engleză și română](#)

„E interzis să ucizi. În consecință, toți criminalii sunt pedepsiți cu excepția celor careucid în grupuri mari și în sunet de trompete” spune mottoul filmului *Actul de a ucide*. Indonezia nu a avut comisii ale adevărului și ale reconcilierii, nici procese și nici memoriale pentru victime ale crimelor trecute, așa cum a s-a întâmplat în Rwanda și Cambogia. De-a lungul celor 32 de ani ai guvernului militar condus de Generalul Suharto, țara și-a cosmetizat istoria sângeroasă printr-o narațiune oficială care a glorificat genocidul anilor 1965-1966, când aproape un milion de presupuși comuniști au fost omorâți de către milițiile însetate de sânge. O țară în care ucigașii sunt lăudați la TV pentru că au dezvoltat „un sistem mai uman, mai puțin sadic de eliminare a comuniștilor”. O țară unde nu contează drepturile omului, întrucât întrucât se știe că întotdeauna crimele de război sunt definite de către învingători.

Descris de către autorii săi ca un „documentar al imaginației”, *Actul de a ucide* explorează acest capitol neatins al istoriei Indoneziei invitând un grup al foștilor „ucigași de comuniști” să refacă acțiunile lor criminale în stilul filmelor care i-au inspirat. O examinare suprarealistă, epuizantă emoțional, a atrocității umane și responsabilității, filmul urmărește traseul terapeutic al unui individ, de la expunerea performativă a celor mai întunecate colțuri ale sufletului său către înțelegerea ororii absolute a actelor sale.

### PRODUCTION COMPANY

Final Cut for Real ApS

byrge@final-cut.dk

www.final-cut.dk

### FESTIVALS & AWARDS

**2013** - Berlin International Film Festival, Germany

**2012** - **Dox Award**, CPH:DOX, Copenhagen, Denmark

**2012** - Telluride Film Festival, USA

**2012** - Toronto IFF, Canada

**2012** - Movies That Matter Film Festival, The Netherlands

**2012** - **ZagrebDox Main Award**, Croatia



## Joshua Oppenheimer

Născut în 1974 în Texas, SUA, este absolvent al Harvard University și Central St. Martins, Londra. Timp de aproape 10 ani lucrează în Indonezia, cu așa-numitele *death squads* și victimele acestora, pentru a explora relațiile dintre violența politică și imaginația publică. Este cercetător la Universitatea Westminster, Londra, cu un proiect despre genocid și gen cinematografic. *Genocide and Genre Project*.

**ALTE FILME:** *The Entire History of the Louisiana Purchase* (1998), *The Globalisation Tapes* (2003), *Show of Force* (2007) etc.

**PREMII:** Innovation and Resourcefulness Award, New England Film & Video Festival 1998; Gold Hugo, Chicago International Film Festival 1998.

13 martie / 20h00  
Cinema Eforie

16 martie / 17h00  
Muzeul Țăranului Român



“It is forbidden to kill. Therefore, all murderers are punished unless they kill in large numbers, and to the sound of trumpets”, reads the motto to *The Act of Killing*. Unlike countries such as Rwanda or Cambodia, Indonesia has seen no truth and reconciliation commissions, no trials, and no memorials for victims of past crimes. Throughout the thirty-two years of General Suharto’s military-backed government, the country sanitized its bloody history through an official narrative that glorified its 1965-1966 purges which saw around one million of alleged communists murdered by bloodthirsty militias. Here is a country where killers are praised on TV for having developed a ‘more humane, less sadistic system for eliminating communists’. They know from experience how a human body reacts when losing life, and will casually offer advice such as “trousers should be thick for killings”. They do not care about human rights, as they have learned that war crimes are always defined by the winners. Described by his authors as a “documentary of the imagination”, *The Act of Killing* explores this untouched chapter from Indonesia’s history by inviting a group of former ‘communist-killers’ to re-enact their infamous acts for the camera, in the style of the films that allegedly inspired or catalyzed them. A surreal, emotionally exhausting examination of human atrocity and accountability, the film follows one individual’s therapeutic journey from exposing, through performance, the darkest corners of his soul towards understanding the full horror of his acts. The film also invites us to reflect on the implications of the collective choice to ‘forget’ whole chunks of the historical past. The listing of a whole set of contributors to the film as a generic ‘Anonymous’ points to the risks taken by those willing to speak openly about that murderous, still unsettled past.



## THE BETRAYAL / TRĂDAREA

Karen Winther / Norvegia, Marea Britanie / 2012 / 64 min.

VO norvegiană / Subtitrări în engleză și română

„Cât va dura aventura? Poate o noapte, o zi, o săptămână... Dar nu am voie să fiu plecată atât de mult...”

*Trădarea* este filmul cu care regizoarea Karen Winter a absolvit Masterul de Regie de Film Documentar de la Școala Națională de Film și Televiziune din Londra. Este, în același timp, rezultatul deciziei lui Karen de a întoarce camera asupra propriei persoane și de a privi înapoi în timp pentru a înțelege niște decizii din trecut care continuă să o bântuie.

În anii '90, când Karen era adolescentă, un conflict violent a izbucnit în Norvegia între două grupuri extreme de tineri: de o parte neo-naziștii, uniți de ura față de străini și de viziunea unei Norveгии 'pure'; de cealaltă parte, grupul Blitz, care iubea muzica alternativă și ura tot ce reprezentau neo-naziștii. Tipul adolescentei singuratice aflate în căutarea unui scop în viață și a unui sentiment de apartenență, Karen se atașează inițial unuia dintre grupuri iar ulterior celuilalt, pornind astfel pe un drum de-a lungul căruia va răni mulți oameni care îi fuseseră apropiați.

În încercarea de a căpăta o perspectivă asupra celor ce i s-au întâmplat, regizoarea combină imagini de arhivă, pasaje de jurnal și dialoguri cu oameni din trecut, reușind să contureze un portret onest al puterii de seducție a extremismului și a vulnerabilității tinerilor aflați în căutarea unei identități.

Cauți iertare sau înțelegere?

### PRODUCTION COMPANY

National Film & Television

School, NFI

amb@nfi.no

www.nfi.no

### FESTIVALS & AWARDS

**2013** - DocPoint Helsinki DFF, Finland

**2012** - **BIFF Talent Award**, The Norwegian DFF, Norway

**2012** - Hot Docs IDF, Canada

**2012** - Reykjavik Shorts&Docs Festival, Iceland

**2012** - Krakow Film Festival, Poland,

**2012** - Sheffield IDF, UK

**2011** - **Award for Student**

**Documentary**, IDFA, The Netherlands



## Karen Winther

Născută în 1978, licențiată în Filme Documentare la Universitatea Lillehammer, Norvegia, lucrează timp de câțiva ani în televiziunea norvegiană, ocupându-se de filme documentare. Își face masteratul tot în Filme Documentare la Școala Națională de Televiziune și Film din Marea Britanie.

**ALTE FILME:** *Rock Heart Beijing* (2009)

14 martie / 18h00  
Cinema Corso

15 martie / 20h00  
Cinema Union



“How long will the adventure last?

Maybe one night, one day, one week...

But I am not allowed to be away for that long...”

*The Betrayal* is Karen Winther 's graduation film from the MA in documentary directing at the National Film & Television School in London. The film is the result of her decision to turn the camera onto herself while looking back at some questionable actions from her teenage years, which still haunt her today.

In the mid-1990s, when Karen was a teenager, a violent conflict broke out in Norway between two extremist youth groups: on one side were the neo-Nazi groups united by their hate of foreigners and their visions for a 'pure' Norway; on the other side were the Blitzers, who loved alternative music and hated everything that the neo-Nazis stood for. A lonely adolescent in search of a sense of purpose and belonging, Karen attached herself to one of the sides, and then to the other. By doing that, she embarked on a dark journey during which she would hurt many people who were close to her at the time.

By combining archival footage, readings from her teenage journal, and raw dialogues with people from her past, in an attempt to gain some perspective into what happened with her, the film-maker accomplishes an honest portrait of the seductive power of extremism and the vulnerability of younger people in search of an identity and a place for themselves. Are you looking for forgiveness or for understanding?





## THE TURNER FILM DIARIES / JURNALELE LUI TURNER

James T. Hong / Olanda, Taiwan / 2012 / 26 min.  
[VO engleză / Subtitrări în română](#)

„Soluția pentru război este războiul. Dacă nu urâm ceea ce nu suntem, nu putem iubi ceea ce suntem.” *Jurnalele lui Turner* este un pseudo-documentar distopic inspirat de cartea eponimă publicată în 1978 de William Pierce – un manifest extremist camuflat sub forma unei ficțiuni despre o acțiune de purificare etnică globală încheiată cu succes. Considerată o ‘carte a urii’ de Simon Wiesenthal Center, *Jurnalele lui Turner* este cartea cu cea mai mare circulație între extremiștii de dreapta.

“The solution to war is war. Unless we hate what we are not we cannot love what we are.” *The Turner Film Diaries* is a polemical, dystopian pseudo-documentary inspired by the eponymous book published in 1978 by William Pierce – an extremist manifesto camouflaged under a fictitious account of a successfully completed global ethnic cleansing. Deemed a ‘hate book’ by The Simon Wiesenthal Center, *The Turner Diaries* is considered the most widely read book among far-right extremists.

14 martie / 18h00  
Cinema Corso

15 martie / 20h00  
Cinema Union

### PRODUCTION COMPANY

Zukunftsmusik

[zukunftsmusik@gmail.com](mailto:zukunftsmusik@gmail.com)

[www.zukunftsmusik.com](http://www.zukunftsmusik.com)

### FESTIVALS

2012 - Impakt Festival,  
Utrecht, The Netherlands  
2012 - IDFA, The Netherlands



James T. Hong

Născut în 1970, în Minnesota, SUA, studiază filosofia dar apoi își întrerupe studiile doctorale pentru a face un curs de film la Los Angeles. Este fondatorul companiei Zukunftsmusik, companie de televiziune și film, care își propune să producă filme împotriva ignoranței și trivializării mass-mediilor contemporane, prin care să provoace publicul să gândească diferit.

**ALTE FILME:** *Behold the Asian: How One Becomes What One Is* (1999), *731: Two Versions of Hell* (2007), *End Transmission* (2011) etc.

**PREMII:** Golden Spire, San Francisco IFF 2000; Best World Documentary Jihlava IDFF 2007.



14 martie / 20h00  
Cinema Corso

16 martie / 18h00  
Cinema Union

## Konstantinos Georgousis

S-a născut la Atena în 1980. A studiat Antropologie la Universitatea Pantion din Atena și Antropologie vizuală și Documentar etnografic la Universitatea din Manchester. Și-a descoperit pasiunea pentru film, continuându-și studiile la Școala Națională de Film și Televiziune din Marea Britanie. Se concentrează pe subiecte sociale și politice legate de actuala criză din Grecia și, în special, pe ascensiunea mișcării de extremă dreaptă.

Film proiectat sub egida  
Anului European al Cetățenilor 2013

**PRODUCTION COMPANY**  
National Film and  
Television School  
kgeorgoussis@gmail.com

**FESTIVALS**  
2012 - IDFA,  
The Netherlands



## THE CLEANERS / PURIFICATORII

Konstantinos Georgousis / UK, GR / 2012 / 36 min.  
[VO greacă / Subtitrări în engleză și română](#)

În iunie 2012, partidul politic grec de extrema dreaptă Zori Aurii a câștigat 7% din voturile parlamentare. Konstantinos Georgousis, student la National Film and Television School (Londra), urmărește, în cea mai bună tradiție observațională, câțiva membri ai partidului în timp ce aceștia 'patrulează' străzile din Atena, scriu cu creta, în piețe, cuvintele „Grecia pentru greci” sau se opresc să bea ceva la terasele orașului, permanent cu un ochi vigilent ațintit asupra imigranților. (Apropo, au multe de spus și despre români!)

In June 2012, the far-right Greek political party Golden Dawn won 7% of the parliamentary vote. National Film and Television School (London) student Konstantinos Georgousis follows few party members, in the best fly-on-the-wall tradition, while they patrol the streets of Athens, chalk the words “Greece for the Greeks” in the squares and stop for a drink on café terraces, always keeping a vigilant eye on immigrants. (And yes, they have a lot to say about Romanians, too!)



#### PRODUCTION COMPANY

Pink Productions s.r.o.,  
Czech TV  
pink@pinkproductions.cz  
www.pinkproductions.cz

#### FESTIVALS

2012 - Jihlava IDFF, Czech  
Republic

## ON DECENCY / DESPRE DECEŢĂ

Radovan Sibrt / Republica Cehă / 2012 / 52 min.

VO cehă / Subtitrări în engleză și română

*Suntem oameni normali, decenti. Ținem la animalele noastre, ne place când copiii noștri se îmbracă în îngeri sau draci la serbările de la grădiniță și vrem să ne păstrăm barul fără țigani (... sau vietnamezi, dacă tot ne-ați întrebat!). Știu doar să facă copii, să distrugă lucruri și să se distreze. Negrii nu se schimbă, nici vietnamezii, nici japonezii. Asta e cultura, n-ai ce face. E în genele lor, uitați-vă la istoria lor. În ultima vreme ne trezim cu tot felul de nenorociți veniți la noi în țară.*

În ultimii ani, cartierul Janov al orașului Litvínov s-a văzut confruntat cu un aflux semnificativ de 'familii problematice' venite de pretutindeni. Acceptarea lor de către comunitatea locală nu e deloc un proces relaxat. Filmat cu răbdare, în manieră analitică, *Despre decentă* captează umbrele și miasele intoleranței față de minorități în rândul unui segment al populației cehă și îi dezvăluie repercusiunile întunecate în viața de zi cu zi.

Integrarea excelentă în film a unor imagini înregistrate de camerele de supraveghere ale orașului adaugă poezie și o dimensiune reflexivă dinamică tot mai paranoide a relațiilor dintre majoritarii și minoritarii din Janov.



## Radovan Sibrt

Născut în 1975, la Praga, este absolvent al Facultății de Științe Umaniste, al Facultății de Filosofie și Arte a Universității Carol din Praga și al Academiei de Artele Spectacolului.

Lucrează cu clienți importanți precum Televiziunea Națională a Republicii Cehe și United Islands. Este cofondator al casei de producție Pink Productions.

**ALTE FILME:** *MRG* (2005), *Domestic Violence* (2007), *Bambino Di Praga* (2007).

**PREMII:** Honourable Mention, FAMUFest 2005; Premiul Juriului, FRAME Film Festival 2006; Best Director, FAMUFest 2007 etc.

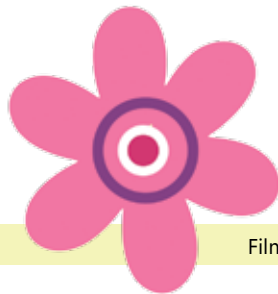
14 martie / 20h00  
Cinema Corso

16 martie / 18h00  
Cinema Union

*We are decent, ordinary people. We care for our beloved pets, we love it when our kindergarten children dress as angels or devils, and we want to keep our local pub free of Gypsies (and of those Vietnamese, now that you asked!).*

*They only know how to make children, destroy things and mess around. Blacks can't change, neither can the Vietnamese, nor the Japanese. That's their culture. It's in their genes, just check their history. These days everybody drags their lazy asses to our country.*

In recent years, Litvinov's Janov neighbourhood has seen a substantial influx of 'problematic' families from all over the country. Their acceptance by the community is hardly a smooth process. Shot with patience and with a clear-sighted, analytical approach, *On Decency* captures the smells and the shadows of intolerance towards minorities among a portion of the Czech public, and exposes its dark undercurrents in everyday banal situations. The excellent use of surveillance footage adds poetry and a reflexive element to the increasingly paranoid dynamics of majority/minority relations in Janov.



Film proiectat sub egida Anului European al Cetățenilor 2013



## SOLDIER/CITIZEN / SOLDAT/CETĂȚEAN

Silvina Landsmann / Israel / 2012 / 70 min.

VO ebraică / Subtitrări în engleză și română

Tinerilor israelieni care nu au o diplomă de absolvire a liceului li se oferă timp de trei săptămâni, către sfârșitul serviciului lor militar, șansa de a obține diploma prin participarea la cursuri sponsorizate de către armată, care presupun deliberarea asupra unor teme precum drepturile omului, pluralism și definirea statului israelian, precum și a conflictului israeliano-palestinian. Regizoarea Silvina Landsmann merge către o perspectivă *fly-on-the-wall* pentru a capta melanjul de ambivalență, încăpățănare, spirit argumentativ și rezistență demonstrate de către studenți în timp ce sunt provocați în mod repetat de către profesor cu privire la convingerile lor și încurajați să se angajeze într-o deliberare serioasă înainte de a se reîntoarce în societate. Hotărâți să-și susțină dar și să-și problematizeze convingerile, vom asista în final la un curs animat de sesiune terapeutică care implică adeseori conflictul necenzurat al unor opinii individuale.

O privire energică, revelatoare asupra unui grup de tineri cu vederi adânc înrădăcinate în experiențe de viață dure, *Soldat/Cetățean* este o bună aducere aminte a faptului că o perspectivă echilibrată necesită efort și dorința de a te pune în locul celuilalt.

### PRODUCTION COMPANY

Doc & Film

assistant@docandfilm.com

www.docandfilm.com

### FESTIVALS & AWARDS

2012 - Special Mention, Berlin  
International Film Festival,  
Germany



## Silvana Landsmann

Născută în 1965, la Buenos Aires, emigrează în Israel la vârsta de 11 ani. Urmează cursuri de Film la Universitatea din Tel Aviv, locuiește apoi în Paris timp de 10 ani, unde face și primul ei film. Întoarsă în Israel, fondează compania de producție Comino Films pentru a putea produce filme documentare.

**ALTE FILME:** *College* (1998), *Post Partum* (2004), *Unto Thy Land* (2007).

**PREMII:** *Grand Prize Ateliers d'Art de France ExceptionalWork*, Franța 2010.

15 martie / 10h00  
Cinema Elvire Popesco  
(proiecție pentru liceeni)

16 martie / 18h00  
Cinema Corso

17 martie / 16h00  
Cinema Union

## IN COMPETITION



For three weeks, towards the end of their military service, young Israelis who do not have a certificate of high-school graduation are offered the chance to obtain it by taking part in army-sponsored courses which require them to contemplate issues such as human rights, pluralism and the definition of the Jewish State and the Israeli-Palestinian conflict. Director Silvana Landsmann goes for a fly-on-the-wall perspective, to capture the mélange of ambivalence, stubbornness, argumentative spirit and resilience demonstrated by the students while they are repeatedly challenged by their teacher about their views, and encouraged to engage in some serious thinking before embarking on their future. As they are pushed to both sustain and question their convictions, we end up assisting to an animated course cum therapy session that often involves clashing, uncensored individual opinions.

A briskly-paced, revealing look at a group of young people with deeply ingrained views gained through tough life experiences, *Soldier/Citizen* is a good reminder that a balanced perspective takes effort and a willingness to put oneself in the other's shoes.





## CALL ME KUCHU / SPUNE-MI KUCHU

Katherine Fairfax Wrigh & Malika Zouhali-Worrall / SUA / 2012 / 87 min.

VO engleză, swahili / Subtitrări în engleză și română

„Drepturile omului nu înseamnă drepturile homosexualilor. În special în Uganda”, e de părere un editor de tabloid ugandez. În Uganda homosexualii și lesbienele sunt cunoscuți sub numele de „kuchus”. Parțial cu rădăcini în legile britanice anti-sodomie și în contextul social mai recent, unde accesul redus la medicamente antivirale al unei părți din populația seropozitivă a țării a creat propriul set de fracturi sociale, ura ugandezilor față de homosexuali a fost continuu alimentată nu numai de lideri politici și religioși, ci și de presa tabloidă. În timp ce preoții creștini îi numesc pe homosexuali violatori, iar politicienii întocmesc o lege care amenință cu închisoarea pe cetățenii care nu raportează despre homosexuali în 24 de ore, tabloidele sunt oricând pregătite să ia parte la jocurile criminale ale altora prin publicarea fotografiilor și adreselor celor suspectați a fi homosexuali. În cele din urmă, ceea ce era de neconceput, se întâmplă: David Gato, primul activist gay declarat al drepturilor civile este ucis în mod brutal în casa sa, în ianuarie 2011, în timp ce filmările la film se aflau la jumătate.

*Spune-mi Kuchu* documentează evenimentele care au dus la acel deznodământ violent, ascultându-i și pe activiștii gay, dar și pe cei care îi acuză, reușind astfel o abordare echilibrată a unei probleme care continuă să divizeze țara. Filmul mai are rolul de a reaminti că drepturile homosexualilor rămân o problemă internațională, nu doar africană. Astăzi nimeni nu poate acționa pornind de la premiza că actele condamnabile comise într-o țară vor rămâne neuzitate și nepedepsite la nivel internațional.

### PRODUCTION COMPANY

Lindy Hop Pictures

callmekuchu@gmail.com

www.callmekuchu.com

### FESTIVALS & AWARDS

**2013** - Goteborg International Film Festival, Sweden

**2012 - Teddy Award for Best Documentary**, Berlin International Film Festival, Germany

**2012 - Best International Feature**, Hot Docs IDFF, Canada

**2012 - Amnesty International Human Right Award**, Durban Film Festival, South Africa

**2012 - Best Documentary**, Madrid LGBT Film Festival, Spain

**2012 - Best Documentary**, Santa Fe IFF, USA

**2012 - Audience Award**, Watch Docs International Human Rights in Film Festival, Warsaw, Poland



## Katherine Fairfax Wright

Născută în 1983, în Massachusetts, SUA, studiază Filmul și Antropologia la Columbia University. Din 2011 devine alumni a Film Independent Documentary Lab iar în 2012 este numită una dintre „cele 25 noi fețe ale filmului independent” de către *Filmmaker Magazine*.

## Malika Zouhali-Worrall

Născută în 1984, la München, este absolventă a Universității din Cambridge. Lucrează ca jurnalist de televiziune și presă scrisă, făcând reportaje în SUA, India, China și Uganda pentru *Financial Times* și CNN. În 2012 este numită una dintre „cele 25 noi fețe ale filmului independent” de către *Filmmaker Magazine*.

15 martie / 18h00  
Cinema Corso

16 martie / 16h00  
Cinema Union



“Human rights do not mean gay rights. Especially in Uganda”, believes an Ugandan tabloid editor. In Uganda, gay men and women are known as “kuchus”. With roots partly in the British colonial anti-sodomy laws and in the more recent social context, where the scarce access to retro-viral drugs by only a fraction of the country’s HIV-positive has created its own set of social fractures, Ugandans’ hatred against homosexuals has been continuously fueled not only by political and religious leaders but also by the tabloid press. While the Christian preachers denounce gay people as rapists and the politicians draft a bill threatening to imprison those citizens who fail to report gay people within 24 hours, tabloids are always ready to take part in the others’ murderous games by printing the photos and the addresses of those suspect of being homosexuals. In the end, the unthinkable happens: David Kato, Uganda’s first openly gay civil rights activist is brutally murdered in his home in January 2011, while the filming is mid-through.

*Call Me Kuchu* chronicles the events leading to that violent denouement, by listening both to the gay activists and to those persecuting them, by that providing a balanced approach to an issue that continues to divide the country. On another level, the film acts as a reminder that gay rights remain an international, not just an African issue, and that the international community is not passive. Today, nobody can act under the assumption that reprehensible acts committed in any country will remain unheard of and unpunished at an international level. “*The world is no longer what it used to be, where there was no communication. [...] We should not pretend that we are just an island to ourselves*”.

„Nu vă holbați! Și nu-i mai arătați cu degetul!”

(J.-P. Passi, unul din regizorii filmului *Sindromul Punk*)

36

## DIZ/ABILITĂȚI

Același regizor – din care am citat mai sus – adaugă: „De fapt, sper că filmul meu îi privește cu atenție pe acești oameni, ba chiar se holbează la ei și îi arată cu degetul. Și poate chiar descoperă ceea ce e omenesc în fiecare dintre noi”. Da, într-adevăr, ce e așa de greu să vezi dincolo de aparențe? Filmele din această secțiune se uită normal la tot felul de oameni la care tindem să ne holbăm. Punker-ii finlandezi au sindrom Down și un retard mental, dar asta nu-i împiedică să cânte bine și să aibă umor. Albert, puștiul de 20 de ani din *Ce mică e lumea*, parcurge 30.000 de kilometri în jurul globului, deși e țintuit în cărucior.

Desigur, într-un oraș ca al nostru, unde trebuie să fii sportiv de performanță ca să îți croiești drum printre gropi și mașini, cine are un handicap locomotor este prizonier la el acasă. Dar starea tro-tuarelor reflectă, de fapt, hârtoapele și înghesuiala de prejudecăți din capetele noastre. Anton, în Rusia, și Matei, în Olanda, sunt chinuți de boală, dar și mai mult de faptul că sunt îndepărtați de semenii lor. În Coreea de Sud, Young-Chan, orb și surd, este mai fericit: a găsit pe cineva care să-i înțeleagă limba.

Acesta e secretul: să știi să-i ascuți. Iar regizorii filmelor din această secțiune au știut să-și asculte personajele. Apoi au înțeles cum să vorbească, fără sentimentalism – dar cu creativitate și delicatețe – despre acești oameni cumva diferiți. Sunt unele dintre filmele cele mai frumoase pe care le-am văzut în ultima vreme.

“Don’t stare! And stop pointing!”

(J.-P. Passi, one of the directors of *The Punk Syndrome*)

## DIS/ABILITIES

37

The same director whom we quoted above adds: “Actually, I hope my film looks carefully at these people, it stares at them and points at them. And maybe it even discovers what’s human inside each of us.” Yes, really, why is it so hard to see beyond appearances? The films in this section look normally at all sorts of people who we tend to stare at. The Finnish punkers have Down Syndrome and mental retardation, but that doesn’t stop them from singing well and having humor. Albert, the 20 year old from Little World, travels 30.000 kilometers around the world, even though he’s in a wheelchair.

Of course, in a city like ours, where you have to be a professional athlete to move between holes and cars, people with a physical impairment are on house arrest. But the state of sidewalks reflects the holes and the clutter of prejudice in our own heads. Anton, in Russia, and Matthew, in the Netherlands, are tormented by illness and, on top of that, they are pushed away by other people. In South Korea, Young-Chan, blind and deaf, is happier: he has found someone who understands his language.

This is the secret: to know how to listen. And the directors from this section knew how to listen to their heroes. Afterwards, they learned how to speak, without sentimentalism – but gently and with creativity – about these somewhat different people. These are some of the most beautiful films we’ve seen lately.



## THE PUNK SYNDROME / SINDROMUL PUNK

Jukka Kärkkäinen & J-P Passi / Finlanda / 2012 / 85 min.

VO finlandeză / Subtitrări în engleză și română

Prețuiesc demnitatea, egalitatea și respectul. Nu vor să trăiască în instituții de boli mentale “pentru că fiecare are dreptul de a decide unde și cum vrea să trăiască”. Cântă despre orice, de la pedichiură, la indivizi aflați în poziții de decizie care-și înșală semenii, până la sentimentele încercate atunci când nu ți se dă cafea pentru că suferi de o dizabilitate mentală. Ortografia pare dificilă uneori: oare cum se scrie ‘ființă umană’ în finlandeză?

Filmat într-un stil *fly-on-the-wall* energic, documentarul *Sindromul Punk* urmărește viața cotidiană a membrilor formației finlandeze *Pertti Kurikka's Name Day*. Regizorii Jukka Kärkkäinen și J-P Passi documentează candid și empatic turneele, concertele, spaimetele, conflictele, viețile amoroase și ciocnirile celor patru bărbați – Kari, Pertti Sami și Toni – încântători, dar perpetuu nepotriviiți în context. Deși nu lipsesc momentele delicate care ne invită să reflectăm asupra eforturilor necesare din partea persoanelor cu dizabilități (pentru a supraviețui presiunii sociale) și din partea societății (pentru a cataliza o schimbare de atitudine semnificativă), filmul rămâne o privire optimistă asupra vieților sinuoase a patru oameni care refuză să lase dizabilitatea mentală să îi oprească din a-și vedea de viață așa cum vor.

**Povestea asta nu-i despre plâns, e despre punk.**

### PRODUCTION COMPANY

Mouka Filmi

mouka@mouka.fi

www.mouka.fi

### FESTIVALS & AWARDS

**2013 - Best Feature Length Documentary**, Breaking Down Barriers – Disability FF, Russia

**2012 - Special Prize in Documentary**, 2morrow Film Festival, Russia

**2012 - Special Jury Prize for the Most Innovative Feature Film**, Visions du Reel Nyon, Switzerland,

**2012 - Winner of the Audience Award**, Tampere Film Festival, Finland

**2012 - Locarno Film Festival**, Switzerland

**2012 - SilverDocs Film Festival**, USA

**2012 - Sheffield IDFF**, UK, 2012



## Jukka Karkkainen

Născut în 1972, la Kerava, Finlanda, a lucrat în construcții iar din 2003 începe să facă filme documentare. Este cofondator al companiei de producție Mouka Filmi.

**ALTE FILME:** *Tomorrow Was Yesterday* (2008), *The Living Room of the Nation* (2009), *Do You Still Remember Hilma Limperi* (2009) etc.

## Jani-Petteri Passi

Lucrează în cinematografie din 2000. Este cofondator al companiei de producție Mouka Filmi.

**ALTE FILME:** *Frozen City* (2006), *The Living Room of the Nation* (2009), *The Painting Sellers* (2010) etc.

12 martie / 10h00  
Cinema Elvire Popesco  
(proiecție pentru liceeni)

15 martie / 20h00  
Cinema Corso

17 martie / 20h00  
Cinema Eforie

## IN COMPETITION



They prize dignity, equality and respect, and they do not want to live in mental institutions “because everyone has the right to make a decision about where and how they want to live”. They sing about everything, from pedicurists, to decision-makers who cheat, and to how you feel when you don’t get coffee because you have a mental disability. Spelling seems difficult at times: how would you spell ‘human being’ in Finnish?

Energetically shot fly-on-the-wall documentary *The Punk Syndrome* chronicles the life of idiosyncratically named Finnish band Pertti Kurikka’s *Name Day*. Filmmaker duo Jukka Karkkainen and J-P Passi shoot candidly and affectionately the tours, concerts, fears, frictions, love lives and personality clashes among the four charming misfits - Kari, Pertti, Sami and Toni - who are at the heart of the film. Although we occasionally bump into gloomier stories which remind us of the effort required from both disabled people and the rest of the society to change attitudes towards disability, this remains largely an upbeat celebration of four men who refuse to let mental disability stop them from making the most out of their lives.

**This is not about crying, This is about punk.**





## ANTON'S RIGHT HERE / ANTON CHIAR AICI

TITLU ORIGINAL: Anton tut ryadom

Lyubov Arkus / Rusia / 2012 / 110 min.

VO rusă / Subtitrări în engleză și română

„Poate pot să fug... gândi pisicuța... unde este țara asta”, silabisește Anton-copilul în timp ce, în cealaltă cameră, oamenii mari se ceartă încercând să decidă unde ar mai putea să-l trimită. Anton are autism – fapt care, în Rusia, înseamnă un stigmat considerabil pentru Anton și familia lui. Însă eseu autobiografic semnat de Liubov Askus depășește cu mult nivelul unei simple expuneri a limitelor sistemului medical rus în ceea ce privește pacienții ‘cu deficiențe’.

Arkus îl întâlnește pe Anton pentru prima oară prin cuvintele lui, într-o poezie pe care copilul o scrie încercând să înțeleagă mai mult despre oameni: „Oamenii pot fi amabili, veseli, triști, drăguți, buni, recunoscători, mari, mici. Ei merg, aleargă, sar, vorbesc, se uită, ascultă”, scrie Anton-copilul. Șapte ani mai târziu, când Arkus îl întâlnește din nou, Anton-adolescentul a încetat de mult să scrie. Arkus începe să documenteze relația ei sinuoasă, aproape maternă, cu Anton – nu un copil autist, ci o ființă umană în suferință – iar amândoi încearcă să facă față încercărilor și oamenilor cu care se intersectează în viața lor, uneori cu compasiune, alteori cu indiferență și, rar, cu grație. În timp ce îl însoțește pe Anton în călătoria sa de la o instituție neprietenosă la alta, mereu în speranța de a găsi un loc mai bun, Arkus începe să mediteze asupra modului în care noi toți, în anumite momente al vieții, învățăm prin suferință că oamenii sunt întotdeauna singuri, chiar și atunci când avem constant pe cineva lângă noi.

PRODUCTION COMPANY

CTB Film Company

msk@ctb.ru

## FESTIVALS & AWARDS

**2012** - Silver Mouse Award of the Internet Critics, Venice Film Festival, Italy

**2012** - Best Debut, Abu Dhabi International Film Festival, UAE

**2012** - UN High Commissioner for Human Rights' special prize, Stalker Human Rights Festival, Moscow, Russia

**2012** - Watch Docs International Human Rights in Film Festival, Warsaw, Poland

**2012** - ArtDok Festival, Moscow, Russia

**2012** - Tromso IFF, Norway

**2012** - Black Movie Festival, Switzerland



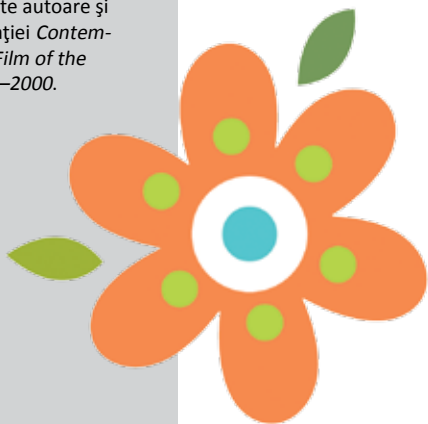
## Lyubov Arkus

Născută în 1960 în Lvov, Ucraina, este absolventă a Institutului de Cinematografie Gherasimov (1984). Lucrează ca secretar literar pentru Victor Shklovsky la filmul *Lenfilm*.

În 1989 este cofondatoarea revistei *Seance*. Este autoare și editoare a compilației *Contemporary History of Film of the Motherland: 1986–2000*.

13 martie / 18h00  
Muzeul Țăranului Român

16 martie / 16h00  
Cinema Eforie



THE KITTY THOUGHT... MAYBE I CAN ESCAPE... WHERE IS THIS COUNTRY, spells Anton-the-child, while in the other room the grown-ups argue about where to send him next. Anton is autistic - a condition which, in Russia, implies a considerable stigma attached to him and to his family. But the autobiographical essay signed by Lyubov Arkus's goes far beyond exposing the limits and inadequacies of Russia's health-care provision for the mentally ill.

A writer and film critic by profession, Arkus first encounters Anton through his written words, via a poem he wrote as a child while trying to understand more about 'people' as human beings: People can be kind, happy, sad, nice, good, grateful, big, small. They walk, run, jump, talk, look, listen, writes Anton-the-child. Seven years later, when Arkus meets Anton-the-teenager, she notices that he had long stopped writing. She starts documenting her sinuous, quasi-maternal relationship with him as an anguished human being, and they both try to cope with all the different people who will touch Anton's life, showing compassion, indifference and occasionally grace. While accompanying Anton on his journey from an unfriendly institution to another, always in hope of a better place, Arkus starts reflecting on the boy's role as a mirror for her own losses, on the wider longings associated with the human condition, and on how all of us, at some point in our lives, learn the hard way that people are always alone, even when someone is always right there. People endure, whether autistic or not, and the camera, when carried with compassion, transfigures us all.



## PRODUCTION COMPANY

Basaltfilm  
simone@basaltfilm.nl  
www.basaltfilm.nl

## FESTIVALS & AWARDS

**2012 - Grand Prize, Swiss Post for Best Feature**, Vision du Reel Nyon, Switzerland  
**2012 - Grand Prize for Best Documentary**, NFF Dutch Film Festival, The Netherlands  
**2012 - Merit-Prize**, IDF Taiwan

## MATTHEW'S LAWS / LEGILE LUI MATEI

TITLU ORIGINAL: De Regels van Matthijs

Marc Schmidt / Olanda / 2012 / 72 min.

VO olandeză / Subtitrări în engleză și română

„Apartamentul meu este universul meu”, notează Matei în jurnal. Matei este autist. Extrem de inteligent dar fragil, Matei își petrece zilele înregistrând apeluri telefonice, în speranța că acestea îl vor ajuta să înțeleagă sensurile ascunse ale comunicării umane – „nu ceea ce spun oamenii, ci ceea ce vor să spună: de obicei, sensurile sunt opuse”. Petrecându-și cea mai mare parte a timpului acasă, într-un apartament înțesat cu dosare și obiecte, Matei și-a stabilit un sistem complex, menit să-l ajute să pună ordine în haosul din jurul lui și să se miște mai ușor prin coridorul de date pe care se luptă tot timpul să le organizeze. Marc Schmidt creează un portret emoționant al prietenului său din copilărie – un documentar intens personal, care merge dincolo de autism, explorând sentimentul de vulnerabilitate indus de prezența camerei de filmat, incapacitatea umană de a traduce între ‘ordinea’ cuiva și ‘haosul’ altcuiva, și nevoia de dragoste și comunicare care ne definesc pe fiecare dintre noi. O poveste emoționantă despre încercarea unui om bolnav de a trăi cât mai aproape de limita acceptabilității sociale, *Legile lui Matei* funcționează și ca memento al faptului că locuința este un drept fundamental al omului: oricine merită un loc căruia să-i poată spune ‘acasă’.



## Marc Schmidt

Născut în 1970, studiază Teoria Filmului la Universitatea din Utrecht și Artele Media la Academia de Arte din Tilburg. Lucrează inițial la mai multe proiecte ca inginer de sunet și editor video, dar și ca regizor de scurtmetraje de ficțiune. Este tot mai interesat de regia de film documentar, acestea devenind principala lui preocupare.

**ALTE FILME:** *Slow Start* (2002), *Esmiralde*, *Sixteen Years in 9 Scenes* (2007), *Shigey*, *my Flame* (2009) etc.

**PREMII:** Golden Olive, Bunker Film Festival (2003)

14 martie / 20h00  
Cinema Eforie

15 martie / 16h00  
Cinema Corso

'My apartment is my universe', writes Matthew in his diary. Matthew is autistic. Highly intelligent and fragile, he spends his days taping telephone calls, hoping that they would help him understand what people 'really' mean – 'not what they say, but what they mean: they are usually opposite'. Spending most of his time in his cluttered apartment, Matthew has established a complex system meant to help him put some order in the chaos around him and walk easier through the hallway of data that he is constantly struggling to organise.

Marc Schmidt creates an affectionate film portrait of his autistic childhood friend – an intensely personal documentary that goes beyond autism, into the sense of vulnerability experienced when under the scrutiny of the camera, the inability to translate between one's understanding of order and another's sense of chaos, and the love and human connection needed by each and one of us. A moving story about a man's attempt to live as close as possible to the border of social acceptability, Matthew's Laws is also a reminder that housing is a fundamental human right: everyone deserves a place to call 'home'.



Film proiectat sub egida Anului European al Cetățenilor 2013



## PLANET OF SNAIL / PLANETA MELCULUI

Seungjun Yi / Coreea de Sud / 2011 / 87 min.

VO coreană / Subtitrări în engleză și română

Ca să comunice, fiecare 'dactilografiază' cuvinte pe mâinile celuilalt. El vine de pe planeta melcilor, unde oamenii trăiesc vieți somnolente iar tactilitatea dă adesea sensul lucrurilor. Când aterizează pe Pământ, nimeni nu-i înțelege limbajul. Se simte singur și disperat, ca un astronaut izolat în spațiu. Apoi un înger pătrunde în viața lui. Îngerul știe cum e și să fii singur. Curând, îngerul devine parte din viața lui, îi dă speranță, îl învață să se facă înțeleș.

Aceasta poate fi o versiune a poveștii. Iată alta. Young-Chan este surd și orb din copilărie. Soția lui, Soon-Ho, suferă de o afecțiune a coloanei vertebrale care i-a oprit creșterea undeva sub 1.20 m. Trăiesc împreună în Coreea de Sud, o țară unde mass-media tinde să insiste asupra vulnerabilității persoanelor cu dizabilități. Însă regizorul Yi Seung-Jun nu victimizează și nu idealizează nici persoanele, nici cuplul alcătuit de cei doi. Ne permite, în schimb, să îi privim în timp ce sunt angajați în activități banale precum schimbarea unui bec, ceea ce ne oferă o înțelegere brutală a limitelor fizice cu care se confruntă zilnic. Ne invită, de asemenea, să pătrundem în intimitatea lor psihologică, prin incorporarea discretă în film a unora dintre poemele bărbatului. Realizat printr-o observație îndelungată, abordată cu discreție, *Planeta Melcilor* este o poveste de dragoste cu rezonanță universală care reușește să prindă harul de a trăi în prezent și care ne amintește că e nevoie de mai mult decât puțință fizică pentru a rămâne deschis către minuni mărunte precum gustul picăturilor de ploaie sau textura cojii de copac.

### PRODUCTION COMPANY

Minch&Film

[www.minchnfilms.com](http://www.minchnfilms.com)

### FESTIVALS & AWARDS

**2012 - Best Documentary Feature**, Antenna Film Festival, Australia

**2012 - Best Documentary Feature**, Silverdocs, USA

**2012 - Best International Documentary**, Documenta Madrid, Spain

**2012 - Best International Documentary**, DocAviv: Tel Aviv IDFF, Israel

**2012 - Best Documentary Feature**, It's All True Festival, Brazil

**2011 - Best Feature Length Documentary**, IDFA, The Netherlands,



## Yi Seungjun

Născut în 1971, regizează o serie de scurtmetraje și documentare pentru televiziune; se concentrează pe viața așa-ziselor „minorități nevăzute”.

**ALTE FILME:** *Children of God* (2008), *The Spy: Undercover Operation* (2013).

**PREMII:** Netpac Award, Jeonju Film Festival (2008);

12 martie / 18h00  
Cinema Eforie

17 martie / 14h00  
Cinema Union



To communicate, they tap on one another's hands. He comes from 'planet of snail', where people live slow, quiet lives and rely mostly on their sense of touch. When he came to Earth, nobody understood his language. He was lonely and desperate, like an astronaut isolated in space. Then an angel walked into his life. The angel knew how it felt to be lonely. Soon, the angel became part of his life and gave him hope and taught him how to make himself understood. This can be one version of their story. Here is another one.

Young-Chan has been deaf and blind since early childhood. His wife Soon-Ho suffers from a spinal condition that has arrested her growth at about 1.20m. They live together in South Korea, a country where media tends to emphasize the helplessness of disabled individuals. Filmmaker Yi Seung-jun neither victimizes nor romanticizes them or their relationship. We see the couple engaged in mundane activities such as changing a lightbulb, which offer a brutal understanding of the physical limitations faced by the two. But it also allows us, with impressive intimacy, to glimpse into the inner worlds of the two, by drawing inspiration from the man's poetry. Filmed over a two-year period in a beautiful, unobtrusive observational style, *Planet of Snail* is a uniquely powerful love story with a universal resonance which captures the grace of living in the present moment. A hymn to the human spirit, it reminds us that it takes more than able-bodiedness to keep one alert to the wonders of the world such as the taste of raindrops or the texture of tree bark.





## LITTLE WORLD / CE MICĂ E LUMEA

TITLU ORIGINAL: Món petit

Marcel Barrena / Spania / 2012 / 84 min.

VO catalană, engleză / Subtitrări în engleză și română

„Dacă am fi filmat tot, multe lucruri nu s-ar mai fi întâmplat” spune, zâmbind larg, Albert, un tânăr de douăzeci de ani cu abilități ‘speciale’, despre imaginile proaspete surprinse în cele 200 de zile de călătorie dintr-un capăt al lumii în celălalt. Într-o bună zi, Albert își ia rămas bun de la părinți și pleacă, împreună cu iubita sa, cu o cameră video și cu vreo 20 de euro în buzunar, până la East Cape, noua Zeelandă – antipodul exact al locuinței sale din Spania. Albert e pasionat de *globe-trotting*; acesta va fi cel mai ambițios proiect al său. Nu există multe lucruri pe lume pe care Albert să nu le poată face, după cum demonstrează, într-un stil aproape euforic, materialul filmat de el într-un ciné-verité complet dez-inhibat. Dar adevărata miză a poveștii lui Albert ni se dezvăluie abia atunci când îi aflăm istoria medicală. Deși livrate pe un ton pozitiv, potrivit cu optimismul incurabil al personajului, detaliile evoluției sale conțin suficienți termeni medicali capabili să schițeze harta încercărilor traversate de Albert de la copilul sănătos din primii ani de viață până la tânărul – mai puțin sănătos, dar hotărât – de astăzi.

Supraviețuitorul de acum iubește fericirea, libertatea, dragostea și... generozitatea străinilor. Nu e ni-meni mai îndreptățit decât el să ne amintească faptul că „accesibilizarea” nu e doar o problemă de scări și rampe ci și una care presupune schimbări masive de perspectivă: cum ar spune Albert, „un scaun cu rotile nu e decât un accesoriu similar ochelarilor sau unor haine mai neobișnuite, nimic mai mult”.

### PRODUCTION COMPANY

Umbilical Produccions, Corte y

Confección de Películas

corte@corteyconfeccion.net

www.corteyconfeccion.net

### FESTIVALS & AWARDS

2012 - IDFA 2012: IDFA Competition for First Appearance

2012 - DOC U Award, IDFA, The Netherlands



## Marcel Barrena

Născut în 1981, la Barcelona, lucrează ca regizor, editor, scenarist și producător. În 2011, filmul său de debut, *Cuatro Estaciones*, primește premiul pentru cel mai bun film de televiziune la festivalul catalan „Gaudi” și la Festivalul de film Alicante și tot aici primește premiul pentru cel mai bun regizor. Cel de-al doilea film al său, *Little World*, primește premiul DOC U, la Festivalul Internațional de Film Documentar din Amsterdam, iar Neil Young, jurnalist la *The Hollywood Reporter*, spune despre film că este unul dintre cele mai bune 10 filme ale anului 2012.

11 martie / 19h30

Cinema Patria

DESCHIDEREA FESTIVALULUI

16 martie / 22h00

Cinema Corso

## IN COMPETITION



“We couldn’t get it all on film or it wouldn’t have happened,” says Albert, an all-smiling, ‘differently abled’ twenty-year-old from Barcelona, about the lively, crisp footage gathered from his 200 day trip to the other end of the world, with his ‘technically abled’ girlfriend, his small video camera, and some €20 in his pocket. Albert is into globe-trotting and his most ambitious adventure is to travel the globe up to East Cape in New Zealand - the exact antipode of his home. There is not much that Albert can’t do and hardly anywhere that he can’t go, as the film demonstrates in upbeat, uninhibited cine-verité fashion. But the real story begins only when we start looking back at Albert’s medical history: although recounted in positive tones, fit for Albert’s unsinkable, happy-go-lucky nature, it still involves a bunch of scary medical terms which don’t even begin to contain the health crisis overcome by Albert during his childhood.

The young man that he became after surviving that loves happiness, freedom, love and the kindness of strangers. And there is hardly anybody else better than him to remind us that accessibilization is not only about doors and stairs, but also about minds and views: „A wheelchair, in itself, is like wearing glasses or being dressed differently, nothing more”.

One of the most genuinely inspirational films from this year’s program, *Little World* won the Youth Jury prize at IDFA Amsterdam in November 2012.



## FREESTYLE LIFE / STIL LIBER

TITLU ORIGINAL: Życie stylem dowolnym

Adam Palenta / Polonia / 2012 / 10 min.

[VO engleză / Subtitrări în română](#)

*Bucură-te*

*Oricum nu poți schimba nimic.*

*Uneori, tot ce poți să faci este să privești în altă parte.*

Un poem vizual despre sport, dizabilitate și luptă împotriva propriilor limite.

Filmat în timpul Campionatului Mondial de înot pentru persoane cu dizabilități de la Rio de Janeiro și al Campionatului European de înot pentru persoane cu dizabilități de la Berlin.

*Enjoy yourself.*

*You can't change anything anyway.*

*Sometimes all you can do is look the other way.*

A visual poem about sport, disability, and fighting against oneself. Shot during the World Swimming Championship for the Disabled in Rio de Janeiro and the European Swimming Championship for the Disabled in Berlin.

14 martie / 20h00  
Cinema Eforie

15 martie / 16h00  
Cinema Corso



Adam Palenta

Născut în 1976, la Barcelona, trăiește în Katowice, Polonia. Studiază Fotografia la Facultatea de Comunicare Vizuală din cadrul Academiei de Arte Frumoase din Poznan, Polonia, studiază apoi Cinematografia și Fotografia la Departamentul „Krzysztof Kieslowski” de Radio și Televiziune al Universității din Silesia (Katowice, Polonia) și Fotografia la Universitatea Silesiana (Opava, Republica Cehă). Între timp studiază Regia de Film la „Andrzej Wajda” Master School of Film Directing.

### PRODUCTION COMPANY

**Munk Studio – Polish Filmmakers Association**  
m.fabijanska@sfp.org.pl  
www.sfp.org.pl

### FESTIVALS & AWARDS

**2012 - Special Mention,**  
Krakow FF, Poland  
**2012 -** Camerimage IFF,  
Poland, 2012  
**2012 -** DocsDF IDFF,  
Mexico  
**2012 -** Aubagne IFF, France

De când am fost la One World Romania,  
eu cred într-o lume mai senină,  
mai blândă, fără urme de discriminare.

Din creierul meu au fost spălate  
toate petele de prejudecată!

**Încearcă și tu**  
**One World Romania!**  
Pentru o karma mai bună!



„Te caci în sufletul meu, nenorocitul, cu camera ta blestemată!”

(Inta, eroina filmului *Documentaristul*)

50

## CINE PE CINE MANIPULEAZĂ?!

Toată lumea se simte manipulată, dar nimeni nu declară de bună voie că ar dori să manipuleze. În secolul XXI, oricine are acces la media, de la mogulii până la forumiști, și e greu să mai discerni ce e informație de ce e propagandă. Așa că ne-am propus să ne echipăm pentru orice eventualitate.

În filmele pe care vi le prezentăm sub acest generic, cel care manipulează poate fi un monarh (*Eu și Șeicul*), un grup de interese economice (*Afaceri la Bruxelles*) sau chiar un (aparent) biet regizor (*Documentaristul*, cât și “Eu”-l, din ecuația cu Șeicul). Dar și personajul din fața camerei încearcă să îl manipuleze pe cel din spatele ei, atunci când nu îl dă în judecată (*Big Boys Gone Bananas!*\*) sau nu îl fugărește pur și simplu (din nou – în *Documentaristul*). E o luptă cruntă, fără eroi... Meseria de documentarist implică riscuri și, mai ales, naște tot felul de dileme morale.

Uneori, băieții cei mari – corporatiștii – pierd în fața micului David. Alteori, înțelegi că ei, băieții, au cumpărat toate ziarele, site-urile și posturile de televiziune, ba – mai mult – s-au ales și cu ‘fetele’ de pe sticlă (*Noii câini de pază*). În alte părți, marele manipulator e chiar statul (*Mărturisiri silite*), dar asta e o situație mai simplă, de care am mai auzit și noi. Cel puțin – în această situație simplă, dar tragică – știm cine e personajul rău și cine e cel bun. În rest, care pe care...

“You’re shitting on my soul, you bastard, with your god damn camera!”

(Inta, the protagonist of *Documentarist*)

## PROPAGANDA LECTURES

51

Everyone feels manipulated, but nobody admits willingly that they want to manipulate. In the 21<sup>st</sup> century, anybody has access to media, from moguls to bloggers, which makes it harder and harder to separate information from propaganda. So we want to prepare ourselves, just in case.

In the films which we’ll show you under this title, the manipulator might be a monarch (*The Sheik and I*), a group with economic interests (*The Brussels Business*) or even an apparently poor filmmaker (Documentarian, but also the I who plays against the sheik). But the person in front of the camera can try to manipulate the one behind it, when they don’t sue him (*Big Boys Gone Bananas!\**) or simply runs after him (again, *Documentarian*). It’s an epic struggle, without heroes. The job of the documentarian involves risks and moral dilemmas.

Sometimes, the big boys – i.e. the corporations – lose in favour of little David. Some other times, you understand that the big boys still managed to buy all the newspapers, sites and TV stations (*The New Watchdogs*). In other countries, the big manipulator is the state (*Forced Confessions*), but that is a simpler situation, about which we’ve also heard. At least – in this simple, yet tragic situation – we know who the bad guys and the good guys are. Other than that, it’s dog eat dog.



## BIG BOYS GONE BANANAS!\*

Fredrik Gertten / Suedia, Danemarca, Germania, SUA, UK / 2011 / 86 min.  
VO engleză, suedeză, spaniolă / Subtitrări în engleză și română

*BIG BOYS GONE BANANAS!\** face parte dintr-un grup mai mare de filme care relatează diverse tipuri de agresiuni recente împotriva documentariștilor. Este un film a cărui producție n-a fost planificată. În 2009, Fredrik Gertten semnează documentarul *BANANAS!\**, despre o acțiune legală reușită a muncitorilor de pe o plantație din Nicaragua împotriva companiei Dole Food. La scurt timp după aceea, regizorul se vede pus în situația de a începe să documenteze campania înverșunată a firmei Dole de discreditare a documentarului abia încheiat. Povestea de tip 'David și Goliat' a lui Gertten urmărește procesul intentat de compania Dole producătorilor documentarului și examinează modul prin care mijloacele mass-media pot ajunge să fie controlate printr-o presiune corporatistă concertată. Atingând aspecte precum protecția de brand, agresiunea corporatistă sau tacticile de intimidare ale mașinăriei PR, filmul avertizează asupra vulnerabilității industriei filmului și a presei – o lecție pentru toți regizorii de film documentar care intenționează să se lanseze în proiecte similare. În plus, *BIG BOYS GONE BANANAS!\** ne reamintește tuturor că documentarele sunt 'versiuni de realitate' care, uneori, pot intra în conflict cu alte 'versiuni' (unele dintre ele validate în justiție). De reținut, printre altele, rămâne ideea exprimată de un membru al Parlamentului suedez după vizionarea filmului lui Gertten: „Libertatea de expresie trebuie să se aplice tuturor – chiar și celor 'răi', chiar și celor care încearcă să blocheze libertatea de expresie a altora”.

PRODUCTION COMPANY

WG Film

margarete@wgfilm.com

## FESTIVALS

**2013** - Paris International Human Rights Film Festival, France  
**2013** - Human Rights Human Wrongs DFF Oslo, Norway  
**2013** - Goteborg IFF, Sweden  
**2012** - Nordisk Panorama 5 Cities Film Festival, Finland  
**2012** - official Selection Sundance, USA  
**2011** - IDFA The Netherlands





## Fredrik Gertten

Născut în 1956, la Malmö, Suedia, Fredrik Gertten lucrează ca jurnalist pentru presa scrisă, radio și televiziune în Africa, Asia, America Latină și Europa. În 1994 este fondatorul companiei de producție WG Film, iar în 1995 își publică cartea *Young man looking for the World*. Produce numeroase documentare dar și show-uri de televiziune pentru televiziunea Suedeză.

**ALTE FILME:** *An Ordinary Family* (2005), *Thin Ice* (2006), *Bananas!\** (2009) etc.

**PREMII:** Premiul „Anna Politkovskaya” pentru libertate de exprimare.

16 martie / 22h00  
Cinema Eforie

17 martie / 14h00  
Cinema Eforie

## IN COMPETITION



*BIG BOYS GONE BANANAS!\** is an ‘unplanned’ documentary, part of a recent crop of filmed accounts that testify to a new scale of aggression against documentary filmmakers. In 2009, Fredrik Gertten’s documentary, *BANANAS!\** reported on a successful action brought by Nicaraguan plantation workers against the Dole Food Company. Soon after that, the film-maker started documenting Dole’s ruthless campaign to discredit the film and prevent its release. Gertten’s personal David-and-Goliath story follows the legal processes initiated by Dole against the film production company, and examines the ways in which mainstream media can be controlled by coordinated corporate pressure. Touching on brand protection, corporate bullying, unscrupulous scare tactics and PR-spin, the film is a cautionary tale about the vulnerability of the film industry and the press - a lesson for all documentary filmmakers planning to embark on similar endeavours. It also reminds everybody that documentary films are ‘versions of reality’ that may sometimes find themselves set against other ‘versions’ tested and proven in the courtroom. What remains is the point made by a member of the Swedish Parliament on seeing Gertten’s film: “The thing about the freedom of speech is that it applies to everybody: even to the bad guys, and even to the people trying to abolish freedom of speech”.



## THE SHEIK AND I / EU ȘI ȘEICUL

Caveh Zahedi / SUA, Emiratele Arabe Unite / 2012 / 104 min.

VO engleză, arabă / Subtitrări în engleză și română

„Ce înseamnă libertatea de expresie? Fără libertatea de a jigni, ea încetează să existe”, scrie Salman Rushdie. Comisionat de Bienala Internațională de Artă din Sharjah (Emiratele Arabe Unite) să realizeze un film pe tema subversivității artei și fiind confruntat cu interdicția explicită de a face ironii la adresa profetului Mohamed sau a șeicului din Sharjah (sponsorul Bienalei), regizorul Caveh Zahedi decide să testeze ce înseamnă, de fapt, a fi ‘subversiv’ într-o societate care îngreădește expresia artistică. Narat de Zahedi, filmul documentează propriile încercări hilar-absurde de a aborda exact zonele care i-au fost închise, începând cu călătoria până în Sharjah însoțit de soție și de fiu, și continuând cu prestația sa în calitate de regizor-provocator pornit să-și filmeze propriile fantezii inspirate de stereotipuri americane despre țările arabe.

Lansat cu reacții mixte la prestigiosul festival SXSW, *Eu și Șeicul* continuă să polarizeze publicul internațional. Similar, pentru unii dintre noi filmul va fi o demonstrație de critică instituțională în formulă de metadocumentar ironic și vag incomfortabil, în vreme ce pentru alții va fi un produs iresponsabil, blasfemic și tocmai bun de înfierat, semnat de un individ narcisist și complet insensibil la diferențe culturale. Putem, eventual, să urmărim exemplul revistei *Indiewire*, care și-a intitulat recenzia „Imoral sau esențial? Să zicem că ambele”.

### PRODUCER

Caveh Zahedi

info@cavehzahedi.com

www.cavehzahedi.com

### FESTIVALS

2012 - Florida Film Festival, Orlando, USA

2012 - Dokufest Prizren, Kosovo

2012 - Sydney Underground Film Festival, Australia

2012 - Sheffield IDF, UK

2012 - San Francisco IFF, USA

2012 - Boston IFF, USA

2012 - Warsaw IFF, Poland

2012 - Bergen IFF, Norway



## Caveh Zahedi

Născut în 1960, la Washington D.C. din părinți iranieni imigranți. A studiat filosofie la Yale University. După absolvire, s-a mutat la Paris pentru a căuta finanțare pentru filmele sale. Câțiva ani mai târziu, s-a întors în America, pentru a studia film la UCLA. Acolo a realizat și primul film, alături de colegul său Greg Watkins.

**ALTE FILME:** *A Little Stiff* (1991), *I Don't Hate Las Vegas Anymore* (1994), *In the Bathtub of the World* (2001).

15 martie / 22h00  
Cinema Corso

17 martie / 20h00  
Muzeul Țăranului Român

ÎNCHIDEREA FESTIVALULUI



“What is freedom of expression? Without the freedom to offend, it ceases to exist”, writes Salman Rushdie. The Middle Eastern Biennial in the United Arab Emirates commissioned the filmmaker Caveh Zahedi to make a film on the topic of ‘art as a subversive act’. Faced with several tangible thematic constraints, such as the one not to poke fun at the Prophet Mohammed or at the Sheikh of Sharja, the Biennial’s sponsor, the director decides to test what “subversive” means in a society that places limits on artistic expression. Narrated by Zahedi, the film follows his doomed attempts to engage with what his curators deemed off-limits, by travelling to Sharjah with his wife and toddler in tow and casting himself as a provocateur set to shoot paranoid phantasies based on American stereotypes about the Arab Countries. The result is a controversial film which has already sparked debate at the top levels of the international festival network, leading to a lengthy exchange of public messages triggered by Zahedi’s statement that he was ‘blacklisted’ by a major international film festival (Toronto IFF). Premiered at the prestigious SXSW Festival to mixed reactions, *The Sheikh and I* continues to divide audiences around the world. Depending on where you stand, you may find it either an occasionally funny, occasionally uncomfortable meta-mockumentary cum institutional critique, dealing in miscommunication and testing the political and social boundaries of acceptability, or a reckless, exploitative, blasphemous, (+add-your-own) product of a self-inflated ego insensitive to cultural difference. Maybe we should go the Indiewire way, which titled their review: “Immoral or Essential? Try Both.”



## DOCUMENTARIAN / DOCUMENTARISTUL

TITLU ORIGINAL: Dokumentālists

Ivars Zviedris & Inese Klava / Letonia / 2012 / 82 min.

VO letonă / Subtitrări în engleză și română

„Trebuie sa fie tare simplu să fugi cu camera aia de filmat după oameni, fie că vor, fie că nu!”, spune Inta, o femeie hotărâtă de vârstă mijlocie, care pare să se bucure de viața ei solitară la marginea unei mlaștini; asta până ce respectiva viață cotidiană îi este întreruptă de un regizor de film documentar. Pe parcursul unui an, documentaristul o urmărește consecvent pe femeia retrasă și taciturnă care nu se sfiește să-l blesteme ori de câte ori se trezește în vecinătatea camerei de filmat. „Ești regizor de film și te lași înjurat și umilit de o babă. Ce fel de profesie poate face pe un om să ajungă în halul ăsta?” Documentată în detaliu, relația tumultuoasă a celor doi, marcată de umor și, alternativ, de revărsări bruște de mânie sau afecțiune, oferă o bază substanțială pentru a reflecta asupra deontologiei profesionale și a responsabilității documentaristului pentru personajele sale. De fapt, ce înseamnă să fii un bun subiect/personaj de documentar? Cum se negociază pe teren drepturile persoanelor aflate de cele două părți ale camerei? În final: cât de aproape e ‘prea aproape’, și cine manipulează pe cine în contextul de față? „De ce mă ajuți? Pur si simplu nu pricep. Ție trebuie să îți lipsească o doagă. Dacă faci un film prost, te blestem de nu te vezi!” N-a făcut.

PRODUCTION COMPANY

VFS FILMS

vfs@vfs.lv

<http://vfs.lv/>

FESTIVALS & AWARDS

2012 - Best Feature Length  
Documentary, Audience

Award, Special Mention of  
Portal DELFI Lielais Kristaps

National Film Festival, Latvia



13 martie / 20h00  
Cinema Union

### Ivars Zviedris

Născut în 1967, în Letonia, face ciclistism la Academia Letonă de Sport (1986–1989). Devine apoi pasionat de film, pe care îl studiază în Letonia și Danemarca.

**ALTE FILME:** *Rīga* (2006), *SIB Irija* (2007), *Begums* (2009) etc.

**PREMI:** „Cel mai bun operator TV regional”, „Cel mai bun producător TV regional” / Radioul și Televiziunea Națională Letonă

### Inese Klava


Născută în 1976, este absolventă a Academiei Letone de Cultură și specializarea de operator TV și video. Face regie de televiziune și, apoi, regie de film documentar. Lucrează ca asistent la studioul Anša Epnara.

**ALTE FILME:** *Gana* (2003), *Cauri* (2004), *Gatavs* (2006) etc.

14 martie / 16h00  
Cinema Corso

“It must be an easy job to run after people with your camera, whether they want it or not!”, says Inta, a strong-willed, middle-aged woman who appears to enjoy her lonely life on the edge of a marsh until it is disrupted by a documentary film-maker. Over the course of a year, he follows the reclusive and reluctant woman who would rather put a curse on the intruder than let herself be filmed. “You’re a film director and yet you let an old trout laugh at you, swear at you, abuse you, humiliate you, spit on you. What sort of profession is it that makes a man fall so low?” Captured by the camera, their uneven relationship, coloured by humour, pathos, and by swirls of conflict and affection, provides an opportunity to reflect on professional deontology and the duty of care in documentary film-making. What makes a good documentary subject? How do you negotiate between the different sets of rights attached to the people on both sides of the camera? Finally, how close is too close, and who is manipulating whom? “Why are you helping me? I don’t understand. You must be sick in the head. If you make a bad film, I will curse you like hell.” He didn’t.





object: research

European

#### PRODUCERS

Friedrich Moser,

Steven Dhoedt

[booking@brusselsbusiness.eu](mailto:booking@brusselsbusiness.eu)

#### FESTIVALS & AWARDS

2012 - Jihlava IDFF, Czech Republic

2010 - Best Cross-Media Pitch, Sunny Side of the Doc, France

## THE BRUSSELS BUSINESS / AFACERI LA BRUXELLES

Friedrich Moser & Matthieu Lietaert / Belgia, Austria / 2012 / 85 min.

[VO engleză / Subtitrări în română](#)

„De fapt, eu doar facilitez. Lobby-ul e perceput ca un fel de ocupație murdară, însă nu e decât o formă de networking, de punere în contact a oamenilor”, spune un lobby-ist în *Afaceri la Bruxelles*. Regizorii Friedrich Moser și Matthieu Lietaert își prezintă filmul ca fiind un ‘docu-thriller politic’, însă nu veți găsi nimic convențional terifiant în acest documentar elegant, filmat pe coridoarele puterii din Uniunea Europeană. Ca orice alt documentar care tematizează structuri și relații de putere, *Afaceri la Bruxelles* se mișcă pe un teren dificil din două puncte de vedere: pe de o parte, apare problema accesului la informație (cum îi convingi pe membrii unui cerc privilegiat să divulge informații din interior?); pe de altă parte, apare o problemă de estetică cinematografică (cum poți face cinema atunci când realitatea pe care o documentezi e alcătuită majoritar din bărbați în costum care stau la birou, înconjurați de teancuri de documente, vorbind la telefon și, ocazional, socializând la un pahar?). În ciuda faptului că se mișcă într-un peisaj aparent ‘necinematic’, *Afaceri la Bruxelles* reușește să articuleze o poveste fluentă, captivantă, care examinează evoluția lobby-ului corporatist în interiorul instituțiilor Uniunii Europene, pledând pentru crearea unor mecanisme care să asigure transparența deciziilor UE. În contextul crizei actuale generalizate și al unei lumi globalizate în care politicile supranaționale capătă semnificație sporită, filmul ne amintește de faptul că democrația a fost întotdeauna un proces și nu un punct terminus.





### Friedrich Moser

Își începe cariera ca jurnalist TV și editor în Italia. În 2001 este fondatorul a blue+green communication, prin care este implicat în producția a peste 20 de filme documentare.

În 2008 participă la European Masterschool Documentary Campus. Predă istorie și filme documentare la Universitatea din Viena și producție video în Italia.

### Matthieu Lietaert

În 2009 își obține doctoratul în Științe politice pe lobby-ul politicilor Uniunii Europene. Este autor al cărții *Le Co-Habitat* și co-autor al *Webdocs: A Survival Guide for Online Filmmakers*.

14 martie / 15h00  
ASE / eveniment conex,  
urmat de o dezbatere cu publicul

15 martie / 22h00  
Cinema Eforie

17 martie / 14h00  
Cinema Corso



"I am a facilitator, really. Lobbying is perceived as a dirty word, but in fact it is just networking, contact between people", says one lobbyist in *The Brussels Business*. Film-makers Friedrich Moser and Matthieu Lietaert describe their film as a 'political docu-thriller', but there is hardly anything conventionally terrifying about this stylish film shot on the EU's corridors of power. Like any other documentary dealing with networks of power, it tackles a doubly difficult terrain: on the one hand, there is a problem of access - how to make people talk openly about what is meant to remain confined to a privileged circle? On the other hand, there is a problem of aesthetics: how to create cinema when all you have are men in suits sitting in offices surrounded by piles of documents, making phone calls, or going for social drinks? In spite of unfolding on uncinematic terrain, this is a sleek, gripping story that examines the evolution of lobbying - largely by multinational corporations - inside and around the institutions of the EU, which makes a convincing argument for the need to create mechanisms that will ensure the transparency of EU decision-making. At a time of crisis, when supranational policy-making gathers terrain in a globalised world, here is an eye-opener meant to remind us all that democracy is a process, rather than an end-point.

Film proiectat sub egida Anului European al Cetățenilor 2013





PRODUCTION COMPANY

JEM PRODUCTIONS

contact@jemproductions.fr

www.jemproductions.fr

FESTIVALS & AWARDS

2013 - Nomination for Best Documentary Film, Cesar Awards, France

2012 - Amiens International Film Festival, France

2012 - Jury Prize for Best Documentary, Audience Prize for Best Documentary, Valenciennes Film Festival, France

## THE NEW WATCHDOGS / NOII CÂINI DE PAZĂ

TITLU ORIGINAL: Les nouveaux chiens de garde

Yannick Kergoat & Gilles Balbastre / Franța / 2012 / 104 min.

VO franceză / Subtitrări în engleză și română

În 1932, scriitorul Paul Nizan publica *Câinii de pază*, o carte care denunța faptul că, sub pretextul neutralității intelectuale, filosofi și scriitorii momentului reușiseră să devină un fel de paznici ai puterii. Astăzi, noii câini de pază sunt jurnaliștii, editorialiștii și experții prezenți la televiziune care militează în mod direct pentru piața liberă și pentru menținerea ordinii sociale. Cu un umor sardonice, *Noii câini de pază* îi demască pe analiștii care se pretind independenți, nepartizani, pluraliști și susținători ai unei opoziții democratice. Filmul demască în mod convingător și exact amenințarea din ce în ce mai substanțială a știrilor fabricate și transformate într-o marfă a marilor companii.



### Yannick Kergoat

Jurnalist, editor de film și activist în domeniul media, este membru al asociației Acrimed (Action-Critique-Médias). A realizat de asemenea mai multe documentare pentru televiziune.

### Gilles Balbastre

Jurnalist francez care a lucrat ca freelancer pentru France 2, France 3, M6 și este autorul mai multor documentare pentru televiziunea France 5. *Noii câini de pază* este primul lui documentar de lungmetraj.

15 martie / 20h30  
Muzeul Țăranului Român

17 martie / 20h00  
Cinema Union

In 1932, writer Paul Nizan published "The Watchdogs", a book which denounced the philosophers and writers of his era for imposing themselves as guardians of the establishment behind a pretense of intellectual neutrality. The new watchdogs of today are the journalists, editorialists and media-friendly experts who openly crusade for free markets and the maintenance of social order. With a sardonic humor, *The New Watchdogs* lambastes the pundits posing as independent, unbiased, pluralistic forces of democratic opposition. The film convincingly and accurately exposes the growing threat of news being manufactured and deformed into a commodity by big businesses.





## FORCED CONFESSIONS / MĂRTURISIRI SILITE

Maziar Bahari / Marea Britanie / 2012 / 58 min.

VO farsi / Subtitrări în engleză și română

„Să repeți minciunile altcuiva este probabil cea mai umilitoare experiență” – acesta este mottoul filmului Mărturisiri silite. „Confesiunea mea mi-a făcut numai rău. Acum pot înțelege cum se simte o persoană care a fost violată”, recunoaște un personaj din film. Din momentul în care a ajuns la putere în 1979, ayatollah-ul Khomeini și-a bazat conducerea pe înscenarea unor procese-spectacol televizate menite să îi ‘demaște’ pe intelectuali iranieni bănușiți de acte subversive. Când a fost chestionat în legătură cu numărul mare de iranieni care recunosc public că au conspirat împotriva regimului organizând proteste sau fiind spioni ai unui guvern vestic, regimul a negat și neagă sistematic că ar fi folosit mijloace de tortură, menționând în schimb abilitatea sa de a ‘reforma’ oamenii. Fiind deținut de autoritățile iranene în 2009 în timp ce comenta pentru Newsweek protestele de după alegerile din republica islamică, regizorul Maziar Bahari a fost la rândul său forțat să declare public că a colaborat cu guverne străine până când a fost eliberat ca urmare a unor puternice proteste internaționale. După eliberarea sa și la 30 de ani de la orchestrarea de către regimul iranian islamic a primei mărturisiri publice, Bahari a decis să documenteze niște cazuri celebre ale unor intelectuali iranieni din exil care au fost constrânși să facă mărturisiri publice înainte de a părăsi țara.

PRODUCTION COMPANY

Off-Centre Productions

maziarbahari@me.com

<http://forcedconfessions.com>

FESTIVALS

2012 - International Premiere,  
IDFA, The Netherlands



## Maziar Bahari

Născut în 1967 la Teheran, Iran, se mută apoi în Canada unde studiază Filmul și Științele Politice. Din 1997 începe să facă reportaje și filme documentare independente în Iran, iar din 1998 lucrează pentru revista *Newsweek* producând însă documentare și reportaje și pentru *Channel 4*, *BBC* și alte posturi importante din întreaga lume. În Iunie 2009, în Tel Aviv, Maziar Bahari este arestat, încarcerat și obligat mai târziu să declare, în timpul unei confesiuni televizate în întreaga lume, că el și alți reporteri din vest lucrează ca spioni și că încercau să promoveze o „revoluție colorată”. După eliberarea sa, se mută la Londra unde scrie cartea *Then They Came for Me*.

15 martie / 22h00  
Cinema Union

16 martie / 18h00  
Cinema Eforie

## IN COMPETITION



“Repeating someone else’s lies may be the most humiliating experience of your life”, reads the motto of *Forced Confessions*. “My ‘confession’ really damaged me. I can now understand how a raped person feels”, admits one of the film’s characters. Ever since his coming into power in 1979, Ayatollah Khomeini based his rule on the scripting and staging of show trials broadcast throughout the country and meant to ‘expose’ Iranian intellectuals deemed subversive. When questioned about the numerous Iranians confessing publicly to having conspired against the regime, organizing protests or spying on behalf of Western governments, the regime has systematically denied using torture, mentioning instead its ability to ‘reform’ people.

Detained by the Iranian authorities in 2009, while reporting for *Newsweek* the post-election protests in the Islamic Republic, film-maker Maziar Bahari was himself forced to make a false public statement about his cooperation with foreign intelligence, before being released due to international pressure. On his release, thirty years after the first public confessions orchestrated by the Iranian Islamic regime, Bahari decided to look back at some prominent cases of (now émigré) Iranian intellectuals, who were forced to confess publicly before fleeing the country. Told in a sober tone and detailing the physical torture and psychological manoeuvres employed by a repressive state, *Forced Confessions* makes a masterful use of first-hand testimonials and archival footage and gives a voice to influential Iranian intellectuals who are struggling with severe trauma while forced to live in exile.

## STUDIOUL ALEXANDRU SAHIA – OLDIES BUT GOLDIES

Program de documentar de scurt-metraj (103', VO română). Selecție realizată de Adina Brădeanu

14 martie / 16h00 / Cinema Eforie / 17 martie / 17h00 / Muzeul Țăranului Român

Să nu uităm că Sahia a fost un instrument de propagandă... (Copel Moscu)

Sahia a fost o instituție care a produs filme produse de stat poziționate împotriva statului. (Marion Ciobanu)

Sahia n-a avut niciodată o conotație subversivă. Era un fel de univers paralel cu societatea socialistă a momentului. (Ovidiu Bose Pastina)

Sahia a salvat pe mulți documentariști în timpul epocii de aur socialiste. (Calin Caliman)

Sahia a fost una dintre acele instituții mici, izolate și profund subversive pe care sistemul le permitea ca supape de siguranță. (Horea Murgu)

Sahia a fost o sinecură. (Marina Constantinescu)

Sahia a fost o instituție-mamut caracterizată de o producție-mamut întreținută artificial de către statul socialist. (Bujor Rapeanu)

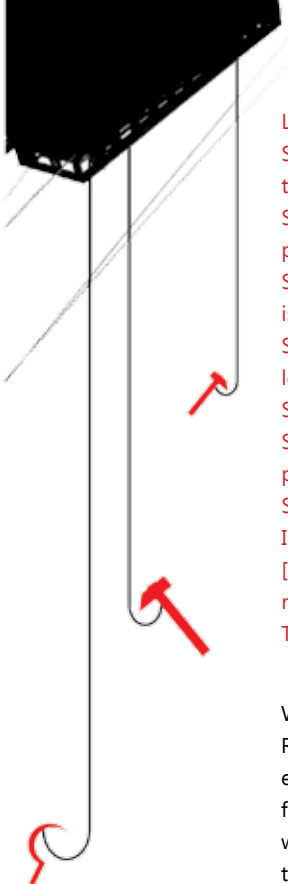
Sahia a fost întodeauna ca o familie... (Ioana Popescu)

În țara asta, când spui 'Sahia' spui 'film documentar'. (Ion Carmazan)

...aura studioului Sahia din anii lui de glorie, văzut astăzi, din perspectiva timpului, ca un fel de Camelot al cinematografului nostru. (Magda Mihăilescu)

Pentru mine, Sahia rămâne exemplul perfect de compromis politic. (Florin Iepan)

La începutul anilor '50, **Studioul Alexandru Sahia** a fost înființat pe post de 'fabrica de realitate' a României socialiste, desemnat să livreze țării lumi non-ficționale bazate pe imersia obligatorie în realitatea 'fierbinte' a momentului. Pe parcursul următoarelor patru decenii, producția studioului a inclus o varietate de subgenuri documentare precum Jurnalul de actualități, filmul de propagandă explicită, documentarul de autor (frecvent perceput ca 'subversiv') sau genurile efemere de tipul documentarului de protecția muncii. Cum s-a desfășurat, la nivelul esteticii documentarului, pingpong-ul regizor-stat socialist, și care au fost consecințele de durată la nivelul tradiției noastre documentare? Cum se prezintă aceste filme astăzi, mai ales celor care nu au cunoscut perioada comunistă?



Let's not forget that Sahia was an instrument of government propaganda... (Copel Moscu)  
Sahia was an institution which produced films paid by the state and positioned against the state. (Marion Ciobanu)

Sahia has never had any kind of subversive connotation attached to it. It was a sort of parallel universe in relation to the society of the time. (Ovidiu Bose Paștină)

Sahia saved many Romanian filmmakers from starvation during the 'golden era' of socialism'. (Călin Căliman)

Sahia was one of those small, isolated and therefore deeply subversive institutions allowed by the system as safety valves. (Horea Murgu)

Sahia was a sinecure. (Marina Constantinescu)

Sahia was a mammoth-institution characterized by an artificially sustained mammoth-production. (Bujor Rapeanu)

Sahia always felt like a family... (Ioana Popescu)

In this country, when you say 'Sahia' you say 'documentary film'. (Ion Carmazan)

[...] the aura of Sahia from its golden years, perceived today as a sort of Camelot of our national cinema (Magda Mihăilescu)

To me, Sahia is the epitome of political compromise. (Florin Iepan)

When it was established, in the early 1950s, the 'Alexandru Sahia' Studio was regarded as Romania's 'reality factory', assigned to deliver round-the-clock non-fictional worlds rooted in the politically mandated immersion in the 'heated reality of the present'. Over the following four decades, the output of the studio ranged from newsreels to straightforward political propaganda, to authored documentaries (often deemed 'subversive'), and to ephemeral sub-genres such as the health-and-safety film. How was the ping-pong between the filmmakers and the state negotiated aesthetically, and how did it shape Romania's documentary tradition? More importantly, how do these films feel today, particularly for those who have not experienced Romania's socialist years?

The 'Alexandru Sahia' Studio – Oldies but Goldies. A program of short documentaries selected by Adina Brădeanu.

ilustrație: Dinu Bodiciu

„Ordinea și justiția nu merg întotdeauna mână în mână.”

(generalul Dov Shefi în *Legea prin părțile noastre*)

## DREPTUL ȘI STRÂMBUL

În ultima vreme, se vorbește mult despre statul de drept. Dar când începi să cauți filme bune pe această temă, îți dai seama cât de abstract, cât de necinematografic este conceptul, deși ne afectează atât de concret în viața de zi cu zi. Cu atât mai mult, filmele pe care vi le prezentăm aici sunt rodul unor eforturi eroice de imaginație. Realizatorii nici măcar nu mizează pe dramatismul unor procese. Filmele lor sunt, în sine, „procese audiovizuale” ale unor sisteme de justiție din cele patru colțuri ale lumii: din Mexic, Germania, Israel și Statele Unite.

Din Mexic vine imaginea intens colorată a unui primar care ia legea în propriile mâini, un soi de Vlad Țepeș latino. Un regizor din Germania dezgroapă cazul unor cetățeni români, luați drept vânat la granița germană în anii 1990. Judecători și procurori militari israelieni depun mărturie într-o anchetă cinematografică care vorbește nu numai despre nedreptățile ocupației, ci și despre documentar ca act de justiție.

În mod excepțional, am ales să programăm și un clasic al filmului despre drept și dreptate. Cu *Linia albastră subțire*, Errol Morris – considerat unul dintre cei mai mari cinești în viață – a reușit nu numai o capodoperă a genului: filmul a influențat destinul unui om pe nedrept acuzat. Nu se întâmplă des, dar uneori documentarele pot schimba cursul vieții.



“Order and justice don’t always go hand in hand.”

(General Dov Shefi, in *The Law in These Parts*)

## BEFORE THE LAW

67

Lately, people keep talking about the rule of law. But when you start to look for good films on this subject, you realize how abstract and un-cinematic the concept is, even if it affects our day-to-day lives in such a real way. The films screened in this section are the product of heroic imagination efforts. The filmmakers are not betting on the drama of some lawsuits. The films themselves are “audio-visual lawsuits” of justice systems from four corners of the world: Mexico, Germany, Israel and the United States.

From Mexico comes the colourful image of a mayor who takes the law in his own hands, a sort of local Vlad the Impaler. A director from Germany digs out the case of some Romanian citizens, taken as game at the German border in the 1990s. Israeli military judges and prosecutors testify in a cinematic investigation that speaks not only about the injustice of the occupation, but also about documentary as an act of justice.

Exceptionally, we decided to program a classic about law and justice. With *The Thin Blue Line*, Errol Morris – considered one of the greatest contemporary filmmakers – managed not only a masterpiece of the genre: the film influenced the destiny of a wrongfully accused man. It does not happen often, but sometimes documentaries can change the course of life.



## THE LAW IN THESE PARTS / LEGEA PRIN PĂRȚILE NOASTRE

Ra'anán Alexandrowicz / Israel / 2011 / 101 min.

VO ebraică / Subtitrări în engleză și română

„Acesta este un film documentar”, anunță regizorul Ra'anán Alexandrowicz, în voice-over, la începutul documentarului *Legea prin părțile noastre*. Filmul explorează sistemul juridic militar israelian, vechi de patru decenii în Teritoriile Ocupate, și argumentează că, de când Israelul a cucerit Frontul de Vest și Fâșia Gaza, în războiul din 1967, a folosit pretextul legii pentru a-i domina și a-i depriva pe palestinieni. Prin investigarea sistemului juridic din Teritoriile Ocupate, filmul sugerează că, în acest caz, legea nu a fost altceva decât un alibi pentru putere, întrucât actul justiției este incompatibil cu ocupația.

Povestea este spusă sobru, prin mărturii la prima mână ale juriștilor militari de profesie, care au fost arhitecții sistemului, și prin filmări de arhivă facute de-a lungul anilor de echipe de filmare israeliene (o variantă unică însușită de Alexandrowicz). Decizia regizorului de a-și încadra argumentul propriu printr-o referință la deontologia documentarului adaugă încă o dimensiune proiectului, prin punctarea arbitrarului și a subiectivității premise atât de conceperea legii cât și de producția de film documentar. Filmul sugerează că atât 'realitatea', cât și 'legea' pot fi maleabile și deschise reinterprețărilor. Variază numai dimensiunea prejudiciilor.

### PRODUCER

Liran Atzmor

liranatzmor@hotmail.com

### FESTIVALS & AWARDS

2012 - World Cinema Grand Jury Documentary Prize, Sundance Film Festival, USA

2012 - Special Jury Prize for International Feature, Hot Docs IDF, Canada

2012 - Special Jury Award, Full Frame Documentary Film Festival, USA

2011 - Best Documentary, Jerusalem Film Festival, Israel



## Ra'anan Alexandrowicz

Născut în 1969 la Ierusalim, Israel, studiază filmul de ficțiune până în 1996 la Școala de Film și Televiziune din Ierusalim, concentrându-se apoi pe filmele documentare.

**ALTE FILME:** *Martin* (1999), *The Inner Tour* (2001), *James' Journey to Jerusalem* (2003) etc.

**PREMII:** Best Documentary Feature, Vancouver International Film Festival 2001; Crystal Heart Award, Heartland Film Festival 2003; SilverPeacock, International Film Festival of India 2003 etc.

14 martie / 18h00  
Cinema Eforie

15 martie / 16h00  
Cinema Union

"This is a documentary film", announces filmmaker Ra'anan Alexandrowicz, in voice-over, in the beginning of *The Law in These Parts*. The film explores the four-decade-old Israeli military legal system in the Occupied Territories and argues that, since Israel conquered the West Bank and the Gaza Strip in the 1967 War, it used the pretense of law to dominate and disenfranchise Palestinians. By investigating the legal system in the occupied territories, the film suggests that, in this case, law has been nothing more than an alibi for power, as the act of justice is incompatible with occupation.

The story is told soberly through first-hand testimonies of the military legal professionals who were the architects of the system and the use of archive footage shot throughout the years by Israeli crews (a one-sidedness assumed by Alexandrowicz). The film-maker's decision to frame his argument through a reference to documentary deontology adds another layer to the project, by pointing to the arbitrariness and the subjectivity largely allowed by both law-making and documentary film-making. Both 'reality' and 'the law' can be malleable and open to re-interpretation, suggests the film. Only the degree of damage varies.





## THE MAYOR / PRIMARUL

TITLU ORIGINAL: El Alcalde

Emilio Altuna, Carlo Federico Rossini, Diego Enrique Oso / Mexic / 2012 / 81 min.

[VO spaniolă](#) / [Subtitrări în engleză și română](#)

„Îmi iubesc țara. Voi face orice e nevoie pentru a avea o patrie mai bună pentru copiii și nepoții mei. Aceasta este datoria mea: să fac un Mexic mai bun.” Acțiunea documentarului se desfășoară în nordul Mexicului, unde asasinarea primarilor municipali este o practică obișnuită în lupta cartelurilor de droguri pentru controlul teritoriilor. *Primarul* ne prezintă unul dintre cele mai memorabile personaje ale programului din acest an: Mauricio Fernández Garza, primarul orașului San Pedro Garza Garcia, cel mai bogat și – datorită lui – cel mai sigur municipiu din America Latină.

Pe aproape întreaga durată a filmului, primarul vorbește direct către cameră, vizibil satisfăcut de sunetul propriei voci, detaliind varii momente din cariera sa pusă în slujba cetățenilor din Garza Garcia. În cele mai multe cazuri, lucrurile se întâmplă ‘pur și simplu’: odată primarul a anunțat moartea unei persoane într-o conferință de presă, încă înainte ca poliția să-i fi găsit trupul; altădată, unul dintre numeroșii săi dușmani a fost găsit ‘pur și simplu’ mort pe stradă. Nu ni se oferă explicații, însă casa primarului vorbește chiar mai mult decât el despre patinările generoase între responsabilitate, autoritate și privilegiu ale unui funcționar public care a depășit cu mult limitele a ceea ce îi este permis de propriul mandat. Într-o țară măcinată de confruntări sângeroase motivate de interese economice, cine l-ar putea învinui pe primar pentru faptul că ia legea în propriile mâini? Tu cât de departe ai merge pentru a-ți proteja orașul?

### PRODUCTION COMPANY

Bambú Audiovisual e Imcine-

Foprocine

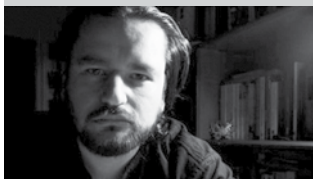
info@bambu.tv

www.bambu.tv

### FESTIVALS

2012 - Watch Docs

International Human Rights in  
Film Festival, Warsaw, Poland



### Emiliano Altuna

**ALTE FILME:** *Seguirsiendo* (2005), *El Ciruelo* (2008), *Un Mundo Secreto* (2012) etc.

### Carlos Federico Rossini

**ALTE FILME:** *Seguirsiendo* (2005), *El Ciruelo* (2008), *Palabras mágicas* (2012) etc.

### Diego Enrique Osorno

Născut în 1980 în Monterrey, Mexic. Ca jurnalist călătorește și scrie despre conflictele sociale din țări precum Liban, Siria, Bolivia, Venezuela, Columbia, China etc. De asemenea, în Mexic, vizează războiul împotriva drogurilor.

**PREMII:** Premiul pentru Jurnalism Internațional acordat de revista *Proceso*, 2011.

12 martie / 20h00  
Cinema Eforie

16 martie / 20h00  
Cinema Union

## IN COMPETITION



“I love my country. I will do whatever it takes to have a better homeland for my sons and my grandsons. This is my job: to have a better Mexico”.

Set in northern Mexico, where the murder of municipal mayors is common practice in the fight to control territories by the drug cartels, The Mayor puts forth one of the most memorable characters of this year’s program: Mauricio Fernández Garza, Mayor of San Pedro Garza Garcia, the richest and (thinks to him) safest municipality in Latin America.

For most of the film, the mayor talks straight into the camera, enjoying his voice and detailing various moments of his life in the service of the citizens of Garza Garcia: this one time he announced a death in a press conference even before the body was being found by the police; that other time one of his many enemies had been found dead in the street – in both cases, things “just happened”. No clear explanations are provided, but the mayor’s house, an art collection cum military arsenal, can tell enough about the generous slippages between responsibility, authority and privilege on the part of an official who gradually emerges as having gone way beyond the limits of his mandate. In a country plagued by bloodthirsty confrontations motivated by strong economic interests, who could blame the Mayor for taking the law in his own hands? How far would you go to protect your city?



## REVISION / REVIZUIRE

Philip Scheffner / Germania / 2012 / 106 min.

VO română, germană / Subtitrări în engleză și română

Într-o dimineață din 1992, doi bărbați, ambii romi, imigranți ilegali din România, sunt descoperiți morți într-un lan de porumb în nord-estul Germaniei, lângă granița poloneză. Ancheta este minimală, iar explicația oficială este aceea că vânătorii locali i-au confundat pe oameni cu niște mistreți și, în consecință, i-au împușcat. Ucigașii sunt achitați iar familiile victimelor nu sunt informate despre proces. Douăzeci de ani mai târziu, regizorul Philip Scheffner începe o investigație independentă care va sta la baza filmului *Revizuire*. Titlul filmului este inspirat de un termen legal: o ‘revizuire’ descrie o acțiune care contestă o hotărâre fără a redeschide un caz care a fost legal închis. ‘Revizuirea’ lui Scheffner este una strict cinematografică, menită să stabilească legături între locuri anterior dispartate, între diverși indivizi și amintirile lor divergente. Scheffner deconstruiește genul documentarului de investigație în încercarea de a organiza filmul ca pe un spațiu în care familiile celor doi oameni să poată trăi senzația că, cel puțin la acest nivel, li s-a făcut dreptate. Strategia neobișnuită a regizorului, anume filmarea oamenilor în timp ce ascultă mărturiile anterioare, și în special posibilitatea de a reconsidera evenimentele sau a le ‘revizui’, joacă un rol esențial în acest proces ce examinează o crimă dublă ca pe un eveniment în același timp cinematic și politic: cei doi bărbați – ni se spune în film – fac parte dintre cei aproape 15.000 care, potrivit cifrelor furnizate de ONG-ul Fortress Europa, au murit la granița UE între 1988 și 2009.

## PRODUCTION COMPANY

Pong

info@pong-berlin.de

www.pong-berlin.de

## FESTIVALS & AWARDS

**2012** - “Remembrance and Future” Award, GoEast Film Festival, Germany, 2012

**2012** - Berlin International Film Festival, Germany

**2012** - International Forum of New Cinema, Germany

**2012** - Hot Docs IDF, Canada

**2012** - Dokumentarfilmwoche Hamburg, Germany

**2012** - Wiesbaden Dok Fest München, Germany



## Philip Scheffner

Născut pe 28 mai 1966, în Homburg/Saar, Germania, locuiește în Berlin unde produce filme documentare, ocupându-se însă și de sunet și de video. Este unul dintre fondatorii platformei „pong”, platforma pentru film, text și sunet.

**ALTE FILME:** *The Halfmoon Files* (2007), *Day of the Sparrow* (2010), *Getting Rich in Iraq* (în producție) etc.

**PREMII:** Best Documentary (International Independent Film festival of Mar del Plata 2007); Prix des Mediathèques (FID Marseille 2007); Premiul orașului Ludwigsburg (German Documentary Awards 2011) etc.

12 martie / 12h00  
Centrul Ceh / eveniment conex,  
urmat de o dezbatere cu publicul

13 martie / 18h00  
Cinema Eforie



One morning in 1992, two men, both Romany illegal immigrants from Romania, are discovered dead in a cornfield in North-eastern Germany, just over the Polish border. The investigation is minimal and the official explanation is that the local hunters mistook the men for wild boar. The killers are acquitted and the victims' families are never informed about the trial. Twenty years later, director Philip Scheffner carries out his own investigation, which results in Revision.

The film's title comes from a legal term: a 'revision' describes an action which contests a ruling, although not by reopening a case that is legally closed. Scheffner's 'revision' is a strictly cinematic one which connects previously disparate places, individuals, and memories, and deconstructs the genre of investigative documentary in an attempt to organize the film as a space where the families of the two men can find some sense of justice. The unusual strategy devised by the filmmaker, namely the act of filming people while listening to their previous testimonies (to the same filmmaker), and particularly the possibility to reconsider or 'revise' them, plays a crucial role in this process which examines a past crime as both a cinematic and a political event: the two men - we are told in the film - are part of the almost 15,000 who, according to the figures provided by the NGO Fortress Europe, died at the border of the EU between 1988 and 2009. Documentary film takes over from disembodied statistics and adds a grain of humanity to the story of two deaths which were tacitly accepted by official European discourse.

Film proiectat sub egida Anului European al Cetățenilor 2013



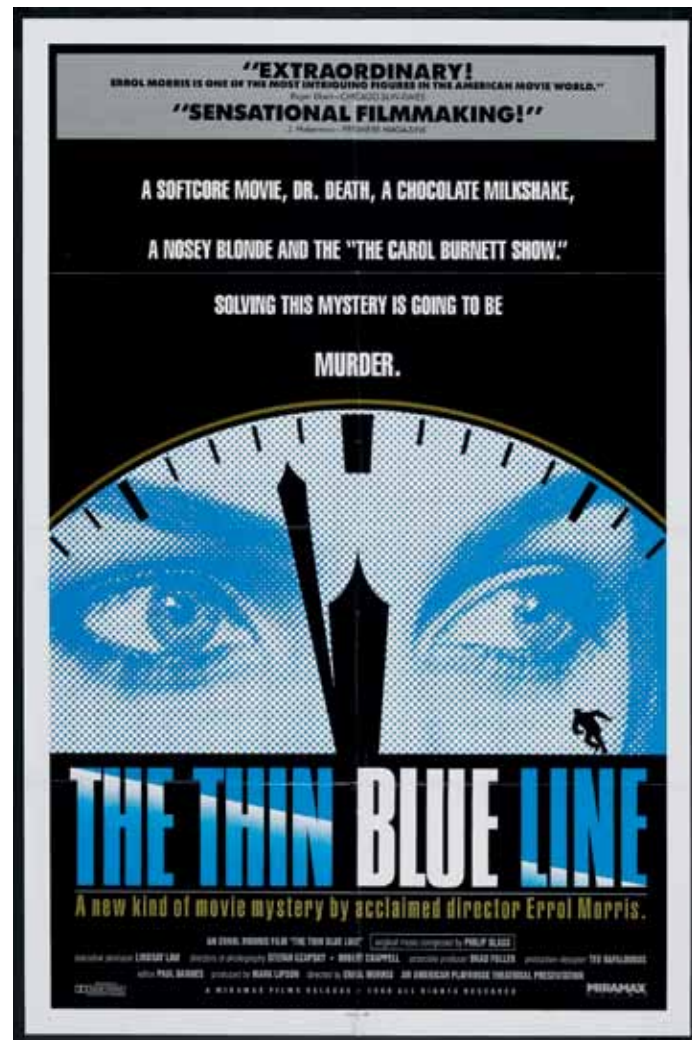
## THE THIN BLUE LINE / LINIA ALBASTRĂ SUBȚIRE

Errol Morris / SUA / 1988 / 101 min.

VO engleză / Subtitrări română

Rolul revoluționar al lui Errol Morris în extinderea granițelor filmului documentar trebuie contextualizat: în perioada în care lucrează la *Linia albastră subțire*, America e cuprinsă de vraja numită cinema direct, care promovează viziunea puristă a unui documentar înțeles ca serie de 'reguli' (filmare cu camera 'din mână', lumină naturală, observație fără intervenție) care, odată respectate, garantează accesul la Adevăr. Morris întoarce regulile pe dos: pune în scenă 'faptele' cât mai dramatic, permite martorilor să privească în obiectivul camerei, alege unghiuri de filmare neobișnuite și luminează generos platoul de filmare. Dacă adăugăm ca ingredient muzica lui Philip Glass, rezultatul este un documentar care ni se oferă simultan, nu numai ca demonstrație, ci și ca experiență estetică – un fel de docu-noir sau, în cuvintele lui Morris, un episod non-ficțional din Zona Crepusculară. Educația în istorie și filosofie, precum și experiența de detectiv privat, explică interesul lui Morris pentru mecanismele de 'construire' a adevărului în sistemul legal și în practica reprezentării documentare. În întreaga sa carieră ulterioară, Morris va continua să pună sub semnul întrebării o seama de 'certitudini disciplinare' precum valoarea de adevăr atașată imaginii de arhivă în filmul documentar sau a martorului ocular în sistemul legal. Morris va fi unul dintre documentariștii plasați ferm de partea 'construcției' în dezbaterea 'documentar = înregistrare vs. construcție', contribuind astfel la pregătirea terenului pentru definițiile elastice de astăzi ale genului documentar.

*Linia albastră subțire* rămâne nu doar o remarcabilă demonstrație a unei noi estetici documentare, ci și filmul care a reușit să salveze un om condamnat pe nedrept, cu doar trei zile înainte de execuție. Și pentru că realitatea bate întotdeauna ficțiunea, trebuie precizat că, odată eliberat, fostul condamnat l-a dat pe Morris în judecată pentru a-și recâștiga drepturile de autor cedate regizorului la începerea filmărilor.





## Errol Morris

Născut în 1948, este absolvent al Universității Wisconsin-Madison, fiind licențiat în Istorie.

**PREMII** *Linia albastră subțire* IDA Award of the International Documentary Association, National Board of Review Award, New York Film Critics Circle Award, Kansas City Film Critics Circle Award, National Society of Film Critics Award.

**ALTE FILME:** *Gates of Heaven* (1978), *Vernon, Florida* (1981), *A Thin Blue Line* (1988), *A Brief History of Time* (1992), *Fast, Cheap & Out of Control* (1997), *Mr. Death: The Rise and Fall of Fred A. Leuchter, Jr.* (1999), *The Fog of War* (2003), *Standard Operating Procedure* (2008), *Tabloid* (2010).

16 martie / 22h00  
Cinema Union

# UN CLASIC

17 martie / 18h00  
Cinema Eforie

## FESTIVALS & PRIZES

**1988 - Best Documentary**, New York Film Critics Circle, USA

**1988 - Best Documentary**, National Board of Review, USA

**1988 - Best Documentary**, National Society of Film Critics, USA

**1988 - Best Documentary**, International Documentary Association, USA

**1988 - Best Documentary**,

Edgar Allan Poe Awards, USA  
**1988 - Best Movie**, Washington Post Survey of 250 Film Critics, USA

**1988 - Best Foreign Film**, IFF Taiwan

Errol Morris's ground-breaking role in pushing the boundaries of documentary cinema needs to be contextualized: when he was working on *The Thin Blue Line*, America was under the spell of direct cinema, which entailed a 'purist' understanding of documentary as a set of rules such as hand-held camera, available light and observation without intervention etc; Those rules had to be ticked in order to guarantee a filmmaker's access to 'Truth'. Morris turned those rules on their head: he resorted to dramatic reenactments and allowed people to look into the camera, went for unusual camera angles and lighted his sets lavishly. Add to that Philip Glass's score and the result is a documentary that is also an aesthetic experience – a sort of docu-noir or, as Morris describes it, a non-fiction Twilight Zone episode.

His background in history and philosophy, and his experience as a private investigator make Morris particularly appropriate to pursue the construction of truth in both the legal system and in documentary representation. Throughout his career, he will keep questioning the preconceptions about the default truth-value attached to things such as the archive footage in documentary or the eye-witness in the legal system, and will plant that seed of doubt about documentary being a construction rather than an objective document, which will later erupt in today's elastic definitions of the genre.

*The Thin Blue Line* remains not only a remarkable demonstration of a new documentary aesthetics, but also the film that saved a wrongly convicted man when he was only three days from execution. And as fact always beats fiction, once released, the man sued Morris to gain back the rights to his story.

„Curajul poate fi contagios.”

(Michelle Obama în *Voci interzise*)

76

## REVOLUȚIE ZI DE ZI

Se pare că e mai ușor să faci câte o revoluție la fiecare 50 de ani, decât să îți manifesti zilnic nemulțumirile. Dar iată că, în Rusia, Yemen, Cuba, China sau Belarus, există protagoniști care găsesc resursele și energia pentru a protesta mai des. Sunt artiști, ca Ai WeiWei sau Aleș Pușkin (*Autoportret în cătușe*). Între mijloacele și credințele lor sunt diferențe uriașe: unul e chinez, celălalt e bielorus, unul pare să fie agnostic, celălalt e credincios ortodox. Și totuși, ceva îi leagă. Ar fi interesant să încercăm și o paralelă cu Caveh Zahedi, artistul care încalcă toate articolele din contractul lui cu puterea, în *Eu și Șeicul*.

Alți rebeli: cele trei blogger-ițe (scuzați barbarismul) din *Voci interzise*. Lupta lor pare virtuală, dar efectele represiunii asupra acestor femei curajoase sunt cât se poate de reale. Vă mai prezentăm și revoluționari fără voie, care se lasă mai greu ruși de nevoile zilnice, precum personajul lui Sean McAllister din filmul său yemenit.

Ca un contrapunct la temă, am inclus aici și *Fortăreața*, un film despre... Transnistria. Acesta este un teritoriu în care elanul revoluționar este sublim, dar lipsește cu desăvârșire, din motive cercetate cu sensibilitate și umor de cinești.

“Courage can be contagious.”

(Michelle Obama, in *Forbidden Voices*)

## EVERYDAY REBELLIONS

77

It seems easier to make a revolution every 50 years, than to express your grievances every day. But in Russia, Yemen, Cuba, China or Belarus, there are people who find the resources to protest more often. They are artists like Ai Weiwei or Ales Puskin (*Self Portrait in Handcuffs*). Between their means and their beliefs there are huge differences: one is Chinese, the other one Belarusian, one is orthodox, the other seems to be agnostic. And yet, something connects them. It would be interesting to try to make a parallel with Caveh Zahedi, the artist who breaks every article from his contract with the power, in *The Sheik and I*.

Other rebels: the three bloggers from *Forbidden Voices*. Their struggle seems to be virtual, but the effects of the repression on these brave women are as real as it gets. We also show you unintentional revolutionaries, who have a harder time breaking away from their daily needs, like Sean McAllister's character from his Yemeni film.

As a counterpoint to the theme, we also included *Fortress*, a film about... Transnistria. This is a territory where revolutionary spirit is sublime, but completely absent, for reasons researched with sensibility and humour by the filmmakers.



## WINTER, GO AWAY! / DU-TE, IARNĂ!

TITLU ORIGINAL: Зима, уходи

regia: absolvenții clasei de regie a Marinei Razbejkina / Rusia / 2012 / 79 min.

VO rusă / Subtitrări în engleză și română

Planificat pe fondul unei îngrijorări crescute cu privire la corupția și lipsa de transparență a alegerilor prezidențiale din Rusia, *Du-te, iarnă!* este un film colectiv semnat de zece regizori aflați la început de carieră și comisionat de ziarul *Novaya Gazeta*. Un strălucit exercițiu de observație consecventă, filmul e o cronică a mitingurilor, victoriilor și înfrângerilor momentului care dezvăluie – într-un stil aspru, marcat de urgență istorică – textura unei țări polarizate, aflată în pragul imploziei. Suntem martorii unui caleidoscop de acțiuni de stradă ‘colorate’ ocazional de performanțe artistice: un tânăr scrie ‘Putin’ pe podea cu propriul cap, după ce și-a scufundat creștetul într-un lighean cu vopsea roșie ca sângele; grupuri ale opoziției își pregătesc protestele, oamenii ies la mitinguri doar pentru fi brutalizați și, ulterior, ‘calmați’ de brigăzile mobile; grupul Pussy Riot își face numărul deja celebru. În ziua votării apar autobuze misterioase, pline cu alegători cărora nu le place să fie filmați; responsabilii din secțiile de votare refuză să le arate observatorilor documentele secțiilor de vot, și – o premieră în ceea ce privește documentarele despre proteste de stradă recente – un purtător de cuvânt al opoziției este înșfăcat de poliție chiar în vreme ce dă o declarație unui reporter TV. Veți rămâne cu senzația de șoc, revoltă și, posibil, déjà-vu. Încă o iarnă care nu a trăit să-și vadă Primăvara.

### PRODUCER

Marina Razbezhkina Studio  
razbmarina@yandex.ru

### FESTIVALS

**2013** - DocPoint: Helsinki DFF  
Finland  
**2013** - True/False Film Festival,  
Columbia, USA  
**2013** - Ambulante DFF, Canada  
**2013** - If Istanbul International  
Independent Film Festival,  
Turkey  
**2012** - DOK Leipzig, Germany  
**2012** - IDFA, The Netherlands



absolvenții clasei de regie a  
**Marinei Razbejkina:**

Alexey Zhiryakov  
Anna Moiseenko  
Anton Seregin  
Askold Kurov  
Denis Klebleev  
Dmitry Kubasov  
Elena Khoreva  
Madina Mustafina  
Nadezhda Leonteva  
Sofia Rodkevich

**12** martie / 18h00  
Cinema Corso

**16** martie / 14h00  
Cinema Union

Planned amidst growing concerns about the corruption and lack of transparency plaguing the Russian presidential elections, *Winter, Go Away* is a collective work signed by ten emerging film-makers commissioned by the Russian newspaper *Novaya Gazeta*. Their brilliant, extensive observation exercise chronicles rallies, victories and defeats, and reveals, in a raw, urgent style, the texture of a polarized country on the brink of implosion. We are invited to witness a kaleidoscope of street actions occasionally coloured by artistic performances: a young man writes 'Putin' on the floor, with his head, after dipping it into blood-like red paint, opposition groups prepare protests, people rally in the streets and are mercilessly beaten, pushed and 'pacified' by the riot police, the group Pussy Riot engage in their now-notorious performance, mysterious buses show-up full of voters who dislike the idea of being filmed, local election officials refuse to turn over documentation to poll watchers, and – a premiere in recent documentary film-making involving street protests – an opposition spokesman is being literally grabbed by the police while being on camera with a TV reporter. You will be left with a sense of shock, outrage and, possibly, *de-ja-vu*. Yet another winter which did not live to see its Spring.





## THE RELUCTANT REVOLUTIONARY / REVOLUȚIONAR FĂRĂ VOIE

Sean McAllister / Marea Britanie, Irlanda / 2012 / 70 min.

VO engleză, arabă / Subtitrări în engleză și română

„Impresionant la filmul lui Sean e faptul că luptă alături de personajele lui, le transformă din perdanți în câștigători”, scrie D.A. Pennebaker. Recunoscut ca unul dintre cei mai interesanți documentariști din Marea Britanie, Sean McAllister a dezvoltat un apetit pentru poveștile desfășurate pe fundalul în-sângerat al unor țări zguduite de lupte interne. Interacțiunea umană e crucială pentru tipul de cinema practicat de el. McAllister a demonstrat o abilitate remarcabilă de a câștiga încrederea protagoniștilor săi și de a pătrunde în intimitatea vieților lor – suficient de adânc pentru a le afla istoriile trecute, pentru a căpăta acces la desfășurarea celor prezente și pentru a vedea, dincolo de ele, starea de fapt a țărilor și națiunilor din care fac parte.

În cazul de față protagonistul este Kais, ghid turistic în Sana'a, capitala Yemenului, prins în lupta cotidiană de a-și întreține familia, în timp ce revoluția yemenită e pe cale să înceapă. Când Kais, susținător al președintelui Saleh, primește vestea că, din cauza protestelor, trebuie să își scoată cât mai rapid grupul de turiști din țară, se trezește cu un singur client, McAllister. Din acel moment, pentru aproape un an, Kais va fi principala sursă de informații a regizorului în ceea ce privește modul în care e trăită revoluția la firul ierbii. Ca întotdeauna, McAllister filmează singur, iar camera lui surprinde, cu pasiune și loialitate față de subiect, transformarea lui Kais din sceptic în participant, reflectând simultan asupra realității brutale a încă unei revoluții scrijelite în carnea istoriei contemporane.

### PRODUCTION COMPANY

Tenfoot Films Ltd

film@seanmcallister.com

www.seanmcallister.com/

films/reluctantrevolutionary.

php

### FESTIVALS & AWARDS

**2012** - Special Jury Prize, Batumi International Art-House Film Festival, Georgia

**2012** - Audience Award, EBS International Documentary Festival, South Korea

**2012** - Santa Rosa International Film Festival, USA

**2012** - Stranger Than Fiction Film Festival, Ireland

**2012** - Tri Continental Film Festival, South Africa

**2012** - Dokufest Prizren, Kosovo

**2012** - Sheffield IDFF, UK, 2012

**2012** - DocAviv: Tel Aviv IDFF, Israel

**2012** - Hot Docs IDF, Canada,

**2012** - Berlin International Film Festival, Germany





## Sean McAllister

Născut în Hull, Anglia, lucrează de la 16 ani ca muncitor în fabrici sau uzine până când reușește să intre la Școala Națională de Film pe care o absolvă în 1996. Începând de atunci face filme atât pentru BBC, cât și pentru Channel 4, lucrând în Marea Britanie, Israel, Irak, Japonia, Siria și Yemen.

**ALTE FILME:** *The Minders* (1998), *The Liberace of Baghdad* (2004), *Japan: A Story of Love and Hate* (2008) etc.

**PREMIU:** Premiul special al Juriului (Sundance Film Festival 2005), Premiul de Excelență (Boulder IFF 2005), Premiul Juriului (Honolulu IFF 2010)

12 martie / 20h00  
Cinema Corso

17 martie / 18h00  
Cinema Union



“The great thing about Sean’s films is that he champions the characters in his documentaries: he always takes a loser and makes them a winner”, writes documentary legend D.A. Pennebaker. Celebrated as one of Britain’s top documentary film-makers, Sean McAllister has developed a taste for finding stories in countries convulsed by violent revolutions. Human encounters are crucial for his type of cinema. Possibly more than any other film-maker active today, he has demonstrated a remarkable ability to earn the trust of his characters and to get close to their private lives – close enough to learn their back stories, gain access to what is really happening with them, and see through them the larger stories of their countries and nations.

The protagonist, in this case, is a 35 year-old family man and tour guide from Sana’a, the capital of Yemen, who is struggling to make ends meet while the Yemenite revolution is in the making. When Kais, a supporter of President Ali Abdullah Saleh, receives word that, due to the uprising, he must swiftly get his group out of the country, he is left with McAllister as his only client: from that moment onwards, for almost a year, Kais will be the filmmaker’s first-hand source of information about how the Yemenite revolution is lived by ordinary citizens. As always, McAllister shoots alone, and his hand-held camera chronicles, with passion and commitment, Kais’s transformation from cautious skeptic to committed participant, while simultaneously exposing, and reflecting upon, the brutal realities of a historic uprising.



## FORBIDDEN VOICES / VOCI INTERZISE

Barbara Miller / Elveția / 2012 / 92 min.

VO engleză, spaniolă, franceză, chineză, persană / Subtitrări în engleză și română

„Trăiesc într-o utopie care nu îmi aparține” scrie Yoanni Sanchez pe blogul ei, Generation Y. Pentru a posta pe blog, Yoanni trebuie să folosească spații publice precum cafenele și hoteluri, pentru că în Cuba sunt interzise conexiunile private la Internet. Yoanni nu are voie să călătorească în afara țării, dar este în relativă siguranță în Cuba; vizibilitatea internațională obținută prin intermediul blogului ei o protejează; deși cenzurat în Cuba, blogul are aproximativ 14 milioane de vizite pe lună, din întreaga lume.

Femeile au fost cele care au descoperit rapid avantajele mediilor sociale. Guvernul iranian cenzurează cuvântul „femeie”. Orice căutare a acestui cuvânt în persană, blochează accesul la următoarea pagină. Campioana cenzurii pe Internet rămâne însă China, cu mai multe de 2500 de site-uri blocate. Partidul comunist ‘curăță’ internetul de orice eveniment trecut care trebuie șters din memoria colectivă: în consecință, mulți tineri nu au auzit de revolta din piața Tiananmen.

Regimurile represive de astăzi se tem că vor pierde monopolul asupra adevărului. Când bloggerii decid să vorbească, trebuie reduși la tăcere, fie prin filtre și firewall-uri, fie prin măsuri convenționale precum intimidarea psihologică, arestul la domiciliu sau închisoarea. *Voci Interzise* urmărește viețile a trei femei reprezentative pentru noua generație de rebeli ‘conectați’ care au curajul să denunțe abuzurile guvernelor lor.

### PRODUCTION COMPANY

Das Kollektiv für audiovisuelle  
Werke GmbH

info@daskollektiv.ch

www.daskollektiv.ch

### FESTIVALS & AWARDS

**2012** - “Prix de soleure” nomination, Solothurn Film Festival, Switzerland

**2012** - International Premiere, IDFA, The Netherlands

**2012** - Visions du Reel Nyon IDFF, Switzerland

**2012** - Tallin Black Nights Film Festival, Estonia

**2012** - One World Bratislava, Slovakia



## Barbara Miller

Născută în 1970, în Zürich, Elveția, studiază la Universitatea din Zürich, concentrându-se pe științele cinematografice, filosofie și psihologie. Din 1999 lucrează timp de doi ani ca asistent regizor și asistent editor la documentarul nominalizat la Oscar, *War Photographer*. După 2001 lucrează ca documentarist freelancer pentru televiziunea elvețiană, producând documentare pe diverse teme sociale: mișcarea anti-globalizare, violența domestică etc.

**ALTE FILME:** *Sex in the Internet* (2008), *Crossing Paths* (2008), *Virtual Adultery* (2009) etc.

16 martie / 10h00  
Cinema Elvire Popesco  
(proiecție pentru liceeni)

16 martie / 20h00  
Cinema Eforie

17 martie / 16h00  
Cinema Corso

## IN COMPETITION



"I am living in a utopia that is not mine", writes Yoanni Sanchez on her blog, Generation Y. To post things on her blog, Yoanni has to use public places such as internet cafes or hotels, as private internet connections are forbidden in Cuba. Yoanni is not allowed to travel abroad, but she is relatively safe in Cuba: the high international visibility of her blog protects her. Although censored inside Cuba, her blog gets 14 mil. hits per month outside the country.

Women were among the first to discover the role of alternative media. The Iranian government filters the word 'women': if you search for 'women' in Persian, you are not allowed access to the next page. Still, China remains the champion of Internet censorship, with more than 2500 websites blocked. The communist party is scouring the Internet for any inconvenient past events that have to be erased from the collective memory: as a consequence, many young people have not heard of the Tienanmen uprising.

Today's repressive regimes are scared that they have lost the monopoly on the truth. When bloggers decide to speak-up, they need to be silenced, either by filters and firewalls, or by more conventional measures such as psychological intimidation, house arrest or imprisonment. *Forbidden Voices* follows the intense lives of three inspiring women who stand for this new generation of networked rebels and have the courage to denounce their governments' abuses by blogging truth to power.



## AI WEIWEI: NEVER SORRY / AI WEIWEI: FĂRĂ REGRETE

Alison Klayman / SUA, China / 2012 / 91 min.

VO mandarină, engleză / Subtitrări în engleză și română

Renumit pentru memorialul copiilor decedați în timpul cutremurului din 2008 din cauza școlilor construite neglijent de statul chinez, pentru cele 100 de milioane de semințe de floarea soarelui din ceramică expuse la Tate Modern ca semn al puterii mulțimilor anonime, precum și pentru proiectarea stadionului Bird's Nest din Beijing și a denunțării ulterioare a Olimpiadei de la Beijing drept propagandă de partid, Ai WeiWei este cel mai prezent artist chinez protestatar de astăzi, clasat pe locul întâi în clasamentul celor mai influente persoane din arta contemporană realizat în 2011 de revista *Art Review*. Ai WeiWei are ca zone principale de interes și acțiune libertatea de exprimare și transparența.

Filmul de debut al lui Alison Klayman ne oferă portretul candid al unui artist disident care plasează noțiunea de proces în centrul practicii sale, astfel încât orice acțiune a sa, de la depunerea unei plângeri la o secție de poliție, până la o cina cu prietenii în fața unui restaurant, devine un gest de sfidare politică, parte a unei partide de șah jucată de-o viață împotriva guvernului chinez. În același timp, filmul surprinde reacțiile despotice ale statului chinez care, nu de puține ori, reacționează brutal, ignorând convențiile internaționale cu privire la drepturile omului, al căror semnatar este. Similar cu alți activiști online care lucrează în circumstanțe politice ostile, Ai WeiWei este protejat de vizibilitatea sa internațională și de solidaritatea colegilor de breaslă care, recent, au produs clipul „Gangnam Style for Freedom”.

### PRODUCTION COMPANY

Never Sorry LLC

alison.klayman@gmail.com

www.aiweiveineversorry.com

### FESTIVALS & AWARDS

**2012** - Special Jury Prize, Sundance Film Festival, USA

**2012** - 1 of 5 Best Docs of the Year, National Board of Review, USA

**2012** - Best Storytelling in a Documentary, Nantucket Film Festival, USA

**2012** - Berlin International Film Festival, Germany

**2012** - Hot Docs IDF, Canada

**2012** - Full Frame DFF, USA

**2012** - Human Rights Watch Film Festival, USA

**2012** - Movies That Matter Film Festival, The Netherlands

**2012** - San Francisco IFF, USA

**2012** - DocAviv: Tel Aviv IDFF, Israel



## Alison Klayman

Născută în Philadelphia, Pennsylvania, absolvă în 2006 Universitatea Brown, fiind licențiată în Istorie. După absolvire pleacă în China, inițial pentru cinci luni, însă se hotărăște să rămână acolo pentru o perioadă mai lungă; învață mandarina și se mută în Beijing unde ajunge să lucreze pe platourile de filmare alături de Jackie Chan și Jet Li, scrie pentru site-ul oficial al Olimpiadei din 2008. Tot atunci este acreditată ca jurnalist și începe să lucreze în radio și televiziune pentru PBS Frontline, New York Times Op-Docs etc.

14 martie / 10h00  
Cinema Elvire Popesco  
(proiecție pentru liceeni)

14 martie / 20h30  
Muzeul Țăranului Român

15 martie / 18h00  
Cinema Eforie

## IN COMPETITION



Famous for his memorial to the children who died in poorly built government schools during the 2008 Sichuan earthquake, for his 100 million ceramic sunflower seeds displayed at Tate Modern as a reminder of the power of anonymous millions, and for his design of Beijing's Bird's Nest Stadium and his subsequent denunciation of the Beijing Olympics as Party propaganda, Ai WeiWei is today's most outspoken Chinese artist. He is ranked the first in the 2011 edition of Art Review's Power 100, the magazine's annual ranking of the contemporary art world's most powerful players. Ai WeiWei's battlegrounds are freedom of speech and transparency. He fuses artistic practice, political activism and social media presence, to inspire global audiences in the belief that everybody has the right to express peacefully their discontent with their governments.

Alison Klayman's debut film provides a candid portrait of a compelling artist-dissident who puts the notion of process at the heart of his practice and for whom each move, from filling-in a complaint in a police office, to having dinner with friends in an open-air restaurant, is an act of political defiance, part of a life-long chess-game with the Chinese government. It also captures revealing glimpses of a despotic Chinese state which often reacts brutally, while casually disregarding the international human rights conventions to which it is a signatory. Like many others digital activists working in hostile political environments, Ai WeiWei is protected by his international visibility and the solidarity which was recently at the heart of 'Gangnam Style for Freedom', a music video parody which reunited artists and curators from the British art world and went viral on Youtube.

**PRODUCER****Viktar Dashuk**

spadard@gmail.com

**SELF-PORTRAIT IN HANDCUFFS / AUTOPORTRET ÎN CĂTUȘE**

TITLU ORIGINAL: Autaportret u naruchnikah

**Viktor Dashuk / Belarus / 2012 / 70 min.****VO engleză, suedeză / Subtitrări în engleză și română****FESTIVALS****2012 - Nomination for Best  
Television Documentary,**

Moscow, Russia

**2012 - IDFA, The Netherlands**

Inițial soldat în războiul afgan, 'Ales' Pushkin este un naționalist belarusian care se opune regimului de tip sovietic al președintelui Lukashenko, în timp ce împarte același nume cu poetul național al Rusiei. Arată ca un Depardieu înfometat, îmbrăcat într-o cămașă belarusă tradițională brodată și este câțmai departe posibil de imaginea unui activist convențional. Pictor de formație, Pushkin își câștigă existențarestaurând fresce în bisericile rurale, dar se consideră un artist specializat în performance și în celebrări patriotice ale aniversării Republicii Naționale Belarus. Cum trăiește într-o țară fără o galerie de artă contemporană capabilă să ofere vreo legitimitate artei sale, expunerile sale artistice sfârșesc invariabil cu arestarea sa. Spre deosebire de alți artiști care privesc spre Vest pentru exemple de artă radicală 'canonică', Pushkin își găsește inspirația în nebunii sfinți ai începutului Creștinismului. Chiar și așa, locuitorii din Bobr, satul unde locuiește, suspectează că Ales e plătit cu o grămadă de bani ca să-și spioneze țara pentru americani. Filmul lui Dashuk schițează unul dintre cele mai paradoxale personaje ale programului acestui an și punctează faptul că activismul politic se poate manifesta în afara spațiului definit de modelele internaționale de protest nonviolent existente. Nu trebuie să fii de acord cu Pushkin și nici măcar nu trebuie să ți se pară 'bun' acest documentar: pentru început, este suficient să te întrebți ce înseamnă – pentru tine – activism 'acceptabil' (sau stilistică documentară 'acceptabilă').





## Viktor Dashuk

Născut în 1937, în Belarus, face filme împotriva așa-numitului sistem democratic din țara lui, ajungând să fie supravegheat îndeaproape de către „stat”.

**ALTE FILME:** Long Knives Night (1999), Reporting from a Rabbit Hole (2002), The Gamester (2010).

13 martie / 18h00  
Cinema Union

15 martie / 16h00  
Cinema Eforie

Formerly a soldier in the Afghan war, 'Ales' Pushkin is a Belarusian nationalist who opposes the Soviet-style rule of president Lukashenka while sharing a name with Russia's national poet. He looks like a famished Depardieu dressed in traditional embroidered Belarusian shirts, and is as far as possible from anybody's mental image of a 'textbook' activist. Trained as a painter, he earns his living by restoring frescoes in rural churches, but he considers himself a performance artist who specializes in patriotic celebrations of the anniversary of the Belarusian National Republic. As he lives in a country without a contemporary art gallery able to offer some legitimacy to his art, his performances end invariably with his arrest. Unlike other artists who look West for 'canonical' radical performance art, Pushkyn finds his inspiration in the holy fools of early Christianity. Even so, the dwellers of Bobr, the village where he lives, suspect that he is paid lumps of money to spy for the Americans.

Dashuk's film sketches one of the most paradoxical characters of this year's program and points to the fact that political activism can manifest outside the space defined by existing international models of nonviolent protest. On another level, the fractured aesthetics of his film – which combines reportage with poetical and essayistic elements – testifies itself to a set of filmic references which are distinct from the well-rounded argumentation employed by most political documentaries produced in Western Europe today. You don't have to agree with Pushkyn and you don't even have to find this documentary 'good': starting to question what is – to you – 'acceptable' activism (or 'acceptable' documentary form) may be enough to start with.



**PRODUCER****Bára Stejskalová**

barkastejskalovic@seznam.cz

**FESTIVALS**

2012 - RIDM Rencontres internationales du documentaire de Montreal, Canada

## THE ART TO SURVIVE THE LONGEST WAR IN THE WORLD / ARTA DE A SUPRAVIEȚUI CELUI MAI LUNG RĂZBOI DIN LUME

TITLU ORIGINAL: Umění přežít nejdější válku na světě

Štěpánka Šimlová, Bára Stejskalová / Republica Cehă / 2012 / 58 min.

VO cehă, birmană, engleză / Subtitrări în engleză și română

Un mesaj din partea statului Karen din Burma.

Mișcarea Free Burma Rangers a devenit cunoscută în 2008 după apariția ei în filmul *Rambo*.

Care este viața reală a oamenilor din această organizație? Războiul dintre grupurile etnice și armata birmană durează de peste 60 de ani. Povestea celor care trăiesc în aceste regiuni include sate arse, răpiri, urmăriri prin jungle, violuri și omoruri. În 1994, s-a format aici un grup de 250 de voluntari care au decis să își riște viețile pentru a îi ajuta pe localnici. Oferă asistență medicală, hrană, monitorizează încălcările drepturilor civile și asigură un sistem de comunicare care anunță atacurile armatei birmane. Prin acțiunile lor, au reușit să aducă speranță locuitorilor din aceste sate.

Filmul a fost realizat în zone foarte greu accesibile, în timpul livrării de ajutoare către un sat ars de armată și folosește de asemenea imagini din arhiva Free Burma Rangers, oferind o imagine completă a situației reale din această regiune.



## Štěpánka Šimlová

Născută în 1966, la Pilzen, este, pe rând, absolventă a Rijks Akademie von Beldendeen Kunsten din Amsterdam, Trent University din Nottingham și Academy of Fine Arts din Praga. Este cunoscută pentru mon-tajele sale foto, având expoziții în orașe din întreaga lume (Los Angeles, Praga, Köln, Paris etc.).

## Bára Stejskalová

14 martie / 12h00  
Universitatea Româno-Americană /  
eveniment conex,  
urmat de o dezbatere cu publicul

16 martie / 14h00  
Cinema Corso

A Message from the Karen State in Burma.

Free Burma Rangers movement came to the attention of movie fans with the Rambo sequel, directed in 2008 by Sylvester Stallone.

What is the real life of people in this organization? The war between ethnic groups and pro-regime Burmese army has been taking place in the ethnic regions for more than 60 years. This is the longest running armed conflict in the world. The story of everyone living in this region includes expulsions from home, burned villages, hiding in the jungle, captivity, rape and death of loved ones. This is where in 1994 a group of 250 volunteers was formed, which decided to risk their own lives in order to help the local civilians. They provide medical assistance, deliver food, monitor and document civil rights violations and create a communication system which gives the local people a warning before attacks of the Burmese army. Through all of this, and by merely their presence, they bring to the lives of villagers hope – in their own words the single most important thing they have to offer.

The film was shot in usually inaccessible areas during the delivery of humanitarian aid for a burned down village. It also uses archive footage of FBR and presents the extent and features of infliction and suffering in this region.





## FORTRESS / FORTĂREAȚA

TITLU ORIGINAL: Pevnost

Klára Tasovská, Lukáš Kokeš / Republica Cehă / 2012 / 70 min.

[VO engleză, suedeză / Subtitrări în engleză și română](#)

Filmul începe cu o interdicție: A NU SE FILMA PE DURATA STAȚIONĂRII TRENULUI. În următoarele 70 de minute vom fi invitați să urmărim viața cotidiană în Republica Moldovenească Nistreenă (Transnistria), o republică separatistă plasată de-a lungul graniței Moldovei cu Ucraina – o așa-zisă ‘democrație modificată’, în care libertatea de exprimare și libertatea de întrunire se află sub controlul strict al statului. Transnistria are un președinte ales prin vot, un sistem juridic și pașaport propriu – cel din urmă este în mare parte inutil în ceea ce privește perspectivele unei călătorii în străinătate, dat fiind că statul nu este recunoscut de nici un alt stat. Viața în Transnistria e dificilă, însă președintele Igor Smirnov insistă că, de fapt, e Raiul pe pământ – și, cu o orchestrare atentă a mesajelor media, plus câteva clipuri electorale excentrice, o parte dintre cetățenii țării par a se lăsa convingși să gândească similar.

*Fortăreața* ne oferă o perspectivă revelatoare asupra vieții și a lipsei de perspective pentru omul obișnuit în Transnistria. Nimic din agonia zilnică, discretă, a acestui parc de distracții comunist, sculptat în ciment și împodobit cu seceri și ciocane, nu amintește de acele „revoluții zilnice” care reprezintă tema acestei secțiuni a programului One World Romania. Și totuși, alegerile prezidențiale documentate în film reușesc să pună capăt celor 20 de ani de putere a lui Igor Smirnov. Va duce oare acest lucru spre mai bine?

PRODUCTION COMPANY

Nutprodukcce

[www.nutprodukcce.cz](http://www.nutprodukcce.cz)

FESTIVALS & AWARDS

2012 - “Czech Joy”, Best Czech documentary, Jihlava IDFF, Czech Republic



15 martie / 20h00  
Cinema Eforie

16 martie / 16h00  
Cinema Corso

### Klára Tasovská

Născută în 1980, în Republica Cehă, studiază la Academia de Arte Frumoase din Praga (AVU) iar din 2006 studiază filmul documentar la FAMU (Film and TV School of Academy of Performing Arts, Praga). Pe lângă filmele documentare pe care le face, este curator în proiecte audio-video.

**ALTE FILME:** *A Scrap* (2007), *Strom* (2007), *Midnight* (2010)

### Lukáš Kokeš

Născut în 1983, în Republica Cehă, studiază filmul documentar la FAMU.

**ALTE FILME:** *Irenka* (2007), *Redemption Attempt of a TV Repairman Josef Lávicka in Nine Scenes* (2008), *59 / 184 / 84* (2009) etc.



The film starts with an interdiction: no shooting while the train is stationed. For the next 70 minutes we are gradually introduced to the daily life of the Pridnestrovian Moldavian Republic (Transnistria), a separate republic located on a strip of land along Moldova's border with Ukraine – a so-called 'modified democracy', where freedom of expression and freedom of assembly are under tight state control. Pridnestrovie has its own elected president, legal system and passport; the latter is largely useless when it comes to travelling abroad, as the state is not recognised by any other country apart from itself. Life in Pridnestrovie is difficult, but President Igor Smirnov believes his country to be a paradise on earth – and with some careful orchestration from the media and a couple of eccentric election videos, even some of the country's citizens start thinking along the same lines.

Fortress offers some revealing snapshots of the lives of ordinary people living in Pridnestrovie. Nothing from the discrete daily agony of this communist theme park carved in concrete and adorned with hammers and sickles, resembles those 'everyday rebellions' that provide the topic of this section of our program. And yet, the presidential election documented by the film finally brings an end to the 20-year reign of Igor Smirnov. Will that be for the better?

„Ani de liceu / enigmatică prefață / la romanul ce e doar al meu...”

(cântecul *Ani de liceu* din filmul *Liceeni*)

92

## ROMANUL ADOLESCENȚEI

Cea mai frumoasă perioadă din viață, cool, prima dragoste, speranțe, orizonturi deschise ș.a.m.d. Și totuși, lucrurile sunt mai complicate decât încape în aceste clișee. Iar adolescența este o vârstă fragilă care trebuie observată cu atenție și – dacă-i posibil – ocrotită. Cu un lirism prea rar întâlnit în filmele de ficțiune, documentarele din această secțiune reușesc să surprindă spectacolul adolescenței. Fie că trăiesc în Franța sau în sudul Californiei, protagoniștii se transformă sub ochiul camerei cu repeziciune. În *Patul e stricat*, doi puști moldoveni se joacă și cresc într-o fabrică defaectată, ca și restul patriei. Un băiețel își urmează familia din Polonia în Argentina, o fată din Siberia e expediată la Tokyo și retur de o agenție de modeling. Amândoi se maturizează, în decurs de 60 sau 70 de minute de proiecție.

În fine, am programat două filme care vorbesc despre adolescențe românești: el a plecat din țară cu ultimul tren înainte de Revoluție (în *Anatomia unei plecări*), ea a rămas și fiica ei e astăzi adolescentă (în *După tăcere*). Sunt două experiențe care se completează, dar și două feluri diferite de a face documentar. Merită privite în oglindă.

“High school years / a mysterious preface / to a novel that is only mine...”  
(the song *High School Years* in the Romanian film *Liceenii*)

## YOUTH: HANDLE WITH CARE

93

The most beautiful time of our lives, the time of hope, first love and open horizons. And yet, things are more complicated than these clichés. Adolescence is a fragile age that must be carefully observed and, if possible, protected. With a lyricism too rarely found in feature films, the documentaries in this section succeed in capturing the beauty of the teenage years. No matter whether they live in France or in southern California, the heroes quickly transform under the eye of the camera. In *The Bed is Broken*, two kids from Moldova play and grow up in a run down factory, like the rest of the country. A little boy follows his family from Poland to Argentina, a girl from Siberia is sent off to Tokyo and back by a modeling agency. Both of them grow up in the 60 or 70 minutes films.

Finally, we're showing two films that talk about Romanian teens: he left the country with the last train before the revolution (in *The Anatomy of a Departure*), she stayed and her daughter is a teen today (in *After the Silence*). Two experiences that complete each other, but also two different ways of making documentary. See both and think of how they mirror each other.



## ONLY THE YOUNG / DOAR EI, TINERII

Jason Tippett, Elizabeth Mims / SUA / 2011 / 68 min.

VO engleză / Subtitrări în engleză

„E atât de sensibil și de bătut în cap. Toți sunt atât de bătuți în cap.”

E posibil să nu știți că termenul în cauză vine din latinescul *adolescere* (a crește), însă cu siguranță știți, sau sperați, că e doar o etapă: un moment important, formator, al tranziției dinspre copilărie către maturitate, care de obicei vine însoțit de o combinație de independență și toane, o nevoie sporită de conformitate și, simultan, de revoltă, și de o dorință puternică de a testa atât limitele proprii, cât și pe ale celorlalți. E vârsta marilor prietenii, a primelor iubiri și a primelor inimi frânate. E vârsta care aduce o acutizare a ‘eu’-lui și, frecvent, valuri de jenă provocată de niște părinți percepuți ca tot mai... inadecvați. *Doar ei, tinerii* aduce o uluitoare senzație de acces necondiționat, relaxat, la intimitatea unor relații. Este debutul regizorilor Jason Tipper și Elisabeth Mims, a căror vârstă apropiată de cea a protagoniștilor este fundamentală pentru lipsa de crispare a personajelor în fața camerei și pentru senzația generalizată de entuziasm degajată de film. Nu veți găsi prea multă școală în film iar părinții ocupă un rol periferic, ceea ce cu siguranță contribuie la farmecul lui irezistibil. Descriș de o estetică îndrăzneată, filmul merge dincolo de orice noțiune preconcepțuită despre ce sunt adolescenții și cum ar trebui ei să se poarte. Personajele pot părea ocazional egocentrice sau ușuratece, însă procesul de maturizare documentat în film implică o reflecție serioasă asupra unor teme precum prietenia, credința, prima dragoste, nesiguranța financiară, spaima de necunoscut sau frica palpabilă în fața amenințării de a rămâne fără locuință.

### PRODUCTION COMPANY

THEsaurus Films

onlytheyoungfilm@gmail.com

www.thesaurus.weebly.com

### FESTIVALS & AWARDS

2012 - Award for Best US Feature, Silverdocs Sterling, USA  
2012 - Preview True/False Film Festival, Columbia, USA





### Jason Tippet

Studiază la California Institute of the Arts unde realizează, împreună cu Elizabeth Mims, primul lor film documentar, scurtmetrajul *Thompson*. Filmul ajunge la Festivalul de Film Sundance, unde tinerii regizori îl cunosc pe Derek Waters. Atunci le vine ideea următorului lor film: *Doar ei, tinerii*.

### Elizabeth Mims

Își petrece copilăria în Austin, Texas, este absolventă a California Institute of the Arts unde produce documentarul *Thompson*, al lui Jason Tippet.

14 martie / 20h00  
Cinema Union

16 martie / 20h00  
Cinema Corso

## IN COMPETITION



“He is so sensitive and dumb. They are all so dumb.”

You may not know that the word derives from the Latin *adolescere* (‘to grow up’), but you surely know – or hope – that it’s just a stage: an important, identity-forming moment in one’s transition from childhood into adulthood, which usually comes with a mix of moodiness and independent behaviour, a taste for both conformity and rebellion, and a strong desire to test own and others’ limits. It’s the age of grand friendships, of first loves and first heartbreaks. It often triggers a struggle with a growing sense of identity and a heightened embarrassment with increasingly ‘inadequate’ parents.

*Only the Young* stands out as a remarkably intimate and affecting documentary. It is the directing debut of young filmmakers Jason Tippet and Elizabeth Mims, whose age proximity to the age of their characters - teenagers Kevin, Garrison and Skye - is essential for the sense of enjoyment and the absence of camera consciousness acquired by the film. There is not much school in it, and parents are peripheral, which may also contribute to its irresistible charm. There’s a lot of skating in it, but that doesn’t make it a skating documentary.

Beautifully shot and artistically adventurous, *Only the Young* goes way beyond our preconceived notions of what adolescents are and how they should behave. The characters may look at times like a bunch of careless, self-absorbed teenagers, but their moving coming-of-age process triggers some serious thinking about issues such as friendship, faith, first love, financial insecurity, fear of homelessness and the unknown.



## THE BED IS BROKEN / PATUL E STRICAT

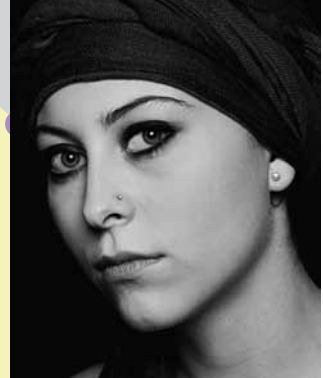
Raluca Răcean Gorgos / România / 2013 / 24 min.  
VO română / Subtitrări în engleză

*Aici e toboganul, aici e închisoarea pentru copii mici... o pisică... un iepure... două stele pe cer.* Clădirile abandonate și devastate atrag copiii și operatorii de cinema. În *Patul e stricat* (câștigătorul celei mai recente ediții a workshopului de film documentar Aristoteles), camera urmărește doi băieți care explorează măruntaiele unei fabrici abandonate, în căutare de fier vechi. Unde se termină jocul și unde începe munca?

*Here is the toboggan... here's the prison for small children... a cat... a bunny... two stars in the sky...* Abandoned, desolate buildings have a particular appeal to children and to cinematographers. In *The Bed is Broken*, the winner of the most recent edition of the Aristoteles Documentary Workshop (Vama, Romania), two boys explore the dilapidated entrails of a deserted factory, looking for bits of scrap metal and followed by an attentive, patient, camera. Where does the playing end and the work begin?

14 martie / 20h00  
Cinema Union

16 martie / 20h00  
Cinema Corso



Raluca Răcean Gorgos

Născută în 1986 la Cluj-Napoca, studiază arta actorului încă din liceu. Se mută la București pentru a-și continua studiile în actorie-marionete la Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică I.L. Caragiale. În timpul facultății colaborează cu studenții de la secția de film și regizează primul ei scurt-metraj de ficțiune pe peliculă, *Cromoterapia*, un film despre realitățile paralele și distorsionate ale unui bolnav psihic. Urmează un circuit de festivaluri și workshopuri de regie unde își îmbogățește limbajul cinematografic, punând accent pe documentar.

### PRODUCTION COMPANY Aristoteles Workshop Association

dan@aworkshop.org  
www.aworkshop.org

FESTIVALS & AWARDS  
2012 - Best film Award,  
Aristoteles Workshop,  
Romania



12 martie / 20h00  
Cinema Union

17 martie / 16h00  
Cinema Eforie

## Louise Jaillette

Este pasionată de teatru și cinematografie încă din liceu, studiind teatru la liceul „Victor Hugo”. Licențiată în Teatru și cinematografie la Universitatea Denis Diderot VII, Paris, face un master pe Montaj la Fundația FEMIS (Fondation Européenne pour les Métiers de l'Image et du Son).

**ALTE FILME:** *Mkhobbi fi kobba* (Soubresauts) (2011), *Fiebres* (2012).

**PRODUCTION COMPANY**  
La Fémis  
[www.lafemis.fr](http://www.lafemis.fr)

**FESTIVALS & AWARDS**  
**2012 - Special Mention,**  
Festival of Young Cinema  
Documentary Film, Lyon,  
France  
**2012 - George Foundation  
Prize, Best Short Film,**  
Visions du Réel Nyon,  
Switzerland  
**2012 - Festival Traces de  
Vies Clermont-Ferrand,**  
France



## THE KID / PUȘTIUL

TITLU ORIGINAL: Le gosse

Louise Jaillette / Franța / 2011 / 37 min.  
**VO franceză / Subtitrări în engleză și română**

Thibaut, fiul unui fermier din Ardèche, se joacă, pescuiește, muncește pe câmp sau pălăvrăgește cu prietena lui Ophelie despre tot și toate, de la albine la eBay. Însă mai mult decât orice altceva, el își țese, lent, propria perspectivă asupra lumii și oamenilor, în timp ce se pregătește să pășească afară din spațiul copilăriei. Copiii înțeleg ceea ce se întâmplă cu lumile lor și cu lumile celorlalți. Această înțelegere, adesea, le definește viitorul.

Thibaut is the son of a farmer from Ardèche. He plays, fly-fishes, works in the field or chats with his friend, Ophelie, about all sorts of things, from bees to eBay. But more than everything else, he gradually shapes his own way of seeing life, as he prepares to step out of childhood.

Children understand what is happening with their lives and others' worlds. And that understanding often shapes their future lives. A tranquil film set against the bucolic bliss of the Ardeches.



## THE ARGENTINIAN LESSON / LECȚIA ARGENTINIANĂ

TITLU ORIGINAL: Argentynska lekcja

Wojciech Staroń / Polonia / 2011 / 61 min.

VO poloneză, portugheză / Subtitrări în engleză și română

*Lecția argentiniană*, care documentează ieșirea grațioasă din copilărie a unui băiat la vârsta de opt ani, este o poveste de tip un-băiat-întâlnește-o-fată suprapusă peste o altă poveste, tip un-băiat-întâlnește-o-țară. Băiatul este Janek, fiul regizorului Wojciech Staroń. Călătoria inițiativă a acestuia este precedată de una geografică: din Polonia către Argentina, unde mama băiatului conduce un club de limbă polonă pentru copiii emigranților polonezi. Când se trezește brusc înconjurat de o lume nouă, de cuvinte și obiceiuri noi, Janek se împrietenește cu Marcia, o fată localnică și, împreună cu ea, începe să descopere în imediata apropiere o seamă de lumi necunoscute în care, alături de frumusețe, ploaie, libertate sau me-lancolie descoperă sărăcie, singurătate, depresie, revoltă. Filmat pe peliculă de 16mm, cu un gust special pentru contemplativitate, *Lecția argentiniană* este o lecție de cinema de cea mai bună calitate – un film pentru cinefili și pentru copiii de toate vârstele.

Un film în care, dacă ascultați cu atenție, veți auzi iarba – și copilul – crescând.

### PRODUCTION COMPANY

Staron Film, TVP – Channel 1

festivals@tvp.pl

www.international.tvp.pl

### FESTIVALS & AWARDS

**2012 - Best Documentary Film**,

Kiev DFF Ukraine, 2012

**2012 - Grand Prize**, Let's CEE  
DFF, Austria

**2012 - Best Medium-Length  
Film**, RIDM Recontres Inter-  
nationales documentaire de  
Montreal, Canada

**2012 - Grand Prize**, Detour  
IDFF, Padova, Italy

**2012 - Best Documentary Film  
Award**, Chicago Polish Film  
Festival, USA

**2011 - Grand Prize, Best Cin-  
ematography Award**, Krakow  
Film Festival, Poland

**2011 - Silver Dove**, DOK

Leipzig, Germany

**2011 - Grand Prize**, Guangzhou  
IDFF, China, 2011



## Wojciech Staroń

Născut în 1973 în Polonia, este absolvent al Academiei de Film din Łódź. *Argentinian Lesson* este, oarecum, o continuare a filmului *Serbian Lesson* (1998) care îl face cunoscut.

**ALTE FILME:** *Serbian Lesson* (1998), *El misionero* (2001), *El premio* (2011) etc.

**PREMII:** Premiul publicului pentru cel mai bun film documentar (Arhus Film Festival 1999), Don Quixote Award (Festivalul de Film din Cracovia 2001), Ursul de Argint pentru rezultate artistice excepționale (Festivalul Internațional de Film de la Berlin).

12 martie / 20h00  
Cinema Union

17 martie / 16h00  
Cinema Eforie

A boy-meets-girls and boy-meets-country kind of story, Argentinian Lesson documents a boy's gracious journey out of childhood at the age of eight. The boy, Janek, is the filmmaker's son. His initiatic journey is preceded by a geographical one: from Poland to Argentina, where the boy's mother runs a language club for the children of Polish emigrants. Janek finds himself surrounded by a new world, with new words and new habits. He strikes up a friendship with a local girl, Marcia, and together with her he starts discovering whole new universes, where beauty, rain, freedom, and melancholia live alongside poverty, loneliness, depression, and anger. Shot exquisitely in 16mm film, with smooth camera movements and a remarkable taste for the contemplative, this is cinema at its best: a film for cinephiles and for children of all ages.

You can hear the grass – and the boy – growing.





## GIRL MODEL / FOTOMODEL

David Redmon & Ashley Sabin / SUA / 2011 / 78 min.

VO engleză, japoneză, rusă / Subtitrări în engleză și română

„Toate fetele vor să reușească. Uneori, vor ajunge o combinație de fotomodele și prostituate [...]. Ca model, îți vinzi deja corpul aparatului de fotografiat. Care e diferența dacă îl vinzi și unui bărbat?” La începutul anilor 1990, vedeam frecvent la televizor secvențe de acest tip: pe o scenă de provincie, turme de adolescente sumar îmbrăcate se lăsau mânate înainte și înapoi precum vitele, în speranța câștigării unui concurs minor de Miss, care să le trimită undeva, oriunde, cât mai departe, în țara preafrumoaselor înfometate.

Iat-o pe Nadia care, la treisprezece ani, e doar un fel de șoricel invizibil în satul siberian în care s-a născut. Din (ne)fericire, ceea ce pentru unii e șoricel, pentru alții e ideal de frumusețe: în industria de modeling japoneză, unde nu poți fi niciodată suficient de tânără sau suficient de subțire, profilul pre-puber al Nadiei e la mare căutare. Iat-o și pe Ashley, de profesie scout de fotomodele: are bani, program flexibil, o casă cu pereți de sticlă și un set de amintiri dezolante din perioada proprie de modelling – totuși, nu suficient de dezolante pentru a o convinge să se oprească din a plasa și alte fete înt-o mizerie similară cu cea pe care a experimentat-o ea.

Filmat într-un remarcabil stil observațional, *Fotomodel* e un fel de versiune întunecată a *Lost in Translation*, populată cu fete minore care fac totul pentru a-și păstra silueta și a nu-și pierde mințile în camera mohorâtă din Tokyo unde-și petrec zilele așteptând un telefon.

## PRODUCTION COMPANY

**Dogwoof Global**

global@dogwoof.com

http://dogwoofglobal.com

## FESTIVALS & AWARDS

**2012** - Marc'Aurelio Award for Best Documentary, Extra Section, Rome Film Festival, Italy

**2012** - ZagrebDox IDFF, Croatia

**2012** - SXSW Film Festival, USA

**2012** - Makedox Creative

Documentary Film Festival,

Macedonia

**2012** - Ad Hoc Inconvenient

Films, Lithuania

**2012** - Verzio Human Rights

Film Festival, Hungary

**2011** - Toronto International

Film Festival, Canada

**2011** - Rome IFF, Italy, 2011

**2011** - Abu Dhabi IFF, UAE

**2011** - CPH:DOX, Denmark

**2011** - Goteborg International

Film Festival, Sweden





### David Redmon

Doctor în Sociologie la Universitatea din Albany, realizează mai multe filme documentare împreună cu Ashley Sabin. Împreună pun bazele companiei de producție și distribuție Carnivalesque Films. Este fost membru al Centrului pentru Studii de Film – Radcliffe, Harvard.

### Ashley Sabin

Este licențiată în Istoria artei la Institutul Pratt din New York și beneficiază de o bursă Fulbright pentru masterat.

12 martie / 18h00  
Cinema Union

17 martie / 20h00  
Cinema Corso



*"All the girls just want to get out there. Sometimes they will be a combination of models and prostitutes [...]. You sell your body to a camera. What's the difference if you sell it to a man?". We used to see those scenes on TV in the early 1990s: scores of barely-clad teenage girls from provincial Romania being strutted back and forth like cattle, in hope of winning some minor 'Miss' award and be sent somewhere, elsewhere, anywhere, in the land of the thin and hungry.*

Meet thirteen year old Nadya, who is only a 'grey mouse' in her Siberian village. (Un-)luckily, one's grey mouse is another's ideal: take the Japanese modelling industry, where one can never be young or thin enough, and where Nadia's prepubescent profile fits the list of the 'most wanted'. Meet Ashley, the model scout, with her flexible schedule, her glass house and her awful memories from her modelling years – and still, not generous enough to stop bringing other girls into the same mess that she experienced.

Shot in a beautiful fly-on-the-wall style, *Girl Model* is a dark *Lost in Translation* populated with underage girls struggling to stay slim on junk food and to keep themselves together while stuck in a drab room at the outskirts of Tokyo, waiting for a booking. A haunting glimpse into exploited youth, this should be mandatory viewing for teenagers everywhere - and for any parents at risk of buying into the modelling fairytale.





**PRODUCTION COMPANY**  
**Filmallee – David Lindner**  
**Filmproduktion**  
 info@filmallee.com

## **ANATOMY OF A DEPARTURE / ANATOMIA UNEI PLECĂRI**

TITLU ORIGINAL: Anatomie des Weggehens

Șerban Oliver Tătaru / Germania, România / 2012 / 73 min.

**VO română, germană / Subtitrări în engleză și română**

„Tatăl meu mi-a spus odată care este coșmarul imigranțului: e atunci când visezi că te întorci în țara din care ai fugit, dar nu mai poți pleca din nou. A zis tata: «Dacă ai început să ai coșmarul ăsta înseamnă că ai ajuns în sfârșit în țara în care voiai să emigrezi». Tatăl meu a avut acel coșmar. Eu nu l-am avut vreodată. Poate e din cauză că eu n-am fugit din România. Eu am fost fugit.”

În *Anatomia unei plecări*, regizorul Oliver Tătaru reface traseul plecării familiei sale din România, la sfârșitul anilor 1980, confruntând – după mai bine de 20 de ani – amintirile individuale ale membrilor familiei cu privire la țara pe care au părăsit-o. De o parte aflăm viziunea sumbră a părinților despre o Românie îngenuncheată de un sistem opresiv și trasformată într-un spațiu descris de deprivare senzorială și emoțională. De partea cealaltă descoperim viziunea romantică a unui spațiu aproape paradisiac, cu entuziasme, prietenii adolescente și o fericire familială ireversibil pierdută. În interstițiile dintre aceste spații se află toate lucrurile care au rămas nespuse între cei trei, începând cu momentul în care o decizie crucială precum aceea a plecării din țară este luată de părinți fără consultarea fiului: “Ai fi vrut să te mai încercăm și pe tine cu un astfel de secret? În România pur și simplu nu cereai copiilor tăi astfel de lucruri. Noi n-am avut conceptele pe care le au cei de aici, nimic de tipul ‘copilul e un adult mai mic, așa că haide să vorbim cu el despre orice’. Părinții știu întotdeauna ce e mai bine. Iar copiii rareori le iartă asta.

### **FESTIVALS & AWARDS**

**2013** - Nomination for First Steps Award Documentary, Berlin International Film Festival, Germany

**2012** - DOK Leipzig IDFF, Germany



## Șerban Oliver Tătaru

Născut în 1973, la Sibiu, trăiește în Germania. A studiat antropologia la Ruprecht-Karls-University din Heidelberg și film documentar la Universitatea de Film și Televiziune din München. *Anatomia unei plecări* este filmului lui de absolvire.

**ALTE FILME:** *Beograd* (2004), *Paparazzo* (2006).

13 martie / 20h00  
Cinema Corso

15 martie / 18h00  
Cinema Union

*"My father once told me the immigrant's nightmare. It's when you dream you return to the country you fled from but you can never leave again. My father said, 'If you have this nightmare, you've finally arrive'. My father had that nightmare. I never had it. Maybe it's because I never fled from Romania. I was fled."*

In *Anatomy of a Departure*, director Oliver Tataru retraces the steps of his family's flight from Romania at the end of the 1980s, and the collision of their individual memories about the country more than twenty years later. On one side is the parents' bleak vision of a world of sensory and emotional deprivation, of a Romania brought to its knees by an oppressive system. On the other side is the romanticized vision of a country of teenage friendships and enthusiasms, a space of almost paradisiac, forever irrecoverable family happiness. In between them are all the things that remained unsaid between the three when a huge decision was upon them. *"Were we supposed to burden you with such a big secret? In Romania you simply didn't ask your children such things. We didn't have those concepts like they have here: 'A child is a small adult. Let's talk about everything, let's set up a roundtable, a workshop or something'..."*.

Parents always know best. And children rarely forgive them for that.





## AFTER THE SILENCE / DUPĂ TĂCERE

TITLU ORIGINAL: Après le silence / ce qui n'est pas dit n'existe pas?

Vanina Vignal / România, Franța / 2012 / 96 min.

VO română, franceză, engleză / Subtitrări în engleză și română

Memoria este intangibilă și trecătoare. Documentarea ei nu este o sarcină ușoară. În ultimii ani, România a cunoscut un spectru larg de 'crize ale memoriei', de la amnezie la supra-saturarea cu amintiri alternative și contradictorii despre trecutul comunist. Unele versiuni de trecut au fost rememorate și comemorate, în vreme ce altele au fost uitate și 'tăcute'. Acesta este și cazul amintirilor loanei Abur despre adolescența trăită în perioada comunistă: la baza poveștii ei aflăm tăcere, frică și lucruri îndelung nespuse – toate, urme ale vieții trăite de loana și familia ei în timpul regimului politic acum defunct.

E nevoie de timp pentru ca oamenii să fie pregătiți, dispuși și capabili să își înfrunte trecutul, în special acele părți care au fost vreme îndelungată trecute sub tăcere. În cazul loanei, e nevoie de camera de filmat ațintită asupra ei de prietena Vanina. Trăind într-un viitor diferit de cel pe care ea - și majoritatea românilor – și-l imaginau drept unică posibilitate, loana se luptă să înțeleagă trecutul care i-a condiționat imaginația și să rupă tăcerea care i-a pecetluit acest trecut în interiorul ființei. Proiectul personal al Vaninei Vignal explorează posibilitatea de a aduce în prim-plan lucrurile nespuse și de a repara daunele produse de necesitatea de a păstra tăcerea. După mai bine de douăzeci de ani de post-comunism, ne reamintim că "nu e suficient să omori dictatorul ca să omori dictatura."

PRODUCTION COMPANY  
NOVEMBREproductions /  
Mobra Films

novembreproductions@live.fr  
cristiana@mobrafilms.ro  
www.mobrafilms.ro

## FESTIVALS

2013 - IDFF Cinema du Reel,  
France



## Vanina Vignal

După studii de teatru la Școala Internațională de Teatru și Mișcare Jacques Lecoq și apoi la Academia de Teatru și Film din România (Sanda Manu), Vanina a fost mai întâi actriță. A urmat cursuri de asistent de montaj, apoi de asistent de regie, înainte de a-și crea propriile proiecte documentare. Vorbește fluent româna, ceea ce i-a permis să aibă acces direct la persoanele pe care a ales să le filmeze.

**ALTE FILME:** *Stella* (2007)

13 martie / 18h00  
Cinema Corso

14 martie / 16h00  
Cinema Union



Memory is intangible and fleeting. Capturing it is never an easy task. In recent years, Romania had to deal with a large spectrum of 'crises of memory', from amnesia to a super-saturation with alternative, conflicting memories about the communist past. Some pasts were remembered and commemorated, while some others were neither remembered nor talked about. So was the case of Ioana Abur's memories of her teenage years spent during communism: at the heart of her narrative we find silence, fear and the unsaid - all traces of the lives lived by her and her family during the now defunct political regime.

It takes time until people and nations are ready, able or willing to face their past, particularly those pasts which were wrecked through prolonged silence. In Ioana's case, it takes the camera held up to her face by her long-time friend Vanina. Living in a future that is wildly different from what she – and most Romanians – expected, Ioana struggles to remember the past that conditioned her imagination and to break out of the silence that froze that past inside her. Vanina Vignal's personal project explores the possibility to bring out in the open the things that remained unsaid and to repair the damages done by the necessity to remain silent. Twenty years after, we are reminded again and again that "it is not enough to kill the dictator to kill dictatorship".

## SĂNĂTATEA - sistemului de sănătate

- oraşului
- memoriei

106



# **SPECIALS**

**THE HEALTH - of the health system  
- of the city  
- of memory**







## SOFIA'S LAST AMBULANCE / ULTIMA AMBULANȚĂ DIN SOFIA

TITLU ORIGINAL: Poslednata lineika na Sofia

Ilian Metev / Bulgaria, Germania, Croația / 2012 / 75 min.

[VO engleză, suedeză / Subtitrări în engleză și română](#)

Ne-am săturat de discuții inutile despre blocajele sistemului nostru medical. Poate un film bun să aducă ceva nou? Noi credem că da: pentru că la rădăcina acestor probleme s-ar putea să fie dispariția compasiunii. Iar empatia este esențială în documentar: să ascuți și să observi oameni, pentru a-i înțelege mai bine. Privind cazul bulgăresc, nu ne mai simțim atât de singuri în neputința noastră.

Nu vedem nici un pacient. Nu există comentariu din off. Nu ni se oferă informații sau statistici. Cele trei camere de filmat prinse de bordul ambulanței înregistrează doar chipurile membrilor echipei de urgență care circulă pe una dintre ultimele treisprezece ambulanțe ale orașului Sofia – un oraș cu aproape două milioane de locuitori. Când nu încearcă să îl convingă pe un drogat să încerce să renunțe la adicție, sau pe o fetiță de șase ani, rănită, să cânte ceva în drum spre spital, pentru a uita de durere, cei trei – doctorii Hrassi și Mila, plus șoferul Platen – fumează țigară de la țigară, își comentează viața amoroasă, deplâng absența banilor, fură fructe din copacii de la marginea drumului sau glumesc că au pornit spre Italia în timp ce testează gropile din asfaltul Sofiei.

Filmat pe o perioadă de doi ani, filmul rămâne un document și, simultan, un elogiu al efortului constant al acestor oameni, într-o țară în care colapsul sistemic nu permite decât soluții individuale, izolate, temporare.

### PRODUCTION COMPANY

#### SUTOR KOLONKO

ingmar.trost@sutorkolonko.de  
www.ili.metev.com/Chacona\_Films.html

### FESTIVALS & AWARDS

**2012** - **Best Film**, Mediterranean Film Festival, Bosnia and Herzegovina

**2012** - **Best Director**, Festival dei Popoli, Italy

**2012** - **Silver Dove**, DOK Leipzig, Germany

**2012** - **Silver Eye for Documentary Feature**, East Silver Market 2012, Czech Republic

**2012** - **France 4 Visionary Award** (International Critics' Week), Cannes Film Festival, France

**2012** - **Grand Prix Documentary**, Karlovy Vary IFF, Czech Republic, 2012

**2012** - Jihlava International Documentary Film Festival, Czech Republic





## Ilian Metev

Născut în 1981 în Bulgaria, crește în Germania unde, ca adolescent, își urmează pasiunea pentru vioară, ajungând să cânte la Radioul național German de muzică clasică. Studiază Artele Frumoase la Central Saint Martins, Londra, iar apoi la Școala Națională de Film și Televiziune din Marea Britanie. De atunci îi place să găsească noi provocări în zona filmului (mediu și limbaj). În 2010, împreună cu Betina Ip, pune bazele companiei de producție Chaconna Film.

**ALTE FILME:** *Goleshovo* (2008)

**PREMII:** Best Documentary (Potsdam Film Festival 2009), Best Short Film (Valdivia Film Festival 2009)

14 martie / 18h00  
Cinema Union

16 martie / 14h00  
Cinema Eforie

We are tired of the endless, fruitless talks about the failures of our medical system. Can a good film make any difference? We think so, since at the core of this issue may be our loss of compassion. Empathy is the essence of documentary: watching and listening to people in order to understand them better. Looking at the Bulgarian case is helpful: it makes our own disappointment appear more manageable.

We never see the patients. There is no voice-over, and no facts and figures are provided. The three cameras installed on the dashboard of the ambulance capture the reactions of the three team members working on one of the thirteen ambulances still active in Sofia, a city of almost 2 million. When they are not trying to talk somebody out of his drug addiction or to convince an injured six year old to sing on her way to the hospital, doctors Krassi and Mila, and driver Platen chain-smoke, chat about their love lives and lack of money, pick-up fruits off trees, and joke that they are heading for Italy while cursing the 'potholes' in the treacherous roads of Sofia.

We gradually understand how much weight lies on these people's shoulders and we see the strain of the work taking its toll on them. Filmed over two years, this absorbing piece of documentary cinema chronicles and celebrates three underpaid, overworked people who are making a difference in a country where a systemic collapse only allows room for temporary, individual solutions. In a film where most communication happens through facial expressions and snippets of conversations, you may feel that the story is always between the lines or beneath the surface. Beyond the urgency and the authenticity of the situations presented, you will discover the humanistic feel of *The Death of Mr Lazarescu*.

**PRODUCTION COMPANY****Final Cut for Real ApS**

mariastevnbak@final-cut.dk

byrge@final-cut.dk

www.final-cut.dk

**FESTIVALS**

**2012** - Premiere as part of "Life Between Buildings", Venice Biennale, Italy

**THE HUMAN SCALE / LA SCARĂ UMANĂ**

Andreas Møl Dalsgaard / Danemarca / 2012 / 83 min.

VO engleză, suedeză / Subtitrări în engleză și română

„Mai întâi dăm noi formă orașelor, pentru ca apoi să ne formeze ele pe noi”. Modul în care ne ridicăm orașele este esențial pentru bunăstarea noastră. Știm deja că viața urbană modernă poate avea serioase efecte colaterale. Când aproape 50% din populația lumii trăiește acum în zone urbane, iar specialiștii prezic o creștere a acestui procent la 80% până în 2050, trebuie luate măsuri cu privire la configurația spațiilor urbane ale viitorului.

Gehl Architects este o companie din Copenhaga care oferă consultanță internațională în domeniile cercetării și designului urban. Zona de interes principală a companiei este relația dintre mediul urban construit și calitatea vieții, precum și modul în care o planificare urbană care pune oamenii pe primul plan poate îmbunătăți orașe cu configurații diferite din întreaga lume. Ca parte a interesului pentru un design umanist și pentru ceea ce echipa sa numește „o viață bună”, Gehl a insistat întotdeauna asupra importanței observării sistematice a vieții urbane cotidiene în vederea unei planificări urbane mai bune.

Filmul lui Andreas Dalsgaard urmărește activitatea firmei Gehl Architects în diferite locuri de pe glob. O serie de teme comune sunt identificate sub umbrela interesului pentru efectul transformator pe care mediul în care trăim îl poate avea asupra bunăstării noastre: nevoia de a redefini spațiul public astfel încât viața orașului să se desfășoare organic; importanța interacțiunii dintre oameni în spațiul public; potențialul zonelor pietonale de a permite un plus de vitalitate și spontaneitate în mediile urbane.



## Andreas Møl Dalsgaard

Născut în 1980, în Danemarca, este licențiat în Antropologie socială la Universitatea Aarhus și este absolvent al Școlii Naționale de Film din Danemarca. Filmul său documentar de debut, *Afghan Muscles*, este un succes, ajungând la festivaluri de film din întreaga lume.

**ALTE FILME:** *Afghan Muscles* (2006), *Bogota Change* (2009), *Traveling with Mr. T.* (2012).

12 martie / 18h00  
Muzeul Țăranului Român

17 martie / 18h00  
Cinema Corso

*First we shape our cities, then our cities shape us. Bucharest is no exception.*

The way we build our cities is crucial for our wellbeing. Modern urban life comes with heavy side-effects. When 50% of the world's population live in urban areas, and when specialists predict an increase of that figure up to 80% by 2050, something needs to be done about the planning of our future urban environments.

Gehl Architects is an urban research and design consultancy based in Copenhagen. Their main focus is on the relationship between the built environment and people's quality of life, and on how a 'people first' approach can improve different places from all over the world. Starting with the documentation of Sienna in the mid-1960s, architect Jan Gehl has studied for forty years how the built environment can create social interaction. As part of his interest in a more humanistic design, Gehl has always emphasized the importance of a systematic observation of daily urban life in view of a better urban planning.

Andreas Dalsgaard's film follows the work of Gehl Architects in a number of locations, from China to Australia, India, New Zealand and the US. A number of issues emerge, all under the wider theme of the transformative effect that our living environment has on our wellbeing: the need to redefine public space to allow for things to happen organically, the importance of human interaction in public spaces, the potential carried by pedestrianized areas for allowing more vitality and spontaneity into our cities. The perfectly calibrated camera-work celebrates this approach, according to which people are more important than design, by humanizing these large societal issues which concern us all.



PRODUCTION COMPANY  
Sub-Cult-Ura Production  
calinmeda@gmail.com

## ODESSA

Florin Iepan / Germania, România / 2013 / 55 min.

VO română / Subtitrări în engleză

Acum doi ani, felul în care Iepan și-a prezentat proiectul la One World Romania a stârnit multe controverse. Regizorul a arătat cu degetul spre spectatori și i-a inclus în filmul său. Le-a cerut, vehement, să se implice în această operațiune de însănătoșire a memoriei noastre colective.

Reorganizarea Europei de Est după Primul Război Mondial sub forma unui puzzle de state naționale a fost începutul dezastrului pentru diversitatea etnică din această parte a lumii. Comunitatea evreilor est-europeni a fost prima vizată. Odată cu ascensiunea Germaniei Naziste statele din Europa de Est au putut să-și exprime liber antisemitismul. Fără implicarea Germaniei a apărut „Holocaustul la periferie”.

Noua Europă și-a propus să readucă prosperitatea și toleranța în estul continentului. În ce măsură acest lucru este posibil într-o Românie democratică, parte a Uniunii Europene? În ce măsură compatrioții mei sunt dispuși să reflecteze asupra episodului „Odessa” din octombrie 1941, una dintre cele mai mari execuții în masă din timpul războiului și poate cel mai întunecat moment din toată istoria noastră modernă?

Astfel am descoperit că uneori și națiunile mici pot fi cinice, capabile de crime, amnezice și ipocrite. Că istoria este o succesiune de alegeri individuale, consolidate în perioadele de libertate cum este cea de astăzi. Ceea ce părea la început un experiment social sub pretextul realizării unui film a devenit în timp un experiment personal. Mă întreb dacă soluția propusă de mine este morală și eficientă. Ce se întâmplă cu un documentar când iese din zona lui de confort și provoacă deschis societatea? De ce după șaptezeci de ani asumarea critică a istoriei este un produs de lux prea scump pentru România de azi? Ceea ce am realizat cu acest film e un început, un sfârșit, sau nu înseamnă nimic? (Florin Iepan)



## Florin Iepan

Născut în 1968 la Timișoara, absolvent al Academiei de Teatru și Film București, regizor și producător; a lucrat la Sahia Film, Pro TV și TVR. În 1999 a fondat SUB-CULT-URA, una din primele companii de producție independente din România (specializată numai în producția de filme documentare). A conceput sau realizat peste 40 de filme documentare, fiind unul din cei mai activi și constanți realizatori de film documentar din România.

**ALTE FILME:** *Hotel Cismigiu* (1991), *Zece minute cu clasa muncitoare* (1995), *Peisaj după embargo* (1997), *Decreștei* (2005).

## Avanpremieră

12 martie / 20h30  
Muzeul Țăranului Român

## Learning about the Holocaust Era Through Film

Two years ago, Iepan presented his film project at One World Romania and stirred a lot of controversy. He pointed his finger at the viewers and made them part of his film. He claimed that we have together a duty to 'clean up' our recent history.

Reshaping Eastern Europe after World War I as a puzzle of national states was the beginning of a disaster for the ethnic diversity in this part of the world. The first target was the Jewish community. When Nazi Germany came to power, Eastern European states could express freely their anti-Semitism. This became known as the "Holocaust on the Periphery".

United Europe proposes prosperity and tolerance for this part of the world. To what extent is this possible in Romania, a democratic country with EU membership? To what extent my compatriots are willing to reflect on a particular episode, the reprisals in Odessa in October 1941, one of the largest mass executions during the war and perhaps the darkest moment in all our modern history?

We found out that small nations can sometimes be cynical, hypocritical, amnesiac and capable of murder. That history is a series of individual choices, which strengthen in times of freedom such as this which we live today. What seemed at first a social experiment under the pretext of making a documentary film became in time a personal experiment. I wonder if the solution proposed by me is moral and efficient. What happens when a documentary breaks out of its comfort zone and provokes openly the society? Why, after seventy years, applying a critical perspective to history appears as too expensive for Romania? What is the meaning of my work: is it a beginning, an end, or nothing at all? (Florin Iepan)

„Viața este ceea ce se întâmplă în timp ce îți faci alte planuri. Asta sunt și filmele.”

(Jon Bang Carlsen în *Dependenți de singurătate*)

## JON BANG CARLSEN

# INVENTATORUL REALITĂȚII

114

Practic necunoscut în România, Jon Bang Carlsen este un regizor sexagenar care – deși are un statut de legendă vie în țara lui – continuă să caute și să inoveze ca un tânăr debutant. A început în anii 1970 cu filme cu actori, pentru ca apoi să migreze către acel no man's land dintre documentar și ficțiune. A trăit opt ani în Africa de Sud, a filmat mult în Irlanda și Statele Unite, iar acum locuiește într-o fermă izolată din Danemarca. Carlsen ni se înfățișează ca un atlet blând care se ia la trântă cu realitatea. Metoda lui constă în a recrea în fața camerei scene pe care personajele sale, absolut reale, le-ar fi putut trăi sau pe care regizorul le-a observat în prospecție. Totul se petrece la vedere și filmul său *Cum să inventezi realitatea* explică în detaliu modul lui de operare. Autorul e întotdeauna cumva prezent în cadru, pentru că, spune el: „Filmele mele nu sunt adevărul, ci exprimă doar felul în care simt eu lumea. Asta-i tot”.

Din rândurile de mai sus, ați putea crede că Jon Bang Carlsen este tipul regizorului egocentric, interesat numai de umbra lui. Nimic mai fals: există în filmele lui un soi de tandrețe plină de umor față de personajele lui, fie că e vorba de țărani irlandezi trecuți de mult de prima tinerețe și care visează să se însoare, fie de fermierii albi din Africa de Sud, dezorientați și singuri după căderea apartheid-ului. Între tinerii rebeli din Los Angeles, părinții lor și Carlsen se crează o relație tulburătoare în ultimul său film, *Doza potrivită de violență*, pe care regizorul ne face onoarea să-l prezinte aici în premieră absolută. Temele lui se intersectează cu temele noastre, la această ediție a festivalului: prezența toxică a urii, manipularea realității, adolescența ca teritoriu ce ar trebui protejat...

Pe Jon îl interesează mai mult procesul de fabricație și relația – dialogul cu oamenii – decât produsele finite, ceea ce explică de ce filmele lui sunt atât de greu de clasat. Am vrut să extindem acest dialog către publicul One World Romania, atât prin opera lui – din care vom proiecta un program consistent –, cât și prin prezența lui la București. Suntem siguri că această experiență de film și de viață va rămâne multă vreme în amintirea noastră.

„Life is what happens when you're busy making other plans. And so are films.”

(Jon Bang Carlsen în *Addicted to Solitude*)

# JON BANG CARLSEN

## THE INVENTOR OF REALITY

115

Practically unknown in Romania, Jon Bang Carlsen is a filmmaker in his sixties who – even though he has the status of a living legend in his country – continues to search and innovate like a young debutant. He started in the 1970s with films with actors, and then migrated to that no man's land at the border between documentary and fiction. He lived for eight years in South Africa, he filmed a lot in Ireland and the United States, and now he lives on an isolated farm in Denmark. Carlsen has the appearance of a gentle athlete trying to tackle reality. His method consists of recreating in front of the camera scenes that his absolutely real characters could have lived, or that the director had observed while scouting. Everything takes place in plain sight and his film *How to Invent Reality* explains his modus operandi in detail. The author is always somewhat present in the frame, because, he explains: “My films are not the truth, they just express the way I feel the world. That's all.”

From the lines above, you might think that Jon Bang Carlsen is the egotistical type of director, only interested in his shadow. Not true: there is a type of affection in his films, full of humour towards his characters, be them Irish peasants long past their first youth and still hoping to get married, or white farmers in South Africa, confused and alone after the fall of apartheid. Between the rebel young people of Los Angeles, their parents and Carlsen, a moving relationship forms in his latest film, *Just the Right Amount of Violence*, which the director has kindly allowed us to present as an international première. His themes intersect ours at this edition of the festival: the toxic presence of hate, the manipulation of reality, adolescence as a territory that should be protected.

Jon is more interested in filmmaking as a process and in the relationship with the people, more than in the final product, which explains why his films are so hard to place into a category or another. We want to extend this sense of dialogue with the One World Romania audience, both through his work – of which we'll show a substantial selection – and through his presence in Bucharest. We are sure that this life and film experience will stay with us for a long time.



## BEFORE THE GUESTS ARRIVE / ÎNAINTE DE SOSIREA OASPEȚILOR

1986 / 17 min.

VO daneză / Subtitrări în română

Două bătrâne se pregătesc pentru noul sezon în hotelul pe care îl conduc pe insula daneză Fanø. Împărtășesc amintiri, curăță și verifică fiecare cameră, și glumesc.

Filmul a fost realizat prin metoda specifică a lui Carlsen de a 'inventat' realitatea. După o vizită inițială la hotel și câteva interviuri cu cele două femei, s-a întors cu un scenariu în care cele două jucău scene din viața reală, pregătind hotelul pentru oaspeți. Scopul acestei tehnici este de a adăuga control și precizie în realizarea documentarului.

Two aging ladies are preparing for the new season in the hotel that they manage in the Danish island of Fanø. They share memories of old times, clean and inspect the rooms and play a few tricks on one another.

The film was made using the director's special method of inventing reality. After visiting and interviewing the hotel and the two old ladies who managed it he returned with a screenplay in which they performed their real-life duties of preparing the hotel for the arrival of the guests. The purpose was to add control and precision to the making of the documentary.

## HOTEL OF THE STARS / HOTELUL STARURILOR

1981 / 56 min.

VO engleză / Subtitrări în română

Un documentar comic despre un hotel părăginit din Hollywood. Dan și David visează să ajungă staruri, dar trăiesc făcând figurație, ca majoritatea celorlalți oaspeți ai hotelului. O poveste despre dragostea lui Dan și a lui David pentru lumea iluziilor, dar și pentru aproapele lor.

A documentary comedy about a dilapidated hotel in Hollywood. Dan and David dreams about stardom but survive as extras like most of the other guests in the hotel. A story of Dan's and David's love to the world of make - believe and to your fellow man.



## MY IRISH DIARY / JURNALUL MEU IRLANDEZ

1996 / 30 min.

VO engleză / Subtitrări în engleză și română

*Jurnalul meu irlandez* îi are ca eroi pe Hjalmar (7) și pe Simon (2) care se mută cu părinții lor într-un loc izolat din Irlanda. În timp ce tatăl lucrează la filme irlandeze, cei doi băieți se străduiesc să își depășească singurătatea și devin, deodată, parte a unei lumi noi.

*My Irish diary* stars Hjalmar (7) and Simon (2), who move to a remote part of Ireland with their parents. While the father works on his Irish films, the two boys strive to overcome solitude and suddenly feel that they belong to a new world.



## IT'S NOW OR NEVER / ACUM ORI NICIODATĂ

1996 / 45 min.

VO engleză / Subtitrări în engleză și română

Acest documentar amuzant are ca fundal coasta de vest a Irlandei. Personajul principal este Jimmy, un bărbat singuratic de vârstă mijlocie. De pe fereastră vede alte două creaturi: o vacă la fel de însingurată și un câine care e și confidentul lui. Burlacul și-ar dori o femeie cu care să-și împartă viața așa că cere ajutorul unei pețitoare, care îl întreabă imediat care îi sunt dorințele și preferințele. Jimmy așteaptă răbdător, visează, vorbește cu ceilalți prieteni burlaci, cere sfatul Domnului și construiește un zid de piatră nesfârșit cântând *It's Now or Never*. Până când, într-o zi, sună pețitoarea.

The Irish West Coast creates the scene for this humoristic documentary. The main character is Jimmy, middle-aged and lonely. Of earthly creatures seen from his window are an equally lonely cow and a dog whom Jimmy confides in. The bachelor would like a woman to share his life and consequently looks up a matchmaker, who dutifully asks him about his wishes and preferences. Jimmy bides his time, fantasizes, chats with his bachelor friends, asks God for advice and builds endless stone walls while humming *It's Now or Never*. Then, one day, this rugged man gets a telephone call from the matchmaker.

## HOW TO INVENT REALITY / CUM SĂ INVENTEZI REALITATEA

1996 / 30 min.

VO daneză, engleză / Subtitrări în română

Jon Bang Carlsen este un cineast cu o abordare unică. El consideră că fiecare dintre noi trebuie să reinventeze lumea pentru a o putea înțelege. Acest film este un eseu cinematografic despre stilul său documentar și se bazează pe filmările de la mult-premiatul documentar irlandez *Acum ori niciodată*.

Jon Bang Carlsen's approach to documentary filmmaking is unique as it's his firm belief that each of us has to reinvent the world in order to understand it. This film is a filmic essay about his documentary style based on the shooting of his award-winning documentary from Ireland *It's Now or Never*.



## ADDICTED TO SOLITUDE / DEPENDENȚI DE SINGURĂTATE

1999 / 60 min.

VO engleză / Subtitrări în engleză

În peisajele mele sud-africane, viața și moartea stau față în față acolo unde orizontul plat se străduiește, fără succes, să despartă cerul de pământ. Pe acest platou îmi ies în cale două femei. Ceva din viațile lor se lipește de ceva din viața mea. Suntem toți trei în așteptare. Femeia tânără își așteaptă soțul să se întoarcă, viu sau mort. Femeia mai în vârstă așteaptă sfârșitul zilelor pentru a se putea reîntâlni cu fiul mort în urmă cu câțiva ani. Eu aștept ca filmul să îmi apară în acest peisaj vast, deschis.

Din fericire, sunt un maestru al așteptării.

Devenim, între acțiuni, din ce în ce mai accesibili pentru că trebuie să renunțăm la armură și să privim la peisajul din jur pentru a decide care e direcția cea nouă.

Îndoiala ne luminează fețele.

Mulți regizori de film strigă „Acțiune!” când vor ca personajele din fața obiectivului să prindă viață. În *Dependenți de singurătate* acest cuvânt înseamnă finalul filmului.

In my South African landscape, life and death meet face to face where the flat horizon struggles unsuccessfully to keep earth and sky apart.

On this stage I meet two women. Something in their lives hooks up with something in my own. We are all just waiting. The young woman waits for her husband to return dead or alive. The older woman for her days on earth to come to an end so she can join her beloved son who died years ago.

I wait for my film to show itself in the vast, open landscape.

Luckily, I am an expert in waiting.

In between actions, we become more approachable because we have to lower our shields to look at the landscape we share and decide on a new direction.

Doubt illuminates our faces.

Most film directors shout “Action!” when they want the characters in front of the lens to come alive. In *Addicted to Solitude* that word indicates the end of the film.

## PURITY BEATS EVERYTHING / PURITATE: E MAI BUNĂ DECÂT TOATE

2007 / 52 min.

VO engleză / Subtitrări în română

„S-ar putea ca o minciună mică să nu fie crezută, dar o minciună mare, repetată destul de des și cu forță, se va înrădăcina până la urmă adânc în mintea maselor neinformate.”

Cuvintele lui Josef Goebbels își găsesc ecou în zilele noastre. *Puritate: e mai bună decât toate* povestește cum este să crești într-o țară de poveste, învecinată Germaniei. Din absența adevărului despre implicarea culturii scandinave în ceea ce este răul de neconceput născut din dorința de a „purifica” alte culturi se naște o tăcere stânjenitoare. Mergând pe urmele a doi supraviețuitori de la Auschwitz suntem purtați într-un trecut devastator care e legat direct de viitorul nostru.

“A little lie may not be believed at all, but a big lie, if repeated with sufficient vigour and frequency, will eventually take deep root in the minds of the uninformed masses.” Josef Goebbels’ words resonate well into our time.

*Purity beats everything* is about growing up in an idyllic country neighboring Germany. An uneasy silence reveals itself as the absence of truth about my Scandinavian culture’s involvement with the incomprehensible evil that stems from trying to “purify” other cultures. Following the tale of two Auschwitz survivors we are lead into a devastating past that leads straight into our future.

sneak preview





## JUST THE RIGHT AMOUNT OF VIOLENCE / DOZA POTRIVITĂ DE VIOLENȚĂ

Jon Bang Carlsen / USA / 2013 / 80 min.

VO engleză / Subtitrări în română

Aceasta este povestea unei despărțiri, a destrămării singurei iubiri fără de care nu se poate trăi – iubirea dintre părinți și copii. Suntem într-o suburbie a Los Angelesului, acolo unde s-a născut James Dean din *Rebel fără cauză* și unde locuiau faimoasele *Neveste disperate*. Clasicele case de păpuși care ne impun clasică idee de fericire și care îi nenorocesc pe cei care nu pot trăi în acel univers.

În timp ce mă străduiam să aduc această poveste pe ecran, mi-am dat seama treptat că trebuie să îmi dezvălui și propriile răni. Singurul mod în care îi puteam face pe adolescenții implicați să se deschidă în fața camerei era să mă deschid eu însumi, cu propriile răni sufletești. Am reușit să-mi reprim durerea pierderii iubirii părintești ascunzându-mă în spatele aparatului de filmat, cel care spune povestea acelor adolescenți răpiți și duși cu forța în închisorile pentru tineri din Utah-ul mormon.

This is a story about the break-up of the only love affair that you can't live without, the love between children and parents. The location is suburban Los Angeles. The home of James Dean from "Rebel without a cause" and "Desperate housewives". The classic doll's houses that frame our strict ideas of happiness and cripple those who can't develop within.

While fighting to make this painful story reveal itself to the camera, I gradually realize that I have to reveal my own wounds. That the only way I can make the wounded teenagers face my camera is by facing an agonizing pain within my own soul. A loss of parental love that I have kept away by hiding behind the very camera, that is supposed to tell a story of teenagers being hijacked to teenage prisons in Mormon Utah in the name of love.



**13 martie / 20h30 / Muzeul Țăranului Român**  
**Jon Bang Carlsen Retrospective 1**

- Before The Guests Arrive, 1986, 17'
- Hotel of the Stars, 1981, 56'

**14 martie / 18h00 / Muzeul Țăranului Român**  
**Jon Bang Carlsen Retrospective 2**

- My Irish Diary, 1996, 30'
- It's Now or Never, 1996, 45'
- How to Invent Reality, 1996, 30'

**15 martie / 18h00 / Muzeul Țăranului Român**  
**Jon Bang Carlsen Retrospective 3**

- Addicted to Solitude, 1999, 60'
- Purity Beats Everything, 2007, 52'

**16 martie / 20h30 / Muzeul Țăranului Român**  
**Jon Bang Carlsen Retrospective 4**

- Just the Right Amount of Violence, 2013, 80'



# **EVENIMENTE CONEXE**

EVENIMENTE CONEXE  
ACCOMPANYING EVENTS



# ACCOMPANYING EVENTS

123

EVENTIMENTE CONEXE  
ACCOMPANYING EVENTS



## MASTERCLASS JON BANG CARLSEN

13 martie / 12h00 / Centrul Ceh

Am ales filmografia remarcabilă a lui Jon pentru retrospectiva de anul acesta, pentru că este dublată de o adâncă reflecție asupra naturii filmului și a relației lui cu realitatea. Despre asta și mult mai multe, va vorbi Jon Bang Carlsen la masterclass-ul de la One World Romania. Va arăta fragmente din filmele sale și va explica cum lucrează. Cele mai multe dintre metodele folosite de el – punerea în scenă a unor momente cu personaje reale, folosirea montajului în moduri neortodoxe, etc. – ar putea părea imorale puriștilor *cine verité*. Totuși, filmele lui Jon reușesc să fie sincere, adevărate și corecte față de personajele sale.

Jon a împins limitele documentarului, încălcând multe reguli general acceptate. Există – și au existat – mulți specialiști care încearcă să impună o definiție a documentarului. Errol Morris, al cărui film, *Linia albastră subțire*, îl prezentăm anul acesta la festival, vorbește – indirect – și despre poliția filmului documentar. One World Romania simpatizează cu acești regizori care încalcă legea. Filmele lui Jon sunt o declarație de independență artistică. Nu este și acesta un drept al omului?

We have picked Jon's remarkable work for this year's retrospective because it is doubled by a deep reflection on the nature of film and its relationship to reality. About this and more, Jon Bang Carlsen will speak during his masterclass at One World Romania. He will show excerpts from various films and will explain how he works. Most of his methods – reenacting scenes with real people, using montage in an unorthodox way, etc. – would seem unethical to the preachers of *cine verité*. Yet, Jon's films manage to be sincere, truthful and correct to their characters.

Jon has pushed the boundaries of documentary, breaking many of the so-called "rules". There are – and have been – a lot of professionals who are solemnly trying to impose what documentary should be. Errol Morris, whom we also honour this year by screening *The Thin Blue Line*, has been talking about the documentary film police. At One World Romania, we sympathize with these law-breakers. Jon's work is a statement of artistic freedom. Isn't this a human right too?

# MASTERCLASS ANDY GLYNNE

14 martie / 12h00 / Centrul Ceh



Câștigătorul premiului BAFTA pentru film documentar, producătorul, autorul și psihologul Andy Glynne vine la București pentru a susține un masterclass în cadrul căruia va vorbi publicului despre cele mai apreciate proiecte ale sale, despre documentarul de animație și, cel mai important, despre sănătatea mentală și metode de a aborda acest subiect prin intermediul documentarului.

Andy este creatorul și regizorul cunoscutei serii de scurtmetraje documentare de animație *Animated Minds* (2003) – un proiect inovator al cărui scop este de a ilustra pentru un public larg ce presupune experiența subiectivă a problemelor mentale, plecând de la mărturia unor oameni ce s-au confruntat cu acest tip de disfuncții. *Seeking Refuge* (2012) este o altă serie de documentare de animație produsă de Andy, ce explorează experiențele unor tineri refugiați din Marea Britanie. Este de asemenea producătorul seriei *Why Poverty*, creată pentru BBC – o compilație eclectică de scurtmetraje documentare ce abordează tema sărăciei în Marea Britanie dintr-o perspectivă nouă.

Autor al cărții de succes *Documentaries and How to Make Them*, Andy Glynne este fondatorul și directorul executiv al DFG – Documentary Filmmakers Group, o organizație națională ce promovează talentul și inovația în filmul documentar din Marea Britanie.

BAFTA award winning documentary filmmaker, producer, author and clinical psychologist Andy Glynne comes to Bucharest to host a masterclass where he will be speaking to the audience about his most appreciated projects, about the animated documentary and, most importantly, about mental health and ways of engaging with it in documentary. He is the author of the critically acclaimed book *Documentaries and How to Make Them* and also the founder and chief executive of DFG – Documentary Filmmakers Group, a national organisation working to promote documentary filmmaking talent and innovation in the UK.

Andy is the creator and director of the renowned series of animated documentary shorts – *Animated Minds* (2003) – a groundbreaking project that aims to communicate the subjective experience of mental health problems to a wider audience, drawing on the testimony of people who have experienced mental distress. *Seeking Refuge* (2012) is another series of animated documentaries produced by Andy that explores the experiences of young refugees living in the UK. Andy Glynne is also the producer of the series *Why Poverty* for BBC - an eclectic compilation of short documentaries taking a fresh look at poverty in the UK.

# THE FILMMAKER'S DEVELOPMENT TOOLKIT

Un atelier organizat de DocuMentor (România) în asociere cu Documentary Filmmakers Group (Marea Britanie), cu sprijinul Festivalului One World Romania

accesul pe baza unei  
înscriseri prealabile

15 și 16 martie  
Centrul Ceh

Susținut de Andy Glynnne, câștigător al premiului BAFTA pentru film documentar, **The Filmmaker's Development Toolkit** este un curs practic de două zile ce se va axa pe dezvoltarea de proiecte. Participanții la atelier vor învăța cum să pună bazele unei strategii puternice de dezvoltare a proiectului lor, cum să identifice o idee bună și care sunt elementele-cheie care o pot pune în valoare: un proiect foarte bine scris, un pitch captivant și încrezător, un trailer eficient, tehnici de lucru cu casele de producție și modalități de abordare a diferitelor oportunități de finanțare, printre care din ce în ce mai popularul crowd funding, dar și alte modalități de a obține finanțare atât pentru documentarul de televiziune, cât și pentru cel de cinema.

Având în spate o experiență solidă în ceea ce privește mentoratul tinerilor realizatori de film în cadrul unor ateliere desfășurate în India, Iordania, Grecia, Maroc și Marea Britanie și plecând de la proiecte comandate, Andy va ghida participanții în procesul de concepere a unei strategii pentru propriile lor proiecte, ce vor fi discutate pe parcursul atelierului.

Regizorul, producătorul și autorul Andy Glynnne este directorul fondator al DFG și directorul executiv al companiei de producție Mosaic Films.

Tutored by Andy Glynnne, winner of the BAFTA award for documentary film, "The Filmmaker's Development Toolkit" is a two-day, experiential course that will focus on project development. The participants in the workshop will learn how to put together a strong development strategy for their project and how to identify what makes a good idea and how to manage the main tools to get a project off the ground, namely: a well-written proposal, a great, confident and compelling pitch, a much needed taster tape, tips for working with production companies and an overview of various funding opportunities including crowd funding, and other new ways of receiving funding for both television and theatrical documentaries.

Drawing on an extensive experience in mentoring new and emerging filmmakers in workshops across the world from India, Jordan, Greece, to Morocco and UK and using examples of commissioned proposals, Andy will guide the participants into conceiving a strategy for their own projects, which will be discussed throughout the workshop.

# PROIECȚIILE PENTRU LICEENI

12-16 martie / Cinema Elvire Popesco

proiecții organizate în parteneriat cu

Inspectoratul Școlar al Municipiului București

și Cluburile de film Manifesto

12 martie / ora 10 / The Punk Syndrome

13 martie / ora 14 / Only the Young

14 martie / ora 10 / Ai Weiwei: Never Sorry

15 martie / ora 10 / Soldier/Citizen

16 martie / ora 10 / Forbidden Voices

Când începem cu adevărat să dezvoltăm un spirit civic? Când descoperim că ne pasă? Și ales când învățăm să judecăm singuri informațiile care ne asaltează? One World Romania intră în dialog cu vocile civice de mâine, deschizând larg ușile unui public tânăr, curios și viu. În perioada festivalului elevii de liceu sunt așteptați la proiecții dedicate acestora. Documentarele vor fi urmate de dezbateri împreună cu invitați – realizatori de film, protagoniști sau experți în problemele abordate de film.

Vrem să vedem drepturile omului prin ochii adolescenților de azi și să înțelegem ce anume i-ar motiva să se implice. Filmele One World Romania sub privirea tăioasă a celor mai frumoși ani.

When do we truly start to become civic-minded? When do we discover that we care? And most of all when do we learn to judge information by ourselves? Our festival listens to tomorrow's civic voices by opening its doors to a young, curious and vivid audience. During the festival, high school students are invited to screenings especially programed for them. The documentaries will be followed by debates with the festival guests - directors, protagonists or experts in the areas explored by the films.

We want to see human rights through the students' eyes and to understand what would incite them to become involved in civic actions. One World Romania's films under the sharp view of the young.



# VÂNZAREA DE DOCUMENTARE = MISIUNE IMPOSSIBILĂ?! PANEL: SELLING DOCS = MISSION IMPOSSIBLE?!

17 martie / 12h00 / Centrul Ceh

participanți: **Esther van Messel** (Elveția), **Rada Sestic** (Olanda), **Andrea Kuhn** (Germania)

128



Este un paradox recunoscut faptul că ascensiunea documentarului a devenit un mare pericol. Atât de multe filme produse cu din ce în ce mai puțini bani în întreaga lume. Oricine poate să pună mâna pe o cameră bună, să filmeze și să editeze online. Între timp, televiziunile – care au fost cel mai mare consumator și sponsor al filmului documentar – sunt puse în fața efectelor imprevizibile ale revoluției Internetului. Totuși, distribuția online nu aduce aproape deloc bani. Festivalurile au devenit și ele o piață, și – ca orice piață – au fost lovite de criză.

Ce se întâmplă cu filmul tău **după** ce a fost făcut? Esther val Messel, care conduce First Hand Films, unul dintre cei mai mari distribuitori din Europa, Rada Sestic, regizor, dar și programator de festivaluri cu o lungă experiență (Sarajevo, IDFA, Rotterdam) și Andrea Kuhn, directoarea festivalului internațional de film dedicat drepturilor omului Nuremberg, vor dezbate starea actuală a lucrurilor. Vor discuta despre oportunitățile filmului românesc și est-european pe scena internațională.

It is a recognized paradox that the rise of documentary film has become its greatest danger. So many films are produced for less and less money throughout the world. Everybody can grab a decent camera, shoot and place an edit online. Meanwhile, television – which has been the main consumer and sponsor of documentary – is facing the unpredictable effects of the internet revolution. Moreover, internet distribution doesn't pay back almost anything. Festivals have become themselves a market, and – as every market - have been hit by the crisis.

What happens to your films **after** they are completed? Esther van Messel, who runs First Hand Films, one of the leading distribution companies in Europe, Rada Sestic, filmmaker but also experienced festival programmer (Sarajevo, IDFA, Rotterdam) and Andrea Kuhn, director of the Nuremberg International Human Rights Festival will debate the current state of the business (should we call it like this?!). They will also discuss the opportunities and chances of the Romanian and Eastern European docs on the global scene.

Din 2008 până astăzi, am proiectat în București peste 200 de documentare în premieră națională. Dar din păcate aceste documentare sunt inaccesibile publicului român în afara festivalului.

Noi, cei de la One World Romania, încercăm să aducem, pe diferite căi, filmele selecționate către publicul românesc. Pentru început, am ales cinci filme care ne reprezintă și care credem că merită să stea pe raftul dumneavoastră. Pe raftul celor de care ne leagă dragostea pentru cinema-ul documentar sau credința că un film bun poate schimba o lume.

Publicarea pe DVD-uri răspunde unei anumite categorii de public cinefil, colecționar, pentru care oferta de pe „piața” românească de filme este absolut insuficientă și prea comercială. Totodată, publicarea și promovarea colecției va încununa eforturile realizatorilor de documentare și ale producătorilor de a face mai accesibil acest tip de film.

Dorim ca prin acest proiect să sprijinim documentarul românesc prin includerea anuală a noi titluri de filme cu realizatori români.

# documentarele ONE WORLD ROMANIA din noiembrie 2012 pe DVD

**TESTIMONIAL** de Răzvan Georgescu

**CHIRURGUL ENGLEZ** de Geoffrey Smith

**DUPĂ REVOLUȚIE** de Laurențiu Calciu

**TOT CEEA CE SCLIPEȘTE** de Tomáš Kudrna

**ȘCOALA NOASTRĂ** de Mona Nicoară și Miruna Coca-Cozma





# SĂ ÎNVĂȚĂM DESPRE ERA HOLOCAUSTULUI PRIN FILM

130

Istoria secolului XX a fost foarte puțin prezentă în curricula școlară de după căderea comunismului. În consecință, o mare parte dintre tinerii români cunosc foarte puține lucruri despre problemele sociale și politice ale secolului XX. Elevii își formează opinii schematice și adeseori greșite despre evenimente importante, fapt care îi face vulnerabili la adoptarea unor prejudecăți și ideologii extremiste.

Folosirea documentarului ca material didactic în predarea istoriei este una dintre preocupările noastre principale. Credem că documentarele pot deschide ochii și că reprezintă o formă modernă și interactivă de educație.

Într-un context social în care problemele etnice sunt încă o problema majoră, a ști mai multe despre trecut ar putea da elevilor impulsul de a vedea mai limpede în viitor. România este locul unde trei dictaturi, între 1938 și 1989, au blocat în diferite feluri accesul la trecut. Faptul că în România au existat lagare de exterminare este deseori ignorat. Ion Antonescu (liderul fascist român din timpul celui de-al Doilea Război Mondial) este perceput ca un erou care a luptat împotriva comunismului și este onorat prin statui ridicare în întreaga țară.

„Să învățăm despre Era Holocaustului prin film” ar putea fi un pas mic, dar semnificativ, în includerea documentarelor în procesul de educație, dar și în includerea lecțiilor despre Holocaust în programa pentru liceu. Educarea tinerilor este cea mai bună asigurare împotriva reînvierii extremismului, iar filmele documentare oferă o abordare diferită care poate declanșa o înțelegere emoțională din partea elevilor.



# LEARNING ABOUT THE HOLOCAUST ERA THROUGH FILM

131

The history of the 20<sup>th</sup> century has scarcely been present in the school curricula since the fall of the Communist rule. As a consequence, a grand majority of Romania's youth have very little information on the socio-political reality of the 20th century. As schools offer no education on such topics, students form a frail and often mismatched view of important past events, which leaves them vulnerable to prejudice and to extremist ideologies.

Using documentary film as an education tool for teaching history is one of our leading preoccupations. We believe that documentaries are an eye-opener and can contribute to a modern and livelier form of education.

In a social context where ethnic problems are still a pressing issue, knowing more about the past could give students a boost to see a clearer future. Romania is a place where, between 1938 and 1989, three dictatorships have blocked in different ways the access to the past. The fact that Romania had extermination camps is often neglected. Ion Antonescu (the Romanian fascist leader during the Second World War) is perceived as a hero who fought Communism, and is honored by statues erected throughout the country.

"Learning about the Holocaust Era Through Film" could be a small but significant step in the inclusion of documentaries as part of the educational process, but also of the inclusion of Holocaust studies in the high school curricula. Proper education of the younger generations is the best insurance against the danger of an extremist resurgence; good documentaries provide a different approach that can trigger an emotional understanding.

# SĂ ÎNVĂȚĂM DESPRE HOLOCAUST

6 martie / 9:30 / Centrul Ceh / accesul pe baza unei înscrieri prealabile

**parteneri:** Institutul Național pentru Studierea Holocaustului în România „Elie Wiesel”, Programul Statul de Drept Europa de Sud-Est al Konrad-Adenauer-Stiftung, People in Need, Centrul Ceh, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării.

„Să învățăm despre Holocaust” este un atelier adresat profesorilor de istorie, științe sociale și educație civică din ciclul liceal. Scopul atelierului este conștientizarea avantajelor oferite de utilizarea filmului documentar în susținerea procesului educațional, identificarea și familiarizarea resurselor și modalităților de integrare a filmului documentar în cadrul cursurilor, precum și conștientizarea importanței temelor tratate de filmul documentar și a efectului evenimentelor prezentate, în speță problematica discriminării și a Holocaustului în România.

Atelierul va fi susținut de către **Vlasta Vyčichlová** (People in Need) și **Alexandru Solomon** (Asociația One World Romania) și va prezenta sub formă de studiu de caz filmul *Înfruntând rinocerul* de Simcha Jacobovici. La finalul atelierului, participanții vor primi o copie pe DVD a filmului și o broșură suport de curs, ce vor putea fi folosite la clasă.

Acest atelier este al doilea dintr-o serie de evenimente similare, dintre care primul a avut loc pe data de 23 februarie și a fost organizat în parteneriat cu ActiveWatch - Agenția de monitorizare a presei and DocWest. Studiul de caz prezentat aici a fost filmul românesc *Școala Noastră*, regizat de Mona Nicoară și Miruna Coca-Cozma, prezentat în 2012 la One World Romania.

“Learning about the Holocaust” is a workshop dedicated to history, social sciences and civic education high school teachers. The goal of this workshop is to familiarize teachers with the advantages of using documentary film in education, and to identify the resources and means of integrating these films in the classroom. Moreover, we want to emphasize the importance of talking in class about discrimination and the Holocaust in Romania.

The tutors of the workshop are **Vlasta Vyčichlová** (People in Need) and **Alexandru Solomon** (One World Romania Association). The workshop consists in a case study based on the film *Charging the Rhino*, by Simcha Jacobovici. At the end of the workshop, all the participants will receive a DVD copy of the film and a booklet to be used as course support.

This workshop is the second in a series of similar events, the first of which took place on February 23rd and was organized in partnership with ActiveWatch și DocWest. The case study presented here was the Romanian film “Our School”, directed by Mona Nicoară and Miruna Coca Cozma.

# ATELIERUL FREE2CHOOSE

10 martie / 11:30 / Institutul Național pentru Studierea Holocaustului în România „Elie Wiesel”  
accesul pe baza unei înscrieri prealabile

**parteneri:** Anne Frank House (Olanda), Institutul Național pentru Studierea Holocaustului în România „Elie Wiesel”, Programul Statul de Drept Europa de Sud-Est al Konrad-Adenauer-Stiftung, Ambasada Regatului Țărilor de Jos, Cluburile de Film Manifesto

Free2Choose este un program educațional de dezbateri despre drepturile omului, care a fost creat pentru a-i încuraja pe tineri să se gândească la importanța crucială a drepturilor fundamentale. În cadrul acestui atelier, tinerii află mai multe despre propriile drepturi, precum libertatea de exprimare, libertatea de a avea o religie, sau libertatea la viață privată. De ce sunt aceste drepturi importante? Există limite la drepturile omului? Și ce se întâmplă când aceste drepturi fundamentale intra în conflict unele cu altele?

„Ar trebui ca un polițist să aibă voie să poarte turban?” „Are voie un lider religios să descrie homosexualitatea ca boală?” „Ar trebui ca neo-naziștii să aibă voie să protesteze în fața unei sinagogi?” Acestea sunt niște întrebări controversate care sunt dezbătute în cadrul programului Free2Choose. Discuția se concentrează pe exemple concrete, iar tinerii sunt provocați, cu ajutorul materialelor video, să își exprime părerile și să formuleze argumente pentru a le susține. Atelierul este susținut de către **Tali Padan** (Anne Frank House).

Free2choose is an educational debate programme on conflicting human rights that was designed to encourage young people to think about the crucial importance of fundamental rights. In Free2choose young people discover their own human rights, such as freedom of expression, freedom of religion and the right to privacy. Why are these rights so important? Are there limits to human rights? And what happens when these fundamental rights come into conflict with each other?

‘Should a police officer be allowed to wear a turban?’ ‘Should a religious leader be allowed to describe homosexuality as an illness?’ ‘Should neo-Nazis be allowed to hold a demonstration in front of a synagogue?’ These are some of the controversial questions that are dealt with in the Free2choose debate programme. The discussion is based around concrete dilemmas. With the use of film clips, young people are challenged to express their opinions and formulate good arguments. The workshop will be held by **Tali Padan** (Anne Frank House).

# ONE WORLD

International Human Rights  
Documentary Film Festival

4-13/3/2013

PRAGUE

[www.oneworld.cz](http://www.oneworld.cz)

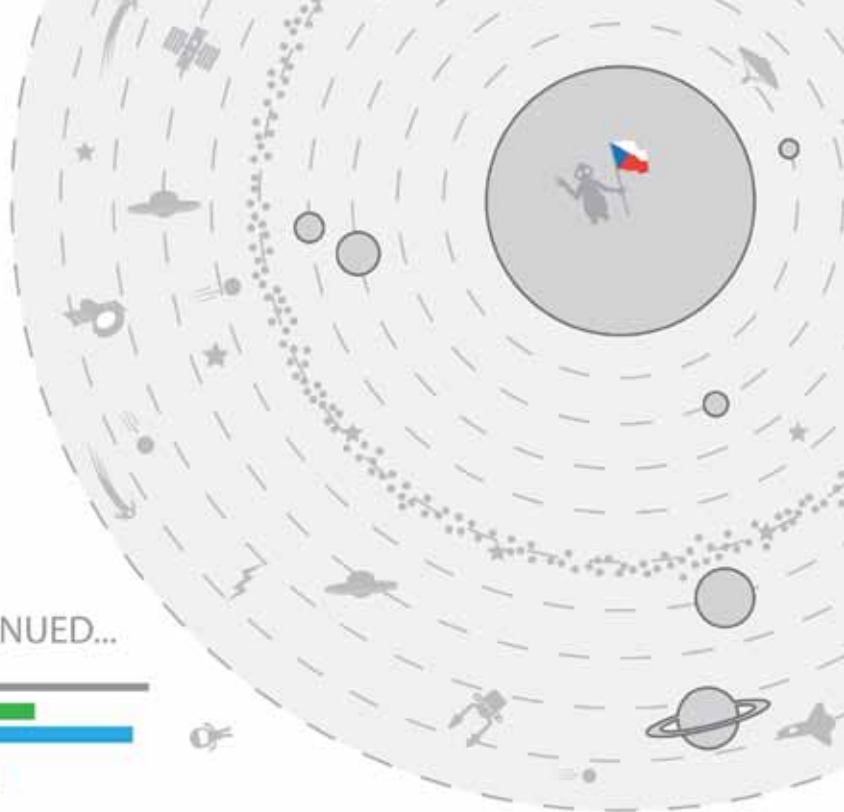
15  
years

- Both feature and short length documentaries
- Engaging filmmaking of high artistic quality
- Competition and thematic categories, retrospectives
- East Doc Platform industry section, masterclasses and workshops



**DON'T BE  
SCARED OF  
EGGality!**

## CULTURAL INVASION IN 2013 TO BE CONTINUED...



ESTE VORBA DESPRE EUROPA.  
ESTE VORBA DESPRE TINE.

Participă la dezbateri!



Anul european al cetățenilor 2013

[www.europa.eu/citizens-2013](http://www.europa.eu/citizens-2013)

Sub directa coordonare a Direcției Generale pentru Comunicare, Reprezentanța Comisiei Europene în România are misiunea de a contribui la o cât mai bună înțelegere a Uniunii Europene, a scopurilor, valorilor și politicilor acesteia, aducând informația europeană cât mai aproape de cetățeni, într-o formă adaptată nevoilor lor specifice.

REPREZENTANȚA COMISIEI EUROPENE ÎN ROMÂNIA se implică activ în acest demers prin sprijinirea, inclusiv financiară, a FESTIVALULUI ONE WORLD ROMANIA, contribuind la consolidarea dimensiunii cetățenești a Uniunii.

Anul European al Cetățenilor 2013 aduce în prim-plan drepturile care le revin, automat, tuturor locuitorilor Uniunii Europene, în calitate de cetățeni ai acesteia.

Cei 500 de milioane de europeni pot beneficia de aceste avantaje în viața de fiecare zi, fie că ne referim la dreptul la liberă circulație și ședere într-un alt stat membru ca student, lucrător, voluntar, consumator sau întreprinzător, dreptul de a vota și de a candida în alegerile pentru Parlamentul European și în alegerile locale din statul membru de reședință, dreptul de a adresa petiții Parlamentului European, sau la dreptul de a propune inițiative cetățenești.

Activitățile organizate în cadrul Anului European al Cetățenilor se axează pe explicarea drepturilor acestora, iar actorii de la nivel european, național, local sunt încurajați să își exprime punctele de vedere și să își împărtășească experiențele pentru promovarea cetățeniei.







# YOUR ONLINE DOCUMENTARY CINEMA

Permanent online access to outstanding documentaries selected by the six partner festivals //

Over 700 films to stream or download // Up to 20 new films every month // Submit your own film online //

DOC ALLIANCE

FINANCIAL PARTNERS

CPH:DOX



Ji hlava  
International  
Documentary  
Film Festival



VISIONS  
DU REEL



# DOCEST

[www.docest.ro](http://www.docest.ro)

ORGANIZATORI

INSTITUT  
FRANÇAIS  
IAȘI

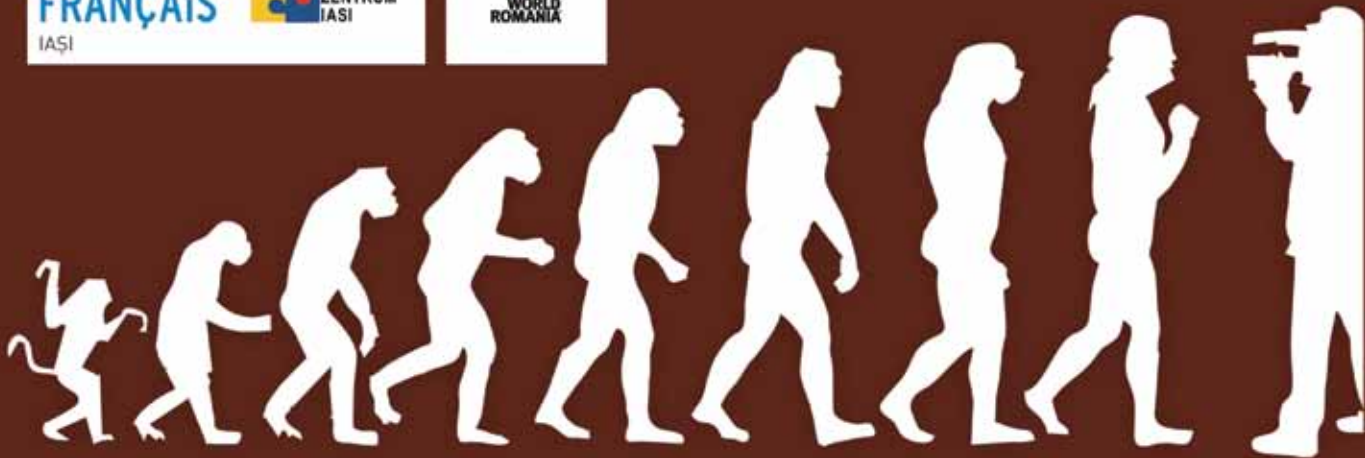


DEUTSCHES  
KULTUR-  
ZENTRUM  
IAȘI

PARTENER



ONE  
WORLD  
ROMANIA





FESTIVALUL INTERNAȚIONAL  
DE FILM DOCUMENTAR

# CRONOGRAF



30 mai  
3 iunie

ECRANUL UNDE  
REALITATEA  
DEVINE ARTA

CHIȘINĂU

Festival organizat de:



[www.owh.md](http://www.owh.md)

[www.cronograf.md](http://www.cronograf.md)

2013

**Submit your film to the 10<sup>th</sup> Verzio  
International Human Rights  
Documentary Film Festival Budapest**



**Submissions open: February 1 - June 30, 2013**

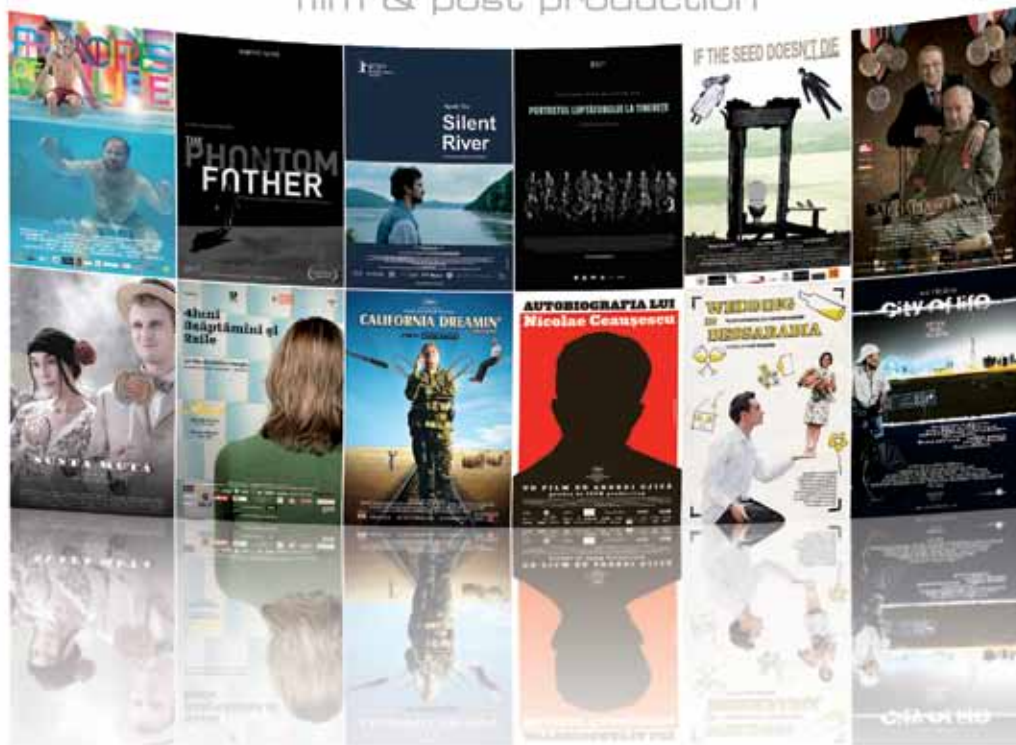
**Festival dates: November 5-10, 2013**

**info@verzio.org**

**www.verzio.org**

# abis<sup>studio</sup>

film & post production



Contact for post production services & DI: Dana Toader - [dana@abisstudio.ro](mailto:dana@abisstudio.ro) | Andreea Dumitrescu - [andreea@abisstudio.ro](mailto:andreea@abisstudio.ro)

27 Emanoil Porumbaru 011422 Bucharest 1 Romania | P: +4021 222 68 75 | F: +4021 223 44 93 | [www.abisstudio.ro](http://www.abisstudio.ro)



Actul de a ucide .....	24
Acum ori niciodată .....	117
Afaceri la Bruxelles .....	58
Ai Weiwei: fără regrete .....	84
Anatomia unei plecări .....	102
Anton chiar aici .....	40
Arta de a supraviețui .....	88
Autoportret în cătușe .....	86
Big Boys Gone Bananas!*	52
Ce mică e lumea .....	46
Cum să inventezi realitatea .....	118
Dependenți de singurătate .....	118
Despre decență .....	30
Doar ei, tinerii .....	94
Documentaristul .....	56
Doza potrivită de violență .....	120
Du-te, iarnă! .....	78
După tăcere .....	104
Eu și șeicul .....	54
Fortăreața .....	90
Fotomodel .....	100
Hotelul starurilor .....	116
Jurnalul meu irlandez .....	117
Înainte de sosirea oaspeților .....	116
Jurnalele lui Turner .....	28
La scară umană .....	110
Lecția argentiniană .....	98
Legea prin părțile noastre .....	68
Legile lui Matei .....	42
Linia albastră subțire .....	74
Mărturisiri silite .....	62
Noii câini de pază .....	60
Odessa .....	112
Patul e stricat .....	96
Planeta melcului .....	44

## INDEXUL FILMELOR



Primarul .....	70
Purificatorii .....	29
Puritate: e mai bună decât toate .....	119
Puștiul .....	97
Revizuire .....	72
Revoluționar fără voce .....	80
Sahia: Oldies but Goldies .....	64
Shoah .....	20
Sindromul Punk .....	38
Soldat/cetățean .....	32
Spune-mi Kuchu .....	34
Stil liber .....	48
Trădarea .....	26
Ultima ambulanță din Sofia .....	108
Voci interzise .....	82

# INDEX OF ENGLISH TITLES



Addicted to Solitude .....	118	Hotel of the Stars .....	116
After the Silence .....	104	How to Invent Reality .....	118
Ai Weiwei: Never Sorry .....	84	It's Now or Never .....	117
Anatomy of a Departure .....	102	Just the Right Amount of Violence .....	120
Anton's Right Here .....	40	Little World .....	46
Argentinian Lesson .....	98	Matthew's Laws .....	42
Before the Guests Arrive .....	116	My Irish Diary .....	117
Big Boys Gone Bananas!* .....	52	Odessa .....	112
Call me Kuchu .....	34	On Decency .....	30
Documentarian .....	56	Only the Young .....	94
Forbidden Voices .....	82	Planet of Snail .....	44
Forced Confessions .....	62	Purity Beats Everything .....	119
Fortress .....	90	Revision .....	72
Freestyle Life .....	48	Sahia: Oldies but Goldies .....	64
Girl Model .....	100	Self-Portrait in Handcuffs .....	86
		Shoah .....	20
		Sofia's Last Ambulance .....	108
		Soldier/Citizen .....	32
		The Act of Killing .....	24
		The Art to Survive the Longest War in the World .....	88
		The Bed is Broken .....	96
		The Betrayal .....	26
		The Brussels Business .....	58
		The Cleaners .....	29
		The Human Scale .....	110
		The Kid .....	97
		The Law in These Parts .....	68
		The Mayor .....	70
		The New Watchdogs .....	60
		The Punk Syndrome .....	38
		The Reluctant Revolutionary .....	80
		The Sheik and I .....	54
		The Thin Blue Line .....	74
		The Turner Film Diaries .....	28
		Winter, Go Away! .....	78



## ONE WORLD ROMANIA

tel/phone: 004 0726 209 374  
adresă/address: Romulus 14, sector 2, 02986 Bucharest  
website: [www.oneworld.ro](http://www.oneworld.ro)

### e-mail

Ana Alexandra Blidaru [ana@oneworld.ro](mailto:ana@oneworld.ro)  
Oana Koulpy [festival@oneworld.ro](mailto:festival@oneworld.ro)

## CENTRUL CEH

tel/phone: 004 021 303 92 30  
adresă/address: Ion Ghica 11, sector 3, 030045 Bucharest  
website: [www.czech-it.ro](http://www.czech-it.ro)

### e-mail

René Kubášek [kubasek@czech.cz](mailto:kubasek@czech.cz)  
Iulia Țurcanu [turcanu@czech.cz](mailto:turcanu@czech.cz)

## ORGANIZATORI



## PARTENER PRINCIPAL



## SUSTINUT DE



## CU SPRIJINUL



ERSTE Stiftung



## PARTENERI



Ambasada Republicii Ceh  
la București



Kingdom of the Netherlands



EMBASSY OF SWEDEN



Confederația Swiss  
Confédération suisse  
Ambasada de Sueda la București



EMBASSY OF FINLAND



Embassy of Israel



Agente de Monitorare a Presei

forumul cultural austriac



Institutul Cultural al Republicii  
Ungare București



Săi care comită



## MASINA OFICIALA



## BILETE PRIN



## SUPORT TEHNIC



## PARTENERI MEDIA



LiterNet.ro



[www.oneworld.ro](http://www.oneworld.ro)



**ONE  
WORLD  
ROMANIA** asociația



CENTRUL CEH

ČESKÉ CENTRUM